

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น

วรรณดา กันต์โหม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2553

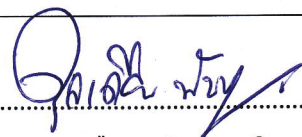
ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้น

วรรณดา กันต์ไฉม

คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม

รองศาสตราจารย์.....

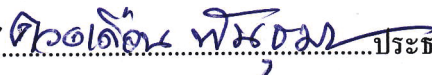

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร.ดุจเดือน พันธ์มนาวิน)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคม)

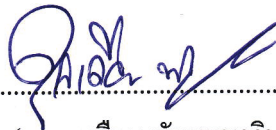
ศาสตราจารย์.....

ประธานกรรมการ

(ดร.ดุจเดือน พันธ์มนาวิน)

รองศาสตราจารย์.....

กรรมการ

(ดร.ดุจเดือน พันธ์มนาวิน)

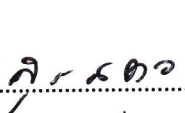
ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....

กรรมการ

(ดร.อุบล เลี้ยววาริน)

รองศาสตราจารย์.....

คณบดี

(ดร.สุรสิทธิ์ วชิรขจร)

วันที่ ๕๕ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๓

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
ชื่อผู้เขียน	นางสาววรรณลดา กันต์โหม
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	2553

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าจิตลักษณะและสถานการณ์มีความเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อความฉลาดคบเพื่อนมากน้อยเพียงใด ในกลุ่มนักเรียนแต่ละประเภท และเพราะเหตุใด และเพื่อบ่งชี้นักเรียนที่มีความฉลาดคบเพื่อนน้อย รวมทั้งปัจจัยปกป้อง

กรอบแนวคิดในการวิจัยมีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม ตลอดจนทฤษฎีและหลักการที่สำคัญทางจิตวิทยาทั้งในประเทศ เช่น ทฤษฎีด้านไม่จริยธรรม และต่างประเทศ เช่น ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 684 คน จาก 3 โรงเรียนใน 3 จังหวัด แบ่งเป็น นักเรียนชาย 318 คน (46.5%) และ นักเรียนหญิง 366 คน (53.5%) มีอายุเฉลี่ย 15 ปี และมีเกรดเฉลี่ย 3.01 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นกำหนดโควต้า

ตัวแปรในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 1) ความฉลาดคบเพื่อน 2 ตัวแปร คือ ความชอบเสี่ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน 2) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี 3) จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ 4) ลักษณะของสถานการณ์ 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และ 5) ตัวแปรชีวสังคมภูมิหลัง

แบบวัดโดยส่วนใหญ่ในงานวิจัยนี้เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า ซึ่งมีการหาคุณภาพรายข้อของแบบวัดแต่ละชุด และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตลอดจนทำการหา

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละชุด ซึ่งมีค่าระหว่าง .43 ถึง .87 ในงานวิจัยนี้มีสมมติฐานรวม 4 ข้อ ซึ่งข้อมูลถูกทดสอบด้วยสถิติหลายประเภท ทั้งในกลุ่มรวมและ 18 กลุ่มย่อย

ผลการวิจัยที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ประการแรก นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มย่อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ประการที่สอง ตัวทำนายจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 12 ตัวแปร สามารถทำนายในกลุ่มรวม 1) ความชอบเสี่ยงน้อยได้ 29.8 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะคิดที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี สุขภาพจิตดี และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนมีพี่น้องมาก 42.8% และ 2) การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้ 47.5 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทักษะคิดที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนมีพี่น้องมาก 53.0%

ประการที่สาม จากผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้นปรากฏว่า ความชอบเสี่ยงได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุ คือ 1) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 2) สุขภาพจิตดี และ 3) ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .15, .11 และ .11 ตามลำดับ) โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความชอบเสี่ยงได้ 28 % และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนที่ไม่ดี ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุ คือ 1) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน 2) การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และ 3) สุขภาพจิตดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .13, .09 และ -.07 ตามลำดับ) โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมีภูมิคุ้มกันได้ 48 %

ประการสุดท้าย นักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเร่งด่วนที่ควรพัฒนา คือ นักเรียนที่มีความฉลาดคบเพื่อนน้อย ได้แก่ นักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ควรได้รับการพัฒนาทักษะคิดที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิต

งานวิจัยในอนาคตควรมีการวิจัยเพื่อหาปัจจัยเชิงเหตุของความฉลาดคบเพื่อนที่เฉพาะเจาะจงในนักเรียนหญิงและนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก ตลอดจนอาจทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินผลชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความฉลาดในการคบเพื่อน ที่สร้างจากพื้นฐานในงานวิจัยนี้

ABSTRACT

Title of Thesis	Psychosocial Correlates of Smart Peer-Choice of Junior Highschool Students
Author	Miss Wanlada Kanchom
Degree	Master of Arts (Social Development)
Year	2010

This study aimed at investigating the relationships among, as well as direct and indirect influences, of psychological characteristics and situational factors on smart peer-choice of various types of junior high school students, and why. Furthermore, at-risk groups of students were also pinpointed with their protective factors.

Conceptual framework of this study was based on interactionism model, as well as several important theories both in Thailand, e.g., Thai psychological theory of moral and work behavior, and from abroad, e.g., theory of cognitive development. Samples were 684 junior high school students from 3 schools in 3 provinces. Samples consisted of 318 males (46.5%) and 366 females (53.5%) with the average age of 15 years, and average GPA of 3.01. They were obtained based on stratified quota random sampling technique.

Groups of variables in this study were 1) smart peer-choice consisted of 2 variables: risk preference and peer influence immunity, 2) psychological states consisted of 2 variables: consisted of unfavorable attitude toward misbehaved peer, and ability of avoid misbehaved peer, 3) psychological traits consisted of 5 variables: intelligence, future orientation and self control, need for achievement, mental health, and ego identity, 4) situational factors consisted of 5 variables: perceived loved and reasoned child rearing practices, good role model from family, parental preaching on peer choice, good role model from media and negative experience from misbehaved peer, and 5) biosocial background

Most of questionnaires were in form of summated rating scales. Items were selected by statistical criteria, and performed Confirmatory Factor Analysis before computing reliability which

ranged between .43 to .87. There were 4 hypotheses in this study. Data were analyzed by various statistical approaches both in total sample and other 18 subgroups.

Results revealed 4 important findings. First, students reported higher degrees of future orientation and self control, perceived loved and reasoned child rearing practices, and ability of avoid misbehaved peer, were the one reported lower risk preference than their counterparts. This result was especially found in students with low educated father.

Secondly, psychological traits, situational factors, and psychological states, with 12 variables could predict 1) risk preference with 29.8% in total sample. The important predictors were ability of avoid misbehaved peer, unfavorable attitude toward misbehaved peer, future orientation and self control, negative experience from misbehaved peer, and mental health. The highest predictive percentage of 42.8% was found in students with more siblings. and 2) peer influence immunity with 47.5% in total sample. The important predictors were unfavorable attitude toward misbehaved peer, future orientation and self control, mental health, and parental preaching on peer choice. The highest predictive percentage of 53.0% was found in students with more siblings.

Thirdly, according to results from Path analysis, it was found that risk preference was directly affected by the following antecedents, 1) future orientation and self control, 2) mental health, and 3) negative experience from misbehaved peer (path coefficient were .15, .11, and .11 consecutively). All casual variables altogether accounted for 28% of the variance of risk preference. Peer influence immunity was directly affected by 1) future orientation and self control, 2) parental preaching on peer choice, and 3) mental health (path coefficient were .13, .09, and -.07 consecutively). All casual variables altogether accounted for 48% of the variance of peer influence immunity.

Finally, at risk group of students needed urgent attention were female students, and students with high GPA. These students should be heightened or trained on the following antecedents unfavorable attitude toward misbehaved peer, ability of avoid misbehaved peer, future orientation and self control, need for achievement, and mental health.

Future research studies should investigate antecedents of smart peer-choice especially in females and high GPA students. In addition, experimental evaluative study to examine the effectiveness of training module on smart peer-choice based on this study should be done.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยการได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้เขียนขอกล่าวขอบพระคุณดังต่อไปนี้

กราบขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. คงเดือน พันธมนาวิน อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เสียสละเวลาเป็นอย่างยิ่ง ในการให้ความรู้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่ขั้นตอนแรกถึงขั้นตอนสุดท้าย ตลอดจนเป็นผู้ที่ทำให้กำลังใจและคอยห่วงใยในทุกๆ เรื่อง ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. คงเดือน พันธมนาวิน ผู้ที่ให้ความรู้ ทฤษฎี คำแนะนำและ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบล เลี้ยววาริณ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ รวมทั้งกรุณาพิจารณาและตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านแห่งสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ได้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เขียน รวมทั้งเจ้าหน้าที่คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ คุณป้างะ ผู้ที่คอยดูแลตลอดการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อน ๆ สาขาพัฒนาสังคม (ภาคปกติ) รุ่น 42, เพื่อนชาวมอนอพะเขาทันด้าทุกๆ คน และปัยทัศน์ ยันตรวัฒนา ที่ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณ อาจารย์ ณิชฐิมา มากชู ครูผู้ให้ความรู้ พร้อมทั้งคำปรึกษาในทุกๆ เรื่องที่ดีเสมอมา

ท้ายสุด ขอกราบขอบพระคุณแต่ คุณคณิต และคุณวิไลวรรณ กันต์โถม บุพการีผู้มีพระคุณ ที่ให้การอบรมเลี้ยงดู และมอบโอกาสที่ดีๆ แก่ผู้เขียนตลอดมา รวมทั้งป๊าๆ น้าๆ ของผู้เขียน และพี่น้องแปดกุมาร ที่คอยให้กำลังใจ รวมทั้งปู่เชื้อ จนทำให้การศึกษารุ่นนี้ประสบความสำเร็จได้

วรรณลดา กันต์โถม

ตุลาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย	1
1.2 จุดประสงค์ทางการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 การประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	3
1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	36
1.6 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร	37
1.7 สมมติฐานในงานวิจัย	41
บทที่ 2 วิธีการวิจัย	43
2.1 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	43
2.2 เครื่องมือวัดตัวแปร	43
2.3 การหาคุณภาพเครื่องมือ	54
2.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
3.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	59
3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะตาม	62

สถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุม	62
ตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถใน	
การหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	
3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะตาม	77
สถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจาก	
ผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการเห็นแบบอย่างจากสื่อ	
3.4 ผลการทำนาย ความฉลาดคบเพื่อน โดยใช้ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม	99
กลุ่ม ตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็น	
ตัวทำนาย	
3.5 การวิเคราะห์อิทธิพลของจิตลักษณะและพฤติกรรมเดิม สถานการณ์ และ	110
จิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่มีต่อความฉลาดคบเพื่อน	
3.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม	
สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และพฤติกรรมความฉลาดคบ	114
เพื่อน ตามระดับชีวิตร่วมกันหลังของนักเรียน	
บทที่ 4 การสรุปและอภิปรายผล	132
4.1 การสรุปและอภิปรายผล	132
4.2 ผลการวิจัยนอกเหนือสมมติฐาน	140
4.3 การสรุปผลปัจจัยเชิงเหตุ และผลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	142
และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน	
4.4 กลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง	144
4.5 ข้อดี และข้อจำกัดของงานวิจัย	146
4.6 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ	147
4.7 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	148
บรรณานุกรม	149
ภาคผนวก ก แบบวัดที่ใช้ในงานวิจัย	159
ภาคผนวก ข ตารางสถิติในรายละเอียด	181
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น	214
ประวัติผู้เขียน	240

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงคุณภาพของแบบวัดในงานวิจัย	58
3.1 แสดงลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	60
3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	64
3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสี่ยง ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้ เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	68
3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบ เพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและ ใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	74
3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการเห็นแบบ อย่างจากสื่อ	79
3.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความสามารถในการ หลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการเห็นแบบอย่างจากสื่อ	86
3.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสี่ยง ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการเห็นแบบอย่างจากสื่อ	90
3.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบ เพื่อน ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการเห็น แบบอย่างจากสื่อ	95
3.9 ผลการทำนาย ความชอบเสี่ยง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย	100

3.10 ผลการทำนาย การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะ เดิม กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตาม	106
3.11 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลที่ปรับแล้ว	110
3.12 การวิเคราะห์อิทธิพลของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตาม สถานการณ์ที่มีต่อความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียน	112
3.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ เพศของ นักเรียน เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา	116
3.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับการศึกษา ของมารดา จำนวนพี่น้อง และอาชีพของบิดา	123
3.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ อาชีพของ มารดา ลำดับการเกิด และ เกรดเฉลี่ยรวม	127

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 องค์ประกอบตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	6
1.2 สาเหตุของพฤติกรรมด้วยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม	9
1.3 โครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและองค์ประกอบที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล	32
1.4 แสดงการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรม ด้วยรูปแบบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	35
1.5 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย	40
1.6 โมเดลตั้งต้นสมมติฐาน 4	42
3.1 ค่าเฉลี่ยความชอบเลี่ยน้อย พิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย	72
3.2 ค่าเฉลี่ยการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ	77
3.3 ค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตามการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และสุขภาพจิตดี ในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก	82
3.4 ค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการเห็นแบบอย่างจากสื่อ ในกลุ่มรวม	83
3.5 ค่าเฉลี่ยการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตามการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการเห็นแบบอย่างจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกลำดับแรก	98
3.6 ผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของจิตลักษณะและพฤติกรรมเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีต่อความฉลาดคบเพื่อน	113
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 1	133

4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 2	136
4.3	ผลการทำนายความชอบเสียง โดยใช้จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิต ลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวม	137
4.4	ผลการทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยใช้จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตาม สถานการณ์ เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวม	138
4.5	แสดงปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อน	145

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ปัญหาของเด็กวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันเพิ่มจำนวนมากขึ้น และทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งก็ประสบกับปัญหาเหล่านี้อยู่ทุกวัน ดังที่เราจะเห็นปรากฏอยู่ตามสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการดื่มของมึนเมา หรือการรวมกลุ่มเพื่อนเสพยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งปัญหาในเด็กวัยรุ่นนั้นนำไปสู่ปัญหาต่อสังคม ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

จากปัญหาข้างต้นนั้นเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเกิดมาจากสถานะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ในปัจจุบัน ที่ส่งผลให้การดำเนินชีวิตนั้นเป็นไปอย่างเร่งรีบมากขึ้น เพื่อให้ทันต่อการแข่งขันในการดำรงชีพ ทั้งสามมีและภรรยาต่างต้องออกไปทำมาหากินด้วยกันทั้งคู่ เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องคนในครอบครัว รวมไปถึงการเปลี่ยนโครงสร้างครอบครัวใหม่ที่เปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยายสู่ครอบครัวเดี่ยว แนวทางการเลี้ยงดูจึงเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ครอบครัวไทยใช้เวลาอยู่ร่วมกันในครอบครัวน้อยลงจึงทำให้วัยรุ่นขาดการดูแลเอาใจใส่ ถูกปล่อยปละละเลยไม่ได้รับความสนใจอย่างจริงจังจากครอบครัว ประกอบกับสังคมของเราก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากสื่อได้โดยง่าย ทำให้ครอบครัวพบพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยจำนวนไม่น้อย รวมไปถึง การคบเพื่อนของวัยรุ่นด้วย

ดังนั้นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีพฤติกรรมที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างมาก การพูดจาไม่ค่อยเรียบร้อย อารมณ์แปรปรวนเปลี่ยนแปลงง่าย ความรับผิดชอบขึ้นๆ ลงๆ เอาแต่ใจตัวเองทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์หงุดหงิดไม่พอใจได้มากๆ ถ้าใช้วิธีการจัดการไม่ถูกต้อง เช่น ใช้วิธีดุด่าว่ากล่าว ตำหนิ หรือลงโทษรุนแรง นั้นจะเกิดปฏิกิริยาต่อต้านหันเข้าหากลุ่มเพื่อนปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อนที่มีความสนใจในสิ่งต่างๆ ลักษณะเดียวกับตนเอง เพื่อเป็นที่ปรึกษา คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และดังลักษณะข้างต้นจึงเด็กจะมีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนมาก เพื่อนจึงมีอิทธิพลในความเป็นไปต่างๆ ของวัยรุ่น ถ้าคบเพื่อนดี มีความใส่ใจในการศึกษา

มุ่งหวังความสำเร็จในอนาคต เพื่อนก็จะชักชวนให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่ดีงาม แต่ถ้าคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด เช่น บุหรี่ ยาบ้า กัญชา ยาไอ้ เรื่องหนีเรียน เล่นการพนัน การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ก่อนแต่งงาน เป็นต้น ดังที่พบได้จากสถิติจากรายงานสถิติ ข้อมูลการติดยาเสพติดของประชากร ซึ่งได้รับการบำบัดรักษาทั่วประเทศ ประเภทผู้ป่วยรายใหม่พบว่า เด็กวัยเรียนและเยาวชน กลุ่มอายุ 10 - 19 ปี ใช้สารเสพติดประเภทเฮโรอีน สารระเหย ฝิ่น กัญชา สุรา และยาบ้า รวม 9,288 ราย (กรมการแพทย์, 2540) ส่วนสาเหตุของการใช้ยาเสพติด ส่วนใหญ่เกิดจากการอยากรทดลองด้วยตนเอง และเพื่อนชวน สำหรับสาเหตุจากปัญหาครอบครัวอยู่ในอันดับหลัง และดังสุภายิตโบราณที่สอนว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล คบบคนชั่วพาตัวให้ยากจน เกิดเป็นคนคบใครควรใคร่ครอง”

ซึ่งนั้นย่อมเป็นข้อยืนยันว่าวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากเพื่อนโดยการเลียนแบบพฤติกรรม คล้อยตามการชักจูง และการบีบบังคับจากเพื่อน จึงทำให้ปริมาณพฤติกรรมของวัยรุ่นกับของเพื่อนมีความใกล้เคียงกัน ดังนั้นการเลือกคบเพื่อนและการรับอิทธิพลจากเพื่อนของเยาวชน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงมากน้อยแตกต่างกัน เยาวชนที่ฉลาดเลือกคบเพื่อนที่ดี จึงมีภูมิคุ้มกันตนในการคบเพื่อน และพาตนเองไปสู่ความเสี่ยงน้อย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตต่อไป

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงปัจจัยเชิงเหตุของความฉลาดเลือกคบเพื่อนของนักเรียนวัยรุ่น ทั้งปัจจัยด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ที่สำคัญ เพื่อนำผลจากการศึกษาไปพัฒนาและส่งเสริมให้เยาวชนสามารถเพิ่มศักยภาพในการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ที่จะช่วยลดปัญหาสังคม และช่วยให้วัยรุ่นเหล่านี้เจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและเก่งต่อไปในอนาคต

1.2 จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่อยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และหรือมีจิตลักษณะแตกต่างกัน จะมีความฉลาดคบเพื่อน ต่างกัน มากน้อยเพียงใด และพบในนักเรียนประเภทใดบ้าง

1.2.2 เพื่อศึกษาว่า จิตลักษณะและสถานการณ์จะร่วมกันทำนาย และมีอิทธิพลต่อ ความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ในนักเรียนประเภทต่างๆ

1.2.3 เพื่อบ่งชี้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีความฉลาดคบเพื่อนน้อย และแสวงหาปัจจัยปกป้อง

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้ทราบปัจจัยเชิงเหตุทั้งทางด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความเกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษา

1.3.2 เป็นพื้นฐานทางการศึกษา และวิจัยต่อไปในอนาคต เกี่ยวกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษา

1.3.3 เพื่อนำผลจากการศึกษา ไปรวมกับองค์ความรู้เดิม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความฉลาดคบเพื่อนอย่างเหมาะสม แก่เยาวชนไทยต่อไป

1.4 การประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยเหตุที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดเลือกคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จึงได้มีการแบ่งหัวข้อในการประมวลเอกสารออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ความฉลาดคบเพื่อน: ตัวแปร ความหมายและการวัด และ 2) สาเหตุของความฉลาดคบเพื่อน ซึ่งมีสาเหตุ 3 สาขาคือ สถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตตามสถานการณ์ ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายของการกำหนดตัวแปรนิยามปฏิบัติการและสมมติฐานของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 ความฉลาดคบเพื่อน: ตัวแปร ความหมายและการวัด

เพื่อนนั้นถือได้ว่ามีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะในวัยนี้อยู่ในช่วงวัยที่เรียกว่ากำลังเล่น กำลังชน อยากจะรู้ อยากจะทดลองสิ่งใหม่ๆ ดังนั้นหากเพื่อนของเรามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เสพยาเสพติดหรือดื่มของมึนเมา ก็อาจนำไปสู่การชักจูงให้เพื่อนคนอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกันกระทำตามด้วย ซึ่งเด็กเหล่านั้นย่อมที่จะปฏิบัติตาม เพื่อให้เป็นที่การยอมรับจากกลุ่มเพื่อน (สราวุฒิ สุนทรภักต์, 2526: 45) ดังนั้นการเลือกคบเพื่อนจึงมีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ดังคำกล่าวที่ว่า คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล และการที่จะเลือกคบเพื่อนที่ดีนั้นได้ ควรทราบถึงลักษณะการคบเพื่อนที่เหมาะสม โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2540: 156-157) ได้กล่าวถึง การคบเพื่อนอย่างเหมาะสม นั่นคือ การเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น มีความประพฤติดี เรียนดี และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ เช่น เล่นการพนัน และหนีเรียน เป็นต้น รวมถึงการรวมกลุ่มหรือการคบหาสมาคมกับคนรุ่นเดียวกันในลักษณะต่างๆ โดยการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติ และ พฤติกรรมแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ เช่น ชอบช่วยเหลือเพื่อน

เมื่อยามเดือดร้อน ดักเตือนเมื่อเพื่อนกระทำสิ่งที่ผิด อาทิ เทียวกลางคืน เสพยาเสพติด เป็นต้น และหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย (นิสากร สนามเขต, 2550: 5-6)

นอกจากนั้นหลักการทางศาสนา ยังมีการนิยามถึง ลักษณะของเพื่อนที่ดี จะต้องเป็นลักษณะที่เรียกว่า กัลยาณมิตร ที่หมายถึง เพื่อนที่มีความรักใคร่และมีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ดังนั้น ลักษณะของกัลยาณมิตร คือ เพื่อนที่ดี หรือ เพื่อนรักใคร่คุ้นเคยเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม ทำหน้าที่ของชาวพุทธที่ดี ผู้สั่งสอนแนะนำ ชักนำไปในหนทางที่ถูกต้องดีงาม เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับการให้ความหมายของพจนานุกรมพุทธศาสตร์ที่ได้ให้ความหมายของกัลยาณมิตร คือ เพื่อนแท้ เพื่อนตาย เพื่อนที่คอยช่วยเหลือเพื่อนอย่างจริงใจโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน เป็นมิตรที่หวังดี ให้ความจริงใจ โดยคุณสมบัติพื้นฐานของกัลยาณมิตร ที่เรียกว่า กัลยาณมิตรธรรม 7 นั้นประกอบด้วย 1) น่ารัก ในฐานะเป็นที่สบายใจและสนิทสนม อยากที่จะเข้าไปปรึกษา 2) น่าเคารพ ในฐานะประพฤติดมควรแก่ฐานะ ให้ความรู้สึกรอบอุ้มใจ เป็นที่พึ่งใจ และปลอดภัย 3) น่าเจริญใจ หรือน่ายกย่อง ในฐานะทรงคุณคือความรู้และภูมิปัญญาแท้จริง ควรเอาอย่าง ทำให้ระลึกและเอ่ยถึงด้วยความภาคภูมิใจ 4) รู้จักพูดตามกาลเทศะ รู้ว่าเมื่อไรควรพูด คอยให้คำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนเพื่อน คอยเป็นที่ปรึกษาที่ดี 5) อุดหนุนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมทั้งจะรับฟังคำปรึกษา ชักถามคำแนะนำวิพากษ์วิจารณ์ อุดหนุน ฟังได้ไม่เบื่อ 6) แลกเปลี่ยนเรื่องเล่าได้ สามารถอธิบายเรื่องยุ่งยากซับซ้อน ให้เข้าใจ และให้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป และ 7) ไม่ชักนำไปในทางที่ไม่ดี คือ ไม่แนะนำในเรื่องเหลวไหล หรือชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย (พระธรรมปิฎก, 2545: 203)

สำหรับความฉลาดนั้น ได้มีการศึกษาจาก Piaget อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2540: 54-57 ซึ่งเชื่อว่า จุดศูนย์กลางของความฉลาดคือ ความสามารถในการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม เด็กเรียนรู้และปรับตัวโดยใช้ปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) ระบบประสาทสัมผัส (Sensory) และการเคลื่อนไหว (Motor) ในระยะแรกของชีวิต เด็กจะใช้ศักยภาพทางชีวภาพเหล่านี้เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาความคิดเกี่ยวกับ โลกและบุคคล ในช่วงวัยต่อมาเด็กจะใช้ความสามารถดังกล่าวในการพัฒนาความคิดอย่างซับซ้อนและเป็นขั้นตอนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

โดย Piaget ได้พบว่า พัฒนาการรู้คิดของบุคคล จะเป็นไปตามขั้นตอนต่างๆ 4 ขั้นตอนด้วยกัน ขั้นที่หนึ่ง ระยะการเคลื่อนไหวสัมผัส (0-2 ปี) มี 2 ช่วงอายุ ในช่วงแรกเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 0-6 เดือน เด็กจะยังไม่เข้าใจความคงที่ของวัตถุ ถ้าวัตถุหายไปจากสายตาเด็ก เด็กก็จะไม่มองหา เพราะคิดว่าไม่มีวัตถุนั้นในโลก จนเมื่ออายุประมาณ 9 เดือน เด็กจะมีพัฒนาการทางสติปัญญา คือ เด็กจะรับรู้และคิดเกี่ยวกับความคงที่ของวัตถุ โดยเมื่อวัตถุหายไปจากสายตา เด็กจะเริ่มมองหา เพราะเริ่มเข้าใจว่าวัตถุนั้นยังคงอยู่และเกิดความคิดว่าวัตถุหายไ้แต่ไม่หายไปจากโลก ขั้นที่สอง ขั้นก่อนปฏิบัติการ (อายุ 2-7 ปี) ซึ่งมี 2 ช่วงอายุ ซึ่งในช่วงแรกเด็กที่มีอายุ 2-4 ปี เด็กจะมีเรียนรู้

สภาพแวดล้อม และมีลักษณะที่สำคัญคือ เด็กจะยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง สำหรับช่วงที่สอง อายุ 4-7 ปี เด็กจะเริ่มลดการใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลาง สามารถแปลงสัญลักษณ์ในสมองออกมาเป็นคำพูด ซึ่งจะช่วยให้เกิดพัฒนาการทางการรู้การคิดขั้นต่อไป ขั้นที่สาม ขั้นปฏิบัติการแบบรูปธรรม (อายุ 5-10 ปี) เด็กจะมีพัฒนาการทางสมองเพิ่มมากขึ้น สามารถคิดเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในอดีต ความสามารถจัดประเภทสิ่งของที่มีลักษณะบางประการคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันได้ และเด็กจะเริ่มเข้าใจว่ามวลสารอาจมีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงได้ แต่จำนวน น้ำหนัก และปริมาตรจะยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ขั้นที่สี่ ขั้นปฏิบัติการแบบระบบ (อายุ 11-15 ปี) เด็กจะสามารถคิดแบบใช้สัญลักษณ์ มีจินตนาการ มีความคิดนอกเหนือความเป็นจริง มีการคิดแบบมีสมมติฐานและคิดโยงสาเหตุกับผลได้ มีการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของเราอยู่ในขั้นที่สี่นี้

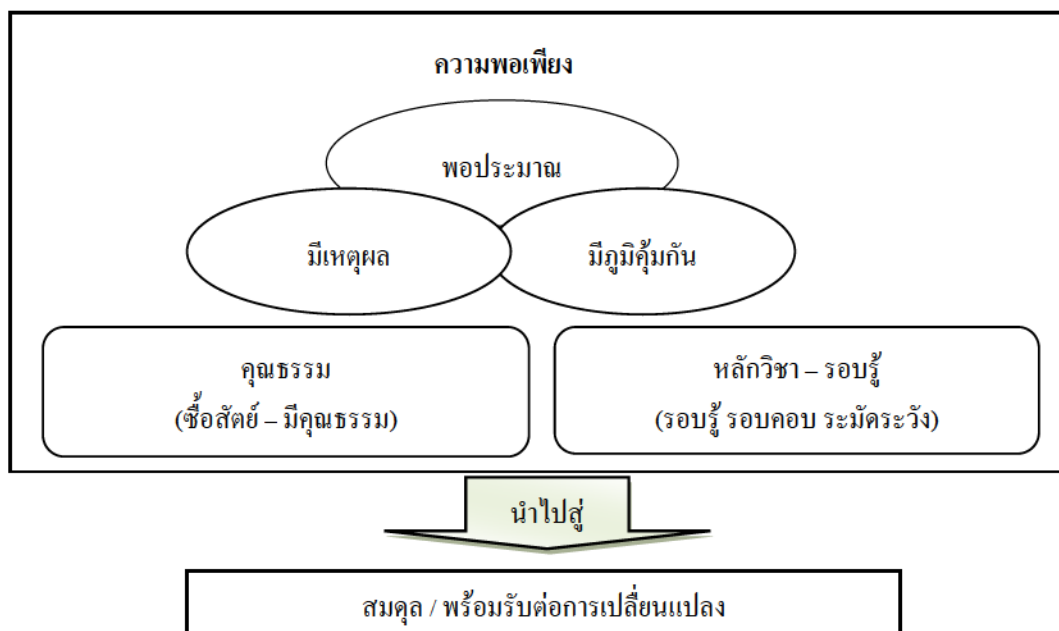
ในส่วนของการศึกษางานวิจัยในอดีต โดยได้มีนักวิจัยได้ศึกษาถึงพฤติกรรมฉลาดเลือกกิน คือ รูจิสต์ พิชิตานนท์ (2546: 13) ซึ่งให้ความหมาย พฤติกรรมฉลาดเลือกกินว่า ความสามารถของเด็กนักเรียนมัธยมปลายในการรับรู้ลักษณะของอาหาร พิจารณาตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร ทั้งอาหารกลางวัน อาหารเย็นที่วัยรุ่นซื้อกิน โดยให้อาหารมีลักษณะใน 4 มิติ ความสะอาด คุณค่า ราคา และความน่ากิน โดยให้นักเรียนมัธยมปลายตอบว่าจะเลือกกินอาหารแต่ละประเภทนี้ โดยพิจารณาเลือกที่ลักษณะเดียวของอาหารแต่ละอย่าง หรือหลายลักษณะพร้อมกัน บ่อยเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล พรหมลักขโณ (2549: 5-6) ที่ศึกษาพฤติกรรมฉลาดดูแลสุขภาพตนเองของการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันเพื่อเป็นการป้องกันและเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพตนเอง โดยจะศึกษาพฤติกรรมฉลาดดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 3 ด้าน เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับโครงการ โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ คือ พฤติกรรมฉลาดเลือกกิน พฤติกรรมหลีกเลี่ยงสารพิษ และพฤติกรรมรักษาความสะอาดส่วนตัว

จากการศึกษาดังกล่าวในข้างต้นจึงสรุปความฉลาดคบเพื่อน หมายถึง ความสามารถของเด็กนักเรียนมัธยมต้นในการรับรู้และพัฒนาความคิดในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมเสี่ยงที่เป็นโทษ หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย รวมไปถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ ในงานวิจัยนี้จึงแบ่งความฉลาดคบเพื่อนเป็น 2 ตัวแปรคือ ความชอบเสี่ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ซึ่งมีความหมาย และการวัด ที่ประมวลได้ดังต่อไปนี้

1.4.1.1 ความชอบเสี่ยง: ความหมาย และ วิธีวัด

วัยรุ่น เป็นวัยที่ชอบทดลอง ค้นคว้าสิ่งใหม่ ชอบสิ่งท้าทาย จึงมักมีความชอบเสี่ยงที่นำไปสู่ พฤติกรรมชอบเสี่ยง ซึ่งความชอบเสี่ยงเป็นนิสัยพื้นฐานของมนุษย์ในการที่จะดำรงชีวิต ซึ่งบุคคลแต่ละคนแต่ละวัยอาจมีความชอบเสี่ยงที่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาซึ่งเป็น

วัยรุ่นที่มีพัฒนาการอย่างรวดเร็วทางร่างกาย แต่จิตใจนั้นยังอาจเป็นเด็กอยู่มาก จึงมีความอยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ๆ ทำให้มีความชอบเสี่ยงที่อาจจะเกิดโดยรู้เท่าไม่ถึงกาลสูงในบุคคลในวัยนี้ ทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ความชอบเสี่ยงในนักเรียนมัธยมนี้ จึงมีในหลายด้านทั้งในด้านความเสี่ยงของการบริโภค ความเสี่ยงในการเดินทาง ความเสี่ยงในด้านการเรียน ตลอดจนความเสี่ยงในการคบเพื่อนที่ไม่ดีไม่เหมาะสม ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้นำไปสู่ความล้มเหลวในชีวิตได้ ซึ่งจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2547: 31) บุคคลที่มีความพอเพียงในชีวิตซึ่งคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและมีความสุข จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญประการหนึ่งคือ การมีภูมิคุ้มกันตน (ภาพที่ 1.1) ซึ่งหมายถึงการที่บุคคลเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงนั้น บุคคลจะต้องเป็นคนที่มีความชอบเสี่ยงอย่างเหมาะสม (งามตา วนิชานนท์, 2550: 1-46; คุณเดือน พันธุนาวิน และดวงเดือน พันธุนาวิน, 2550: 27-79)

ภาพที่ 1.1 องค์ประกอบตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แหล่งที่มา: คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2547: 31.

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาถึงความชอบเสี่ยง โดย ทองพูล บัวศรี (2550: 6-7) ได้ศึกษาความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิด ซึ่งได้ให้ความหมายถึงความชอบเสี่ยงคือ การแสดงความคิดเห็น การท้าทาย การโอ้อวด ในพฤติกรรมที่เสี่ยง เช่น การสูบบุหรี่ การเกี่ยวข้องกับอบายมุข การแข่งขันมอเตอร์ไซด์ ที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัย เป็นต้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของจูรีพร ภิบาลจันทร์ (2551: 44-46) ศึกษาถึงพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานของพนักงาน ได้ให้ความหมายความชอบเสี่ยง หมายถึง การรับรู้และความรู้สึกชอบหรือพอใจในการแสดงพฤติกรรมที่อยากทดลองสิ่งใหม่ที่ตื่นเต้นท้าทายที่ผู้อื่นอาจเคยทำสำเร็จมาแล้ว และการกระทำนั้นอาจให้ผลตอบแทนที่ต้องการ ถึงแม้จะมีความเสี่ยงอันตรายสูง หรืออาจเกิดผลเสียมากกว่าก็ตาม รวมถึงการตระหนักถึงผลเสียหรืออันตรายที่จะเกิดในอนาคตต่อสังคม ผลเสียหรืออันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการมีปฏิสัมพันธ์หรือการเห็นแบบอย่างที่ไม่ดีจากคนรอบข้าง แต่ก็ยังคิดเสี่ยงที่จะกระทำ และตระหนักถึงผลเสียหรืออันตรายที่จะเกิดในอนาคตต่อตนเองจึงตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงหรือป้องกันไว้ก่อน

โดยนักวิจัยในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือวัดที่เกี่ยวข้องกับการมีภูมิคุ้มกันตน ซึ่งแบบวัดฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องคือ แบบวัดความชอบเสี่ยงน้อย โดย คุณเดือน พันธมนาวิน และงามตา วนิทนันทน์ (2551: 37) ได้ให้ความหมายในแบบวัดความชอบเสี่ยงนี้ว่า หมายถึง ปริมาณการรับรู้และความรู้สึกชอบหรือพอใจในการแสดงพฤติกรรมที่ตนโดยได้แบ่งเป็น 4 มิติด้วยกันคือ มิติที่ 1 ทำตามอารมณ์ที่ต้องการท้าทาย เช่น บริโภคอาหารตามความอยาก โดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ ความสะอาด เป็นต้น มิติที่ 2 ระวังระวังอย่างมีเหตุผล เช่น ไม่คิดจะละเมียดกฎหมาย เป็นต้น มิติที่ 3 ทำตามความเคยชินของครอบครัว เช่น ใช้ขอร่วมกันในยามเจ็บป่วย เป็นต้น และมิติที่ 4 ทำตามผู้อื่น เพื่อให้ยอมรับ เช่น รู้ว่าการไม่ใช้ช้อนกลางในการทานอาหาร อาจทำให้ติดโรคได้ แต่ก็ไม่ได้กลัว เพราะกลัวเพื่อนๆ โกรธ เป็นต้น ค่า Chi-square เท่ากับ 42.08 p-value เท่ากับ 0.088 df เท่ากับ 31 RMSEA เท่ากับ 0.03 CFI เท่ากับ 0.99 AGFI 0.98 GFI 0.99 มีจำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.64

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงได้ให้ความหมายของความชอบเสี่ยง ตามการวัดของ คุณเดือน พันธมนาวิน และงามตา วนิทนันทน์ (2551: 18) และใช้แบบวัดข้างต้นด้วย ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า

1.4.1.2 การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน: ความหมายและวิธีวัด

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญ เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีเพื่อนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้การวางตัวของวัยรุ่น เรียนรู้อารมณ์ของคนอื่น จิตใจของตนเองและจิตใจของผู้อื่น เป็นลักษณะหนึ่งแสดงถึงการบรรลุมารยาททางสังคมของวัยรุ่น ซึ่งถ้าระยะนี้เกิดความบกพร่องในการปรับตัว จะทำให้ภูมิคุ้มกันตัวเองขาดหายไป ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในสังคมมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชน

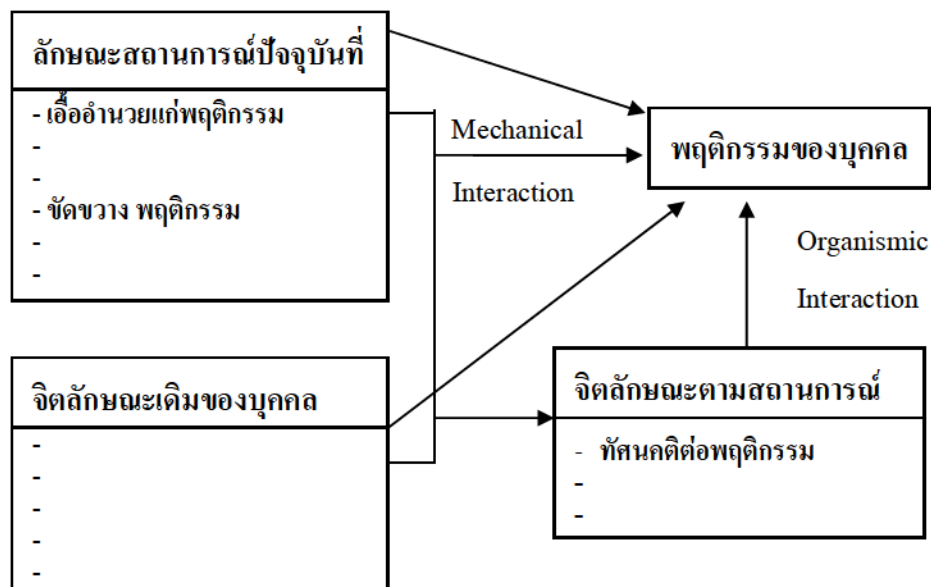
ผลที่ตามมาคือการมีพฤติกรรมเสี่ยง การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการต้านทานสถานการณ์ที่ยั่วยุ ส่งเสริมในการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม และไม่เป็นประโยชน์

แนวคิดของการถูกโจมตีแบบอ่อนเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง ได้ถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างทฤษฎีการปลูกเชื้อเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Inoculation Theory) ของ McGuire (1964: 191-192) เพื่ออธิบายกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันในการถูกชักชวนหรือชักจูงให้เปลี่ยนความรู้สึก ความเชื่อ หรือความคิดของบุคคล ภูมิคุ้มกันนี้สร้างโดยการที่บุคคลถูกโจมตีในประเด็นสำคัญต่างๆ อย่างไม่รุนแรง ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่กระทบต่อความคิดและความรู้สึกดั้งเดิมของบุคคล และเมื่อบุคคลหาข้อโต้แย้งได้ ก็จะทำให้บุคคลนั้นมีความมั่นคงเข้มแข็งเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคตินั้นๆ มากยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตยังพบว่ามตา วนิทานนท์ (2550: 31-59) ได้ให้ความหมายของการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ว่าหมายถึง “การมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุ หรือการถูกปลูกปั่น โจมตีจากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือเจตคติ) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน” และการให้ความหมายในทำนองนี้ยังพบในงานวิจัยของวรรณิ วรรณชาติ (2541: 10) ได้กล่าวถึง ลักษณะของเพื่อนที่คบแล้วไม่ปลอดภัยที่อาจจะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงเอดส์ได้ เช่น เพื่อนที่มีลักษณะชอบหนีเรียน ชอบดื่มสุรา ชอบเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ บาร์ ในดัลลัส และสถานบริการทางเพศอื่นๆ และชอบประพาดิตนในทำนองชู้สาว เป็นต้น ซึ่งถ้านักศึกษาจะไปคบค้าเป็นเพื่อนกับบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าว อาจจะทำให้ถูกชักชวนให้ร่วมกิจกรรมหรือมีพฤติกรรมตามเพื่อนที่คบได้ ซึ่งจะนำไปสู่การเสี่ยงต่อโรคเอดส์ รวมทั้งการให้นิยามในลักษณะเดียวกันนี้ยังปรากฏในงานวิจัยอื่นๆ (สิริมล ชีระประทีป, 2549: 9-10)

นักวิจัยในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ โดย นิสากร สนามเขต (2550: 54-55) ได้ศึกษาการมีภูมิคุ้มกันตนด้านการคบเพื่อน โดยให้หมายถึงว่า เป็น “ความสามารถในการรับรู้และตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของนักเรียน โดยมีความสามารถในการรับรู้ว่าการแสดงพฤติกรรมของเพื่อนของตนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการตัดสินใจกระทำต่างๆ ที่ตนเองยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อนคนนั้น” วัดโดยแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดนี้ เท่ากับ 0.82

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ จึงได้กำหนดความหมายของ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตามความหมายที่ นิสากร สนามเขต (2550: 51-53) ได้ให้ไว้ว่าหมายถึง การมีความสามารถในการรับรู้การแสดงพฤติกรรมของเพื่อนของตน ว่ามีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การมีความพร้อมพอของตนที่จะจัดการยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อนคนนั้น

ภาพที่ 1.2 การวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมด้วยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model)
แหล่งที่มา: Magnusson and Endler, 1977: 18-21; ดวงเดือน พันชนวนิน, 2541: 105.

3) จิตลักษณะเดิมร่วมกับสถานการณ์ ซึ่งเรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) ที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และ4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ จิตที่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์แวดล้อม ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) คือลักษณะทางจิตของบุคคลในปัจจุบันที่ได้รับอิทธิพลจากสถานการณ์ภายนอก ทำให้สภาพหรือลักษณะจิตใจของบุคคลเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่ได้รับ และส่งผลถึงพฤติกรรมของบุคคล เช่น ทักษะคิดเป็นต้น

นักพฤติกรรมศาสตร์ต่าง มีความเห็นว่าจิตลักษณะและสถานการณ์ นั้นสามารถร่วมทำนายให้เกิดความฉลาดได้ ในการศึกษาครั้งนี้ เราจึงได้ใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นพื้นฐานในการในการกำหนดหัวข้อในการประมวลเอกสาร เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดสมมุติฐานในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

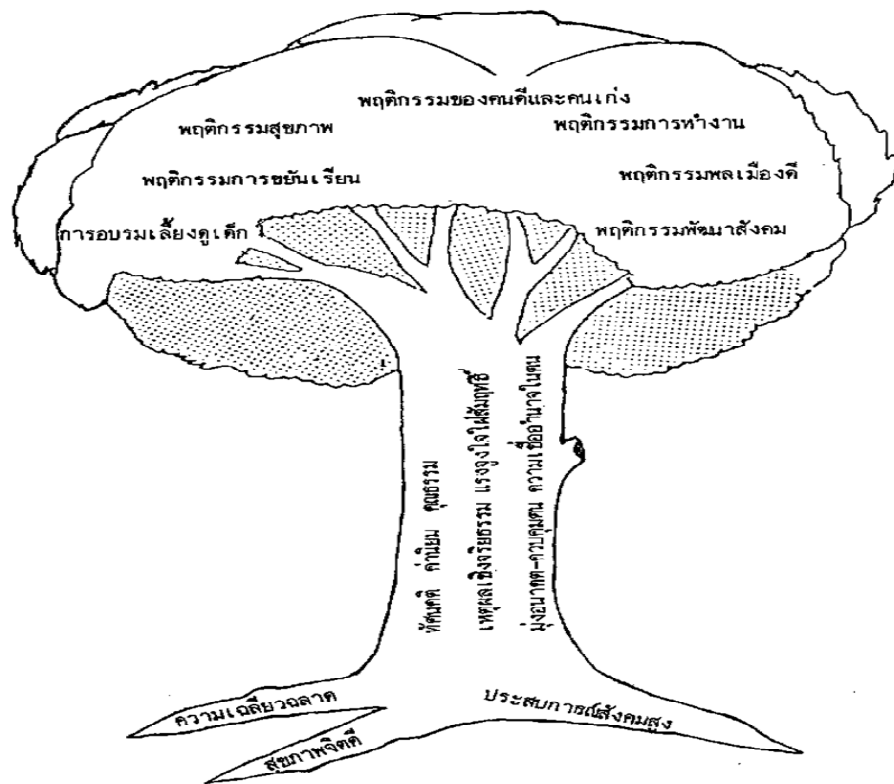
1.4.3 จิตลักษณะเดิม กับ ความฉลาดคบเพื่อน

สำหรับในส่วนนี้ได้ทำการประมวลเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะเดิมของบุคคล 5 ประการ คือ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตร ดังจะได้กล่าวรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.3.1 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

มีนักวิชาการไทยได้เสนอถึง สาเหตุของพฤติกรรมของคนดีและคนเก่งในประเทศไทย นั้นมีสาเหตุที่สำคัญจากจิตลักษณะ 8 ประการ โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน (2536: 7) ได้นำเสนอเป็นภาพต้นไม้ ที่เรียกว่า ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ซึ่งมีการศึกษาจากคนไทยอายุ 6 ปีมาถึง 60 ปี เป็นจำนวนหลายหมื่นคน โดยทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมประกอบด้วย 3 ส่วน (แผนภาพที่ 1.2) คือ ส่วนที่เป็นดอกและผลของต้นไม้ ส่วนลำต้น และส่วนที่เป็นราก ในส่วนแรก คือ ดอกและผลไม้บนต้นแสดงถึง พฤติกรรมที่ดีที่ควรกระทำในปริมาณมาก และพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่ควรกระทำ เช่น พฤติกรรมทำงานอย่างมีจริยธรรม เป็นต้น ที่รวมเข้าเป็นพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง โดยระบุว่า พฤติกรรมเหล่านี้มีสาเหตุอยู่ 2 กลุ่ม สาเหตุกลุ่มแรกอยู่ที่ลำต้นของต้นไม้ ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ คือ 1) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง 2) ความเชื่ออำนาจในตน 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4) เหตุผลเชิงจริยธรรม 5) ทัศนคติ จริยธรรมและค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นหรือสถานการณ์นั้น ส่วนสาเหตุกลุ่มที่สองอยู่ที่รากของต้นไม้ อันประกอบด้วย พื้นฐานทางจิตใจของบุคคล คือ 1) สถิติปัญญา 2) สุขภาพจิต และ 3) การมีประสบการณ์ทางสังคม

ในการวิจัยนี้จึงได้ประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะ ตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ สถิติปัญญา และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ซึ่งเป็นจิตลักษณะจากทฤษฎีของ Erikson

แหล่งที่มา: ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2543: 7.

1.4.3.2 สถิติปัญญา กับ ความฉลาดคบเพื่อน

สถิติปัญญา (Intelligence) นั้นมาจากภาษาละติน โดยมีความหมายว่า การเลือกระหว่างของสองหรือหลายสิ่งและการตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด หลังจากนั้นดวงเดือน พันธุมนาวิน (2544: 2) นักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของคำว่า สถิติปัญญา ซึ่งมีในหลายความหมาย เช่น ความสามารถในการคิดแบบนามธรรม, ความสามารถในการตอบคำถามที่ถูกต้องหรือเป็นความจริง, ความสามารถในการเรียนรู้ที่จะปรับตนเองให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม, ความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ซึ่งรวมทั้งการรับรู้ การรับสัมผัส ความจำ ความเชื่อมโยง การจำแนก การตัดสินใจ และการใช้เหตุผล เป็นต้น

สถิติปัญญาของมนุษย์เรานั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยตรง ซึ่งได้แก่ ความจำ ความสามารถในการปรับตัว การเรียนรู้ความหมายของคำ (Concept) การเรียนรู้เรื่องที่เป็นนามธรรม (Abstract) ในวงการศึกษาและจิตวิทยาส่วนใหญ่แล้วจะวัดความสามารถของสถิติปัญญาด้วยแบบทดสอบสถิติปัญญา จึงให้นิยามของสถิติปัญญาว่า หมายถึง คะแนนหรือสิ่งที่

สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ ทำให้บางคนเข้าใจว่า สถิติปัญญานั้นเป็นคุณลักษณะเพียงด้านเดียวเท่านั้น (Single Quality) อันที่จริงแล้วปรากฏว่า สถิติปัญญานั้นเป็นสมรรถภาพของสมองที่มากกว่า 1 ด้าน ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็นทางด้านภาษา ทางด้านสังคม เป็นต้น ดังนั้น เราอาจจะให้ความหมายของสถิติปัญญาโดยสรุปได้ว่า สถิติปัญญาเป็นความสามารถของสมองซึ่งมีสมรรถภาพในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ของบุคคล (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2544: 129-130)

จากการศึกษางานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาที่มีการศึกษาสถิติปัญญากับพฤติกรรมต่างๆ โดยผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีสถิติปัญญาสูงมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันพึงปรารถนา ในกลุ่มตัวอย่างต่างๆ ดังนี้ เช่น พฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (พระมหาสัญญา สวัสดิ์โรสง, 2549) สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาใจ สวณไผ่ (2547: 156) ได้ศึกษาสามเณรผู้เรียนบาลีถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนา ผลพบว่า สามเณรที่มีสถิติปัญญามาก เป็นผู้มีการปฏิบัติตนมากกว่า ผู้ที่มีสถิติน้อย พบผลเช่นนี้ใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสามเณรผู้มีอายุมาก กลุ่มสามเณรผู้เรียนสายสามัญ และกลุ่มสามเณรผู้ทำกิจวัตรน้อย

นอกจากนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับสถิติปัญญา ที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความชอบเสี่ยงไว้หลายงานวิจัยด้วยกัน ดังเช่น งานวิจัยของทองพูล บัวศรี (2550: 98) ได้ศึกษาเยาวชนกระทำผิดจำนวน 342 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง การฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก ผลพบว่า เยาวชนที่มีสถิติปัญญาสูง เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่าเยาวชนที่มีสถิติปัญญาดำ

จากการประมวลเอกสารข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีสถิติปัญญามาก มักเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก ผลเช่นนี้ปรากฏทั้งในกลุ่มสามเณร และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาด้วย ดังนั้นจึงคาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า นักเรียนที่มีสถิติปัญญาสูง มีความฉลาดคบเพื่อนดีมากกว่า นักเรียนที่มีสถิติน้อย

1.4.3.3 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน กับ ความฉลาดคบเพื่อน

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future Orientation) หมายความว่า “ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับในทันที หรือการงดบำปัดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะ

มุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน และอาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้” (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2524: 24)

ลักษณะมุ่งอนาคตนั้น ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถคาดการณ์ไกล ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้ทั้งไกล และอาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างชัดเจน 2) ความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น อาจเกิดขึ้นกับตนได้เช่นเดียวกับที่จะเกิดขึ้นกับผู้อื่น และ 3) การให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งเห็นคุณค่า (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2547: 1-14) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความสามารถคาดการณ์ไกล หมายถึง การที่บุคคลสามารถที่จะคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคตได้ เข้าใจกับเหตุการณ์อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม อนาคตย่อมเป็นเรื่องยากที่บุคคลจะสามารถคาดคะเนได้ ซึ่งบุคคลที่สามารถจะคาดคะเนเรื่องในอนาคตได้ อาจเกิดได้จากการมีประสบการณ์ จะช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ดีกว่าบุคคลที่ไม่มีประสบการณ์ หรือ จากการที่บุคคลมีการศึกษา ถึงเหตุการณ์ข้างหน้า หรือการซักถามบุคคลที่มีประสบการณ์ ในส่วนผู้ที่มุ่งปัจจุบัน มีลักษณะเป็นบุคคลที่ไม่มองการณ์ไกล ไม่มีการวางแผนถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต คนที่มุ่งปัจจุบันนั้นย่อมไม่มีเป้าหมายในชีวิต จึงทำให้ขาดความมุ่งมั่นที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

การมีความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น ย่อมสามารถที่จะเกิดกับตัวเราเองได้ มีบ่อยครั้งที่บุคคลสามารถจะคาดการณ์ไกลได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตกับคนอื่น โดยเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่จะเกิด แต่บุคคลบางคนจะไม่ยอมรับว่าสิ่งนั้นอาจจะเกิดกับตนเองได้ เช่นเดียวกัน เช่น การที่วัยรุ่นไม่ยอมอ่านหนังสือ แต่ไม่ยอมรับในคะแนนสอบของตนเอง โดยการไม่ยอมรับนั้น อาจจะเกิดจากลักษณะของบุคคล 2 ประการด้วยกัน ประการแรก คือ การไม่สามารถคาดคะเนผลจากการกระทำของตนเองนั้นจะส่งผลต่ออนาคตได้เช่นไร บุคคลที่มุ่งปัจจุบันจะสนใจแต่สิ่งที่เกิดในปัจจุบันเท่านั้น และไม่สนใจผลจากการกระทำของตนที่เกิดขึ้นได้ในอนาคต ประการที่สอง การสามารถมองผลเสียจากการกระทำของตนเองได้ แต่ไม่สามารถยอมรับผลเสียที่จะเกิดกับตนเองได้ อาจเกิดจากความวิตกกังวล ซึ่งทำให้เกิดสุขภาพจิตที่ไม่ดีต่อได้

การให้ความสำคัญกับสิ่งที่จะเกิดในอนาคตในปริมาณที่ไม่ลดลง ผู้ที่มุ่งปัจจุบันมักมองเห็นคุณค่าของรางวัลที่จะได้รับในทันทีว่ามีคุณค่า แต่ถ้าทางกลับกันเมื่อบุคคลไม่ได้รับรางวัลนั้นในทันที แต่จะได้รับในอนาคต บุคคลที่มุ่งปัจจุบันจะมองเห็นคุณค่าของรางวัลนั้นลดลงทันทีตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นตัว เช่น นักศึกษาที่ต้องการที่จะได้วุฒิการศึกษา แต่ถ้าต้องรอคอยไปเป็น

เวลาหลายปีก็ทำให้เค้าหมดความตั้งใจ ไม่อยากได้สิ่งนั้นอีกต่อไป เพราะเค้าเชื่อมั่นคงยากเกินความสามารถของเค้าได้

บุคคลที่จะมีลักษณะมุ่งอนาคตในองค์ประกอบที่สามนี้ เกิดจากการที่บุคคลนั้นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และการรักษาสัญญาของผู้ปกครอง นั่นคือ เมื่อเค้ามีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับรอยยิ้ม ก็จะทำให้เค้ามีลักษณะมุ่งอนาคตมากด้วยโดยวัยรุ่นที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะช่วยให้เค้ามีความชอบเสี่ยงน้อย และภูมิคุ้มกันตนมาก ลดความเสี่ยงในวัยรุ่นต่างๆได้ ทำให้เค้าไม่เสี่ยงต่อการเสพติด หรือการคบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม จนเป็นการทำลายอนาคตที่ดีของเค้า เพื่อที่จะเป็นเยาวชนที่ดีในวันข้างหน้า

จึงสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่ามีคุณค่า หรือเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองให้อดได้รอได้เพื่อรอรับประโยชน์ที่ใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีในอนาคต

ดังงานวิจัยจำนวนมากที่มีการศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนกับพฤติกรรมต่างๆ ที่ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันพึงปรารถนา ในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ดังเช่น งานวิจัยของรุจิเรศ พิษานนท์ (2546: 75, 115-118) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของวัยรุ่นตอนปลาย รวมทั้งสิ้น 650 คน พบผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมฉลาดเลือกกินในกลุ่มรวม ได้ 28.50 % ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปรและสถานการณ์ 4 ตัวแปรรวมเป็น 8 ตัวแปร และในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนา เช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 68) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์ รวมทั้งสิ้น 480 คน พบผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่ามากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย สอดคล้องกับงานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ (2546: 89, 165) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 587 คน พบผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุม

คนน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 ของพฤติกรรมกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวในกลุ่มรวม ได้ 24.3 % ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและสถานการณ์ 5 ตัวแปรรวมเป็น 8 ตัวแปร และยังมีงานวิจัยที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอีกมากมาย เช่น พฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ (สุภาสินี นุ่มเนียน, 2546) พฤติกรรมการรับรู้การอบรมปลูกฝังอย่างเหมาะสมจากบิดามารดา (พรมนต์ โอบอ้อม, 2548) การยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ (บุญทริกา ราชอาจ, 2548) พฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนา (พระมหาสัญญา สวัสดิ์ไธสง, 2549), พฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธ (พระสวรงค์ ชมลีดา, 2547) เป็นต้น ซึ่งจากงานวิจัยเหล่านี้ได้พบผลว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากเช่นกัน

นอกจากนี้งานวิจัยทางด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนจะมีความเกี่ยวข้องกับ ความชอบเสี่ยง ดังเช่น งานวิจัยของรวิกาญจน์ เดือนดาว (2547: 48, 92, 150-154) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัย ของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขสมก. ทั้งในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งสิ้น 413 คน ผลพบว่า พนักงานขับรถที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมการขับขี่ปลอดภัยมากกว่าพนักงานขับรถที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้พบในทุกกลุ่มย่อย นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมการขับขี่อย่างปลอดภัยในกลุ่มรวม ได้ 26.60 % ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปรและสถานการณ์ 3 ตัวแปรรวมเป็น 8 ตัวแปร สอดคล้องกับงานวิจัยของทองพูล บัวศรี (2550: 202) ได้ศึกษาเยาวชนกระทำผิดจำนวน 342 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง การฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก ผลพบว่า เยาวชนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อย มากกว่าเยาวชนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ และงานวิจัยของวรรณิ วรรณชาติ (2541: 39, 81, 184) ได้ศึกษานักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 325 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัย ผลพบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำมีพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์มากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง และยังพบอีกว่าลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่งในชุดที่ 3 ของพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์ในนักศึกษาชายในกลุ่มรวมได้ 33.7% (ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนร่วมกับลักษณะทางครอบครัว 4 ตัวแปร และจิตลักษณะอีก 3 ตัวแปร)

ส่วนงานวิจัยทางด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนที่มีความเกี่ยวข้องกับการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ดังเช่นงานวิจัยการมีพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ของ นิสากร สนามเขต (2550: 144-160) ได้มีการศึกษานักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 639 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านที่ไม่ดี โดยทำนายได้ 43.9 % ในกลุ่มรวม รวมทั้งเป็นตัวทำนายของพฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดี ทำนายได้ 38.7 % ในกลุ่มรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของพูนฤดี สุวรรณพันธุ์ (2537: 39, 80, 84-85) ได้ศึกษานักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 416 ผลพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง เป็นผู้มีการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสมน้อยกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ ซึ่งพบในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม และพบในกลุ่มครอบครัวเคร่งพุทธศาสนาน้อยที่อยู่ในชุมชนพัฒนาน้อยที่มีสุขภาพจิตไม่ดี และกลุ่มครอบครัวเคร่งพุทธศาสนาน้อยที่อยู่ในชุมชนพัฒนาน้อยที่มีสุขภาพจิตดี นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ลักษณะทางพุทธศาสนากับตัวแปรจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร ได้ 37% ในกลุ่มรวม และ 47% ในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวเคร่งพุทธน้อย ในโรงเรียนส่งเสริมพุทธน้อย และอยู่ในชุมชนที่พัฒนามาก โดยมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ส่วนงานวิจัยของเกษม จันทรศร (2541: 61, 99) ได้ศึกษานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตเมือง 2 โรงเรียนและอยู่นอกเขตเมือง 2 โรงเรียนจำนวนทั้งสิ้น 560 คนถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการด้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงมีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้ามากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ (ค่าเฉลี่ย 53.86 และ 49.34 ตามลำดับ) และยังพบอีกว่าลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญในลำดับที่ 5 ของพฤติกรรมหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า เมื่อร่วมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิมและลักษณะสถานการณ์รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้าได้ 41.4 % ในกลุ่มรวม

จากการประมวลเอกสารในข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันตนมากกว่า และมีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากกว่า บุคคลประเภทตรงข้าม ซึ่งทำให้คาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย

1.4.3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับ ความฉลาดคบเพื่อน

แรงจูงใจมีความสำคัญต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์เป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยผลักดันให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไปยังทิศทางและเป้าหมายที่วางไว้ วัยรุ่นที่มีแรงจูงใจสูง จะมีความพยายามบากบั่น อดทนต่ออุปสรรค จนกว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

โดยแมคเคลแลนด์ ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การตั้งใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วง ตามมาตรฐานหรือดีกว่าบุคคลอื่นๆ มีความรู้สึกสบายใจ เมื่อประสบผลสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543: 28) ได้ให้นิยามเพิ่มเติมถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือจิตลักษณะที่ช่วยให้บุคคลยอมรับที่จะทำหน้าที่อย่างมานะบากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรค เพื่อที่จะให้การทำงานหรือการแก้ปัญหาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ

McClelland (1961: 36-63) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้ 1) ผู้ที่พยายามกระทำสิ่งใดให้สำเร็จมากกว่าที่จะกระทำเพื่อเลี่ยงความล้มเหลว 2) เลือกรงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้โดยง่าย 3) ผู้ที่มีความคิดว่าทุกอย่างจะทำสำเร็จได้ ก็เพราะความตั้งใจของเราเองเท่านั้น มิใช่เพราะว่าโอกาสอำนวยให้ และ 4) การกระทำกิจกรรมใดๆ นั้น มุ่งหวังเพื่อให้สำเร็จตามมาตรฐานของตนเองที่ตั้งไว้ มิใช่หวังเพียงรางวัลหรือชื่อเสียงเท่านั้น

ถึงงานวิจัยในอดีตจำนวนมากที่มีการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมต่างๆ ที่พบว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอันพึงปรารถนา เช่น งานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 95-97) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีธนาคารโรงเรียน รวมทั้งสิ้น 500 คน ผลพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะออมเงินมากกว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมิตรา เจริญพันธ์ (2545: 86-87,142) ได้ศึกษาถึงจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งสิ้น 524 คน ผลพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีความพร้อมพฤติกรรมหลังเรียนมากกว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย พบผลในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย นอกจากนั้นยังพบผลอีกว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของพฤติกรรมหลังเรียนในกลุ่มรวมได้ 64.4 % เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร สถานการณ์ 4 ตัวแปร และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 4 ตัวแปร รวมทั้งสิ้น 11 ตัวแปร และยังมีการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมต่างๆ ในกลุ่ม

นักเรียน เช่น พฤติกรรมการประหยัด (มนูญ ภูชลินเงิน, 2547), การมุ่งที่จะดำรงสมณเพศอย่างยาวนาน (พระมหาชาลิต เพ็ชรภักดี, 2549)

นอกจากนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่มีความเกี่ยวข้องกับความสุขเสี่ยงไว้หลายงานวิจัยด้วยกัน ดังเช่น งานวิจัยของรวีกาญจน์ เดือนดาว (2547: 48, 92, 150-154) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการขับขี้อาจปลอดภัย ของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางขสมกทั้งในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งสิ้น 413 คน ผลพบว่าพนักงานขับรถที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มิจะแนพฤติกรรมการขับขี้อย่างปลอดภัยมากกว่าพนักงานขับรถที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริมล ชีระประทีป (2549: 127-132) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรบกวนสงวนตัวของนักเรียนหญิง สายอาชีวศึกษา รวมทั้งสิ้น 501 พบผลว่า นักเรียนหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรบกวนสงวนตัวมากกว่านักเรียนหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และยังพบผลอีกว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 3 ของทัศนคติต่อพฤติกรรมรบกวนสงวนตัวในกลุ่มรวมได้ 52 % เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปรและสถานการณ์ 4 ตัวแปร

จากการประมวลเอกสารข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า บุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันตนมาก และมีความสุขเสี่ยงน้อยด้วย จึงทำให้คาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

1.4.3.5 สุขภาพจิตดี กับ ความฉลาดคบเพื่อน

ในปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเป็นอยู่ของคนในสังคมมีความวุ่นวายสูง มีปัญหาเกิดขึ้นกับวัยรุ่นมากมาย เช่น ปัญหาเด็กวัยรุ่นเสพยาเสพติด หนีเรียน ดังนั้นจิตใจของวัยรุ่นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะส่งผลต่อความสามารถในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมและสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ แต่ถ้าจิตใจไม่เข้มแข็ง ก็ย่อมไม่สามารถเผชิญปัญหา นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้

โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่จะปรับตัวให้มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น สามารถดำรงชีวิตของตนเองอยู่ในสังคมได้อย่างสมดุล สุขสบาย รวมทั้งสามารถสนองความต้องการของตนเองในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปได้โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจนอกจากนี้มิได้หมายความว่าเฉพาะเพียงปราศจากอาการของโรคจิตและโรคประสาทเท่านั้น (มธุรส สว่างบำรุง, 2542: 399) สอดคล้องกับคำนิยามของ ฝน แสงสิงแก้ว จิตแพทย์ผู้วางรากฐานงานจิตเวชและสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิต

ว่า คือ สภาพของชีวิตที่เป็นสุข ผู้มีสุขภาพจิตดีนั้นไม่เพียงแต่ไม่เป็นโรคจิตโรคประสาทเท่านั้น แต่เป็นผู้มีสมรรถภาพมีงานและชีวิตที่เป็นสุข และทำประโยชน์ต่อสังคมด้วยความพอใจ (สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2525: 4)

รวมทั้งดวงเดือน พันธมนาวิน (2528: 27) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับ สุขภาพจิตดีว่า คือ การมีความวิตกกังวลแต่น้อย หรือมีอยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะพื้นฐาน ซึ่งเป็นสาเหตุในการพัฒนาลักษณะทางจิตที่จะส่งผลให้เป็นคนดีคนเก่ง บุคคลที่มีสุขภาพจิตที่ดี จะช่วยให้สามารถใช้สติปัญญาของเค้าในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน ในทางกลับกันผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะทำให้การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ผิดพลาด ขัดขวาง พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลด้วย (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2543: 81-82)

จึงสรุปได้ว่า สุขภาพจิตดี หมายถึง ความสามารถที่จะปรับตัวให้มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อม การมีความวิตกกังวลในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์

ปรากฏงานวิจัยจำนวนมากที่มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ที่ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีสุขภาพจิตดีมักเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมอันพึงปรารถนา ในกลุ่มตัวอย่างต่างๆ โดยกลุ่มผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพจิตดีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่น พฤติกรรมคลายเครียดตามแนวพุทธ (พระมหาบุญสงค์ ทนชัย, 2550), พฤติกรรมมารดาในการดูแลการบริโภคอาหารแก่บุตรก่อนวันเรียน (ปิยะนุช ดวงทางใต้, 2551) และในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่น งานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียน (2546: 96-98) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 576 คน ผลพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัวมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 71-74) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ รวมทั้งสิ้น 480 คน ผลพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย พบผลในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย และยังมีงานวิจัยอีกมากมายที่ศึกษาสุขภาพจิตเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น พฤติกรรมการรักษาความสะอาด (กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู, 2546), ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การอบรมปลูกฝังอย่างเหมาะสมจากบิดามารดา (พรมนต์ โอบอ้อม, 2548), พฤติกรรมตามเบญจธรรม (พิชัย มณีรักษ์, 2547), การยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ (บุญทริกา ราชอาจ, 2548), พฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนา (พระมหาสัณญา สวัสดิ์ไชย, 2549), พฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธ (พระสวรงค์ ยมสีดา, 2548), พฤติกรรมการออมเงิน (รสนันท์ ณ นคร, 2550)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตดีกับความฉลาดคบเพื่อน ดังงานวิจัยของ วรรณิ วรรณชาติ (2541: 39, 81, 184) ได้ศึกษานักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีใน ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 325 คน ผลพบว่า นักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีน้อย เป็นผู้มี พฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์มากกว่านักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีมาก ซึ่งปรากฏผลในกลุ่ม ย่อย 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ นักศึกษาที่บิดามารดามีการศึกษาต่ำ และนักศึกษา อายุอ่อน นอกจากยังพบว่า สุขภาพจิตดี ยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญ ลำดับที่ 4 ของพฤติกรรมการคบ เพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์ในนักศึกษาชายกลุ่มรวมได้ 30.3% เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 4 ตัว แปร กับทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเอดส์

ด้านพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ของพูนฤดี สุวรรณพันธ์ (2537: 39, 80, 84-85) ได้ศึกษานักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 416 ผลพบว่า นักเรียนที่มี สุขภาพจิตดีเป็นผู้ที่มีการคบเพื่อนอย่างไม่เหมาะสมน้อยกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตที่ไม่ดี ผลนี้พบ ในกลุ่มเพศชายและโรงเรียนที่ส่งเสริมพุทธศาสนา มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเกษม จันทรศร (2541: 61, 99) ได้ศึกษานักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งเป็น โรงเรียนที่อยู่ในเขตเมือง 2 โรงเรียนและอยู่นอกเขตเมือง 2 โรงเรียนจำนวนทั้งสิ้น 560 คนถึงปัจจัย ทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลพบว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้ามากกว่านักเรียนที่มี สุขภาพจิตไม่ดี (ค่าเฉลี่ย 53.22 และ 49.98 ตามลำดับ) ส่วนงานวิจัยของทองพูล บัวศรี (2550: 50, 203, 157-162) ได้ศึกษาเยาวชนกระทำผิดจำนวน 342 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง การฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชน กระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก ผลพบว่า เยาวชนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อย มากกว่าเยาวชนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และยังพบอีกว่า สุขภาพจิตดียังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 ของความชอบเสี่ยง เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์รวม 6 ตัวแปรได้ 18.5 %

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยในข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี มักเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า และมีพฤติกรรมเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย จึงทำ ให้คาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย

1.4.3.6 เอกลักษณ์แห่งอิโก้ กับ ความฉลาดคบเพื่อน

เอกลักษณ์แห่งอิโก้ หมายถึง โครงสร้างของบุคลิกภาพของบุคคล ที่เกิดจากการรู้จัก ตนเองและการยอมรับตนว่ามีลักษณะที่คงที่ และต่อเนื่องมาตั้งแต่เด็ก จนถึงผู้ใหญ่ในขณะเดียวกัน บุคคลก็เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ตามที่สังคมและวัฒนธรรมของตนกำหนดไว้และมองเห็นว่า

ลักษณะความรู้ความสามารถและความต้องการของตัวนั้น สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และครอบครัว ทำให้เกิดความมั่นใจว่าตนจะสามารถ ทำทุกอย่างได้ดี ตามมาตรฐานของตนเอง และของสังคมไปพร้อมกัน โครงสร้างของอีโก้นี้มีหลายองค์ประกอบ หรือ หลายด้าน ที่สำคัญคือ ด้านอาชีพการงาน ด้านศาสนา ด้านการเมือง ด้านบทบาททางเพศ และทางด้านค่านิยมอื่นๆ (Erikson, 1968 อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2541: 14) โดยเอกลักษณ์แห่งอีโก้เป็นขั้นที่ 5 ตามทฤษฎีนี้ ซึ่งได้มีการศึกษางานวิจัยในอดีตของต่างประเทศของ Marcia (1966: 551); Cote และ Levine (1987: 273-325) ได้ศึกษาถึงเอกลักษณ์แห่งอีโก้ และได้สร้างแบบวัดเอกลักษณ์แห่งอีโก้อีกด้วย

ดังนั้นงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเรื่องเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ผลงานวิจัยในอดีตพบว่า เอกลักษณ์แห่งอีโก้มีสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เช่นงานวิจัยของ สุภะรัฐ ขอกระบ้ำ (2548: 266) ศึกษาในนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 420 คน พบว่า การบรรลุเอกลักษณ์แห่งอีโก้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมที่ดี คือ พฤติกรรมรับผิดชอบ ครอบครัว และยังปรากฏในงานวิจัยของคมนา วัชรานันท์ (2546: 105-108) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุ และผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 360 คน พบว่า นักศึกษาที่มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มาก มีพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนามากกว่านักศึกษาที่มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้น้อย และยังพบอีกว่า เอกลักษณ์แห่งอีโก้ยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสา ในกลุ่มรวมได้ 29.1 เปอร์เซนต์ เมื่อรวมกับตัวทำนาย ลักษณะเหตุผลเชิงจริยธรรม, ลักษณะมุ่งอนาคต, ความเชื่ออำนาจภายในตน, พฤติกรรมอาสาในอดีต และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภชัย สุพรรณทอง (2544: 74-114) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ จำนวนทั้งสิ้น 504 คน พบว่า นักศึกษาที่มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มากมีพฤติกรรมการไปเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้น้อย พร้อมทั้งยังพบว่า เอกลักษณ์แห่งอีโก้เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 4 ของพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรม ในกลุ่มรวมได้ 28.2 เปอร์เซนต์ เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมทั้งสิ้น 6 ตัวแปร

นอกจากนี้งานวิจัยของศิริกุล กลิ่นทอง (2549: 116) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการที่เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท ศึกษา ข้าราชการจำนวน 485 คน พบว่า ข้าราชการที่บรรลุเอกลักษณ์แห่งอีโก้มาก เป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะทำงานมากกว่าผู้ที่บรรลุเอกลักษณ์แห่งอีโก้น้อย และยังพบอีกว่า เอกลักษณ์แห่งอีโก้ยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 1 ของ ความพร้อมที่จะทำงาน ในกลุ่มรวมได้ 43.1 เปอร์เซนต์

เมื่อรวมกับตัวทำนายทั้ง 8 ตัวแปร ได้แก่ จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปรและจิตลักษณะตามสถานการณ์ 3 ตัวแปร

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีเอกลักษณ์แห่งอิ
โก้มาก มักเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ดี สะท้อนถึงความชอบเสีย
น้อย และการมีภูมิคุ้มกันตนมากด้วย ดังนั้นจึงคาดในงานวิจัยนี้ได้ว่า นักเรียนที่บรรลุเอกลักษณ์
แห่งอิโก้มาก เป็นผู้ที่ฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่บรรลุเอกลักษณ์แห่งอิโก้น้อย

1.4.4 สถานการณ์ กับ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน

ในส่วนนี้ได้มีการประมวลเอกสารและงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับสถานการณ์ที่สำคัญของ
นักเรียนมัธยมปลาย 3 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมี
แบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับจิต
ลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่เกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี) และความฉลาดคบเพื่อน

1.4.4.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล กับ จิตลักษณะตาม สถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน

การอบรมเลี้ยงดู คือ การที่ผู้ปกครองนั้นปฏิบัติต่อเด็ก และต้องการให้เด็กปฏิบัติ
ต่อตน และต่อผู้อื่นในลักษณะต่างๆ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล คือ การที่
ผู้ปกครองดูแลเด็ก โดยที่ผู้ปกครองสามารถให้รางวัลหรือลงโทษต่อเด็กได้ นอกจากนี้เด็กยังได้มี
การสังเกต ผู้เลี้ยงดูแบบผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองจะมีการส่งเสริมหรือขัดขวางต่อพฤติกรรมนั้น ก็
ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของผู้ปกครอง ดังนั้นวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กนี้ ผู้ปกครองจะคอย
ถ่ายทอดลักษณะต่างๆในสังคมนั้นๆให้แก่เด็ก ซึ่งถ้าผู้ปกครองมาจากสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่ต่าง
กัน นั้นย่อมทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้นแตกต่างกันด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข
ประจันปัจจนึก, 2520: 21-22)

การอบรมเลี้ยงดูมีใน 5 มิติด้วยกันคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบใช้
เหตุผล แบบลงโทษทางจิต แบบควบคุมและแบบให้พึ่งตนเองเร็ว โดยพบในงานวิจัยต่างๆว่า
วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก และแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์มากนั้น มีความสำคัญ
อย่างยิ่งในการพัฒนาจิตใจของเยาวชนไทย เช่น มุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิต ส่วนทางด้าน
พฤติกรรมนั้น การอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบที่กล่าวนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน
และพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม เป็นต้น โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการ
อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีสาระสำคัญดังนี้คือ

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายความว่า การที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรของตนด้วยความรัก เอาใจใส่ต่อบุตรของตนมากเพียงใด มีความใกล้ชิดสนิทสนม การสนับสนุนช่วยเหลือ และการให้ความสำคัญแก่บุตรด้วยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากนี้ เป็นการให้ในสิ่งที่บุตรต้องการทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน นั้นจะทำให้บุตรมีความรักและเคารพ เชื่อฟังในคำสั่งสอนจากผู้ปกครอง และมีการซึมซับพฤติกรรมของบิดามารดาเป็นแบบอย่างโดยไม่รู้ตัว การถูกอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากนั้นจะพบได้มากในบุคคลที่มีคุณธรรมและจริยธรรมสูง บุคคลที่มีสุขภาพจิตดี มุ่งอนาคตสูง และไม่ทำผิดกฎระเบียบหรือกฎหมายของบ้านเมือง ฉะนั้นการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากจึงเป็นวิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับเยาวชนทุกเพศทุกวัย

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายความว่า การที่ผู้ปกครองได้อธิบายเหตุผลให้แก่บุตรในขณะที่มีการให้รางวัลหรือลงโทษบุตร พร้อมทั้งให้ในปริมาณที่เหมาะสม มิใช่กระทำต่อบุตรด้วยอารมณ์ การปฏิบัติของผู้ปกครองจะสามารถช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ได้ว่าควรกระทำหรือไม่ควร และทำอย่างไรจะได้รางวัลหรือโทษ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลนี้ เดิมมีหลายความหมายด้วยกัน จึงทำให้ปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลนั้นมีความหมายกว้างขวางกว่าที่เคยใช้อยู่แต่เดิมมาก

โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเป็นสิ่งที่นักวิชาการพบว่ามีความสำคัญต่อจิตใจและพฤติกรรมของเด็กมานานแล้ว โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับลักษณะทางจริยธรรม สุขภาพจิต ลักษณะมุ่งอนาคต และลักษณะอื่นๆของเยาวชน โดยจะพบความสำคัญในวัยรุ่นเป็นต้นไป

ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และงามตา วรินทร์านนท์ (2528: 193-194) ได้ศึกษา ปัจจัยทางจิตนิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูของมารดาไทย ผลพบว่า ผู้ปกครองที่มีสุขภาพจิตดีจะสามารถอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างเหมาะสม 2 ด้าน คือ รักสนับสนุนมาก และใช้เหตุผลมาก ส่งผลให้ลูกมีสุขภาพจิตที่ดี และมีจิตลักษณะพฤติกรรมที่เป็นคนดีและคนเก่งต่อไปด้วย

ยังมีงานวิจัยในอดีตที่ยังปรากฏอีกว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมในนักเรียนนักศึกษา ดังเช่น งานวิจัยของสิริมล ชีระประทีป (2549: 72-76) ได้ศึกษาถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล กับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักนวลสงวนตัว ผลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบผลเช่นนี้ใน 11 กลุ่มย่อย

สอดคล้องกับงานวิจัยของกมณา วัชรานันท์ (2546: 90, 106) ได้ศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 360 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนา

ของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาสมัครมากกว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาสมัคร เมื่อร่วมกับตัวทำนายสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอาสาสมัครได้ 49.2% ในกลุ่มรวม

ผลงานวิจัยของสุทธิดา ทองศฤงค (2548: 134-138) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 รวมทั้งสิ้น 473 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียนและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะดูแลญาติผู้สูงอายุ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลญาติผู้สูงอายุมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย นอกจากนี้ยังพบผลอีกว่า การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 4 ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลญาติผู้สูงอายุ เมื่อร่วมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและสถานการณ์ 4 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดูแลญาติผู้สูงอายุได้ 38% ในกลุ่มรวม

นอกจากนี้งานวิจัยของรุจิเรศ พิชิตานนท์ (2546: 66) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งสิ้น 650 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกิน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อยพบในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม

นอกจากนี้งานวิจัยทางด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่มีความเกี่ยวข้องกับการมีภูมิคุ้มกัน เช่น งานวิจัยของเกษม จันทพร (2541: 2) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 รวมทั้งสิ้น 560 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพยาบ้า พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีความต้านทานการเสพยาบ้ามากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

จากการประมวลเอกสารข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มักเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมมาก มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก รวมทั้งมีความฉลาดในการทำพฤติกรรมหนึ่งๆ มากด้วย ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนน้อย

1.4.4.2 การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว กับ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน

สถาบันครอบครัว มีความสำคัญในการปลูกฝังบุคลิกภาพ นิสัย และทัศนคติที่ดีต่างๆ ของสมาชิกในครอบครัว ผ่านการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง โดยเด็กจะสามารถเห็นแบบอย่างจากการกระทำหรือ การปฏิบัติตัวต่างๆจากผู้ปกครองได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2528: 3) และโดยเฉพาะบิดามารดาที่มีการอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบรักสนับสนุนต่อเด็กมากเท่าใด ก็จะทำให้เด็กมีความรักต่อผู้ปกครองแล้วก็จะเกิดการเลียนแบบและรับเอาเอกลักษณ์นั้นๆ มาเป็นของตนโดยไม่รู้ตัว

โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524ก: 67-72) ได้มีการอธิบายถึงความสำคัญของการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การที่บุตรจะกระทำพฤติกรรมตามผู้ปกครองได้นั้น มีสาเหตุที่สำคัญ 2 สาเหตุ คือ 1) ลักษณะของตัวแบบ ซึ่งผู้เลียนแบบจะเลือกเอาแบบอย่างจากตัวแบบที่มีคุณสมบัติที่ตนสนใจ หรือน่าเลื่อมใส และตัวแบบนั้นมีพฤติกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อตนด้วย โดยตัวแบบที่มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่กว่าหรือมีประสบการณ์มากกว่าจะถูกเลือกเลียนแบบมาก เพราะผู้เลียนแบบเชื่อว่า ตัวแบบมีความรู้มากกว่าตน เช่น บุตรมักมีพฤติกรรมหรืออุปนิสัยคล้ายคลึงกับพ่อแม่ เนื่องจากความรักและเคารพที่บุตรมีให้ต่อพ่อแม่ จึงทำให้บุตรมีความเชื่อใจ แล้วประพฤติปฏิบัติตามพ่อแม่ 2) ผลที่เกิดขึ้นกับตัวแบบ จะเป็นเครื่องชี้ว่าผู้เลียนแบบจะทำตามตัวแบบหรือไม่ เมื่อผู้สังเกตเห็นว่า ถ้าตัวแบบมีการกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับรางวัล สร้างความพอใจ ผู้สังเกตก็ย่อมอยากเลียนแบบ เพราะคิดว่าตนจะได้รับรางวัลเหมือนตัวแบบ ในทางกลับกันถ้าผู้สังเกตเห็นว่าตัวแบบถูกลงโทษจากการกระทำ จนรู้สึกเสียใจ ผู้สังเกตย่อมไม่อยากให้ประสบการณ์นั้นเกิดขึ้นกับตน จึงอาจดเว้นไม่เลียนแบบการกระทำนั้น ประกอบกับแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการที่จะกระทำตามบุคคลผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อตน และความคิดของบุคคลผู้นั้นเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นหรือมีอิทธิพลต่อเจตนาที่จะกระทำ เช่น เมื่อลูกเห็นพ่อดื่มสุราแล้วขับรด จนทำให้ประสบอุบัติเหตุ จึงทำให้เค้าไม่ดื่มสุราหรือเมื่อดื่มสุราก็จะไม่ขับรด

ยังมีงานวิจัยในอดีตที่ยังปรากฏอีกว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว กับทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมในนักเรียนนักศึกษา ดังเช่นงานวิจัยของ กุหลาบ ไทโพธิ์ (2546: 120) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้น 587 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาด ผลพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากกว่า ผู้ที่เห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเห็นแบบอย่างการรักษาความสะอาดจากครอบครัวยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่สอง ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความ

สะอาด เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปรและสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 44% ในกลุ่มรวม ผลในทำนองนี้ยังสอดคล้องเช่นเดียวกับงานวิจัยของ รุจิเรศ พิชิตานนท์ (2546: 67) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 650 คน ผลพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างพฤติกรรมการกินที่ดีจากบิดามารดามาก เป็นผู้ที่มิทัศนคติต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมากกว่า

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานันดร เปียศิริ (2545: 126, 185) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งสิ้น 701 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงาน ผลพบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มิทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัวเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่หนึ่ง ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว ได้ 48% ในกลุ่มรวม

ดังนั้นการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวในการวิจัยนี้ หมายถึง การเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย รวมไปถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ จากพ่อแม่

จากการประมวลเอกสาร ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการเป็นแบบอย่างของครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า จะมีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการเป็นแบบอย่างของครอบครัวน้อย

1.4.4.3 การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง กับ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน

ครอบครัว นับเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกที่จะหล่อหลอมและถ่ายทอดลักษณะต่างๆ ให้กับสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ เจตคติ บุคลิกภาพ คุณลักษณะต่างๆ รวมถึงพฤติกรรมในการคบเพื่อนฉะนั้นพ่อแม่จึงควรมีส่วนร่วมสำคัญในการชี้แนะอบรมบุตร ในการเลือกเพื่อนที่เป็นคนดี ในช่วงวัยรุ่นพ่อแม่จะต้องช่วยส่งเสริมให้กำลังใจแก่บุตรในการตัดสินใจเลือกเพื่อนช่วยแนะนำ วิธีป้องกันและการแก้ไขปัญหามือบุตรขอร้องเพื่อป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบน การทำให้เด็กเชื่อฟังในสิ่งที่บิดามารดาอบรมชี้แนะนั้น ต้องให้ความรักความเข้าใจกับบุตรจึงทำให้เด็กเกิดความรักใคร่ และเชื่อฟัง การเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ดีถือเป็นการอบรมชี้แนะบุตรในทางหนึ่ง เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมผ่านการ

กระทำของตัวแบบซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิด คือ พ่อแม่การเรียนรู้ของเด็กส่วนมากมักเลียนแบบผู้ที่ตนรัก นิยมชมชอบหรือผู้ที่มีอำนาจซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก เพราะเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่เป็นการให้สิ่งที่บุตรต้องการ บิดามารดาที่เลี้ยงดูบุตรด้วยวิธีนี้จึงเป็นผู้ที่บุตรรักและบุตรเห็นความสำคัญของบิดามารดา ซึ่งทำให้บุตรยอมรับการอบรมสั่งสอนต่างๆของบิดามารดาได้โดยง่าย และยอมรับบิดามารดาเป็นแบบอย่างโดยไม่รู้ตัว (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ, 2528: 5)

จากการประมวลงานวิจัยในอดีตพบว่า การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองกับ ทักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมในนักเรียนนักศึกษา ดังเช่นงานวิจัยของสิริมล ชีระประทีป (2549: 128) ได้ศึกษานักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา จำนวน 501 คน ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวของนักเรียนหญิงสายอาชีวศึกษา ผลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองในเรื่องการรักนวลสงวนตัวมาก เป็นผู้ที่มิตักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมรักนวลสงวนตัวมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองในเรื่องการรักนวลสงวนตัวน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองในเรื่องการรักนวลสงวนตัวยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่สาม ของทักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมรักนวลสงวนตัว โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือสถานการณ 4 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 40.6% ในกลุ่มรวม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 116-118) ได้ศึกษานักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 5 จำนวน รวม 480 คน ถึงปัจจัยเชิงเหตุผลบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างเข้าใจ ผลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง เป็นผู้ที่มิตักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่สองของทักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร และสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปรแปร สามารถทำนายทักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศได้ 31.0% ในกลุ่มรวม

ส่วนทางด้านงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองกับการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ในนักเรียนนักศึกษางานวิจัยของนิสากร สนามเขต (2550: 115-132) ได้ศึกษานักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 639 คน ถึงการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มิตักษะคิดที่ดีต่อพฤติกรรม

ป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 4 กลุ่มที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก กลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนชายน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนรุ่นพี่น้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองเป็นตัวทำนายที่สำคัญอันดับที่ห้า ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้ 40.4% ในกลุ่มรวม

จากการประมวลเอกสาร ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า จะมีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย

1.4.4.4 การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ กับ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน

สื่อมีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจ ศึกษา ค้นหา ทดลองสิ่งใหม่ ที่ตนพอใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศตรงข้าม , แฟชั่นต่างๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ถ้าวัยรุ่นได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่ยั่วยุก็จะมีแนวโน้มที่จะสนองตอบต่อความต้องการของตนได้ง่าย และเกิดพฤติกรรมเลียนแบบต่างๆ ตามค่านิยมของสังคม ปัจจุบันว่ามีภัยที่เกิดขึ้นจากสื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น วัยรุ่นปัจจุบันเสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญกับสิ่งยั่วยุทั้งหลายผ่านสื่อต่างๆ ทุกรูปแบบและปัจจุบันหลายๆ ครอบครัวพ่อแม่ทำงานหนักเพื่อให้ฐานะมั่นคงมีเงินซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ลูกเพื่อให้ลูกมีความสุข ทำให้เวลาที่อยู่กับลูกน้อยลงหรือแทบจะไม่มีโดยลืมไปว่าการให้แค่วัตถุ จะทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและขาดการอบรมบ่มนิสัยให้รู้ถูกผิดก็มักจะรับเอาค่านิยมผิดๆ เข้ามาและเกิดปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ตามมาด้วยการประพฤตินั้นไม่เหมาะสมในวัยรุ่นรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน ซึ่งสื่อได้นำเสนอตัวอย่างออกมามากมายทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมปนเปกันไป เช่น การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม คัมสุราของมินเม

โดย Bandura (1997: 89) นักจิตวิทยาสังคมและนักจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้อธิบายกระบวนการเรียนรู้โดยมีตัวแบบ (Social Cognitive Learning Theory) ซึ่งแบ่งเป็น 4 กระบวนการ คือ 1) การเอาใจใส่ (Attention Processes) คือ การที่ผู้เลียนแบบมีความสนใจ สังเกตในการกระทำของตัวแบบ 2) การเก็บจำ (Retenion Processes) คือ เมื่อเกิดความสนใจแล้ว ก็จะสามารถจดจำการกระทำของตัวแบบ 3) การแสดงออก (Production Processes) เมื่อผู้เลียนแบบได้สนใจ และสามารถจดจำการกระทำของตัวแบบแล้ว จะทำให้ผู้เลียนแบบจะพยายามแสดงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับตัวแบบ และ 4) สิ่งล่อใจการจูงใจ (Incentive and Motivation) คือ เมื่อเกิดการเลียนแบบได้นั้น ต้องเกิด

ความรู้สึกพอใจในตัวแบบไปด้วย และยังเมื่อเกิดความสำเร็จจากการเลียนแบบก็จะทำให้ผู้เลียนแบบยังมีความพอใจในตัวแบบมากขึ้น

ดงงานวิจัยในอดีต ของ นิสากร สนามเขต (2550: 139-140) ได้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งสิ้น 639 คน ถึงการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลพบว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อมากมีพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตนมากกว่านักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของพฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันภายในตนในนักเรียนในกลุ่มรวมได้ 34.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 4 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร

สอดคล้องกับพระสวรงค์ ยมสีดา (2548: 118) ได้ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 457 คน ถึง ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการ โรงเรียนวิถีพุทธ ผลพบว่า นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจากสื่อมากมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธมากกว่านักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจากสื่อน้อย และผลยังพบว่า การเห็นแบบอย่างจากสื่อ ยังเป็นยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่หนึ่ง ของทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนในกลุ่มรวมได้ 31.1% ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 3 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร

การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อในการวิจัย หมายถึง การที่นักเรียนเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลียงกิจกรรมที่เป็นโทษ หลีกเลียงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย รวมไปถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ จากสื่อต่างๆ เช่น ทีวี หนังสือ โฆษณา และสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

จากการประมวลเอกสาร ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่าการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมากเป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า จะมีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย

1.4.4.5 ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี กับ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน

ประสพการณ์ทางสังคม (Social Perspective Taking) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะรับรู้และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของผู้อื่น รวมทั้งสามารถคาดการณ์และ

ทำนายว่าผู้อื่นมีความรู้สักอย่างไบบ้าง สามารถเอาใจเขามาใส่ใจเราได้ (Johnsom, Creek & Smither, 1983 อ้างถึงใน คุณเดือน พันธุมนาวิน, 2547: 20)

ดงงานวิจัยของ นิสากร สนามเขต (2550: 222) ได้ให้ความความหมายของพฤติกรรม การป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดี ดังข้อคำถามที่ว่า ฉันห้ามปรามเมื่อรู้ว่าเพื่อนจะ โดดเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย ถึงประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อนักเรียนได้รับประสบการณ์ที่ไม่ได้เกี่ยวกับเพื่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

พระราชวรณีย์ (2529: 53) ได้ให้นิยามกัลยาณมิตรไว้ว่า กัลยาณมิตรมิได้ หมายถึง เพื่อนที่ดีอย่างความหมายในสามัญเท่านั้น แต่หมายถึงบุคคลที่เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติที่จะสั่งสอน แนะนำ ชี้แจง ชักจูง ช่วยบอกช่องทาง หรือเป็นตัวอย่างให้ผู้อื่นดำเนินไปในมรรคาแห่งการฝึกอบรมอย่างถูกต้อง ซึ่งในทางกลับกัน ถ้าเราได้รับประสบการณ์ในทางที่ดี จะส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสม ดงงานวิจัยในอดีต ของพระมหาไชยา กาละปักษ์ (2550: 176, 212) ได้ศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 645 คน ถึง ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพบุรุษของนักเรียนอาชีวศึกษา ผลพบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ทางสังคมมากมีพฤติกรรมสุขภาพเรียบร้อยมากกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ทางสังคมน้อย และยังพบผลอีกว่า การมีประสบการณ์ทางสังคมมาก ยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมสุขภาพเรียบร้อย ในกลุ่มรวม สามารถทำนายได้ 51.3 % ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 4 ตัวแปร และสถานการณ์ 5 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร

และในงานวิจัยของรวิกาญจน์ เดือนดาว (2547: 117-121, 132) ได้ศึกษาพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขสมก. จำนวนทั้งสิ้น 413 ถึง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการขับข้อย่างปลอดภัย ผลพบว่า พนักงานขับรถที่มีประสบการณ์ทางสังคมมากมีพฤติกรรมการขับข้อย่างปลอดภัยมากกว่าพนักงานขับรถที่มีประสบการณ์ทางสังคมน้อย และยังพบผลอีกว่า การมีประสบการณ์ทางสังคมมาก ยังเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 ของพฤติกรรมพฤติกรรมการขับข้อย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวม สามารถทำนายได้ 17.60 % ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายจิตลักษณะอีก 5 ตัวแปร

สอดคล้องกับงานวิจัยของทองพูล บัวศรี (2550: 98-102) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง การฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก ศึกษาเยาวชนกระทำผิดจำนวน 342 คน ผลพบว่า เยาวชนที่มีประสบการณ์ทางสังคมมากมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า เยาวชนที่มีประสบการณ์ทางสังคมน้อย ผลเช่นนี้พบใน 19 กลุ่มย่อย

ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง การที่ได้รับรู้หรือการผ่านเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสม กิจกรรมที่เป็นโทษ ที่จะนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย จากเพื่อนของตนเองในการแสดงพฤติกรรมในด้านที่ดี และไม่เป็นประโยชน์

จากการประมวลเอกสาร ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่าประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเสียน้อยกว่า มิถุนิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีมาก

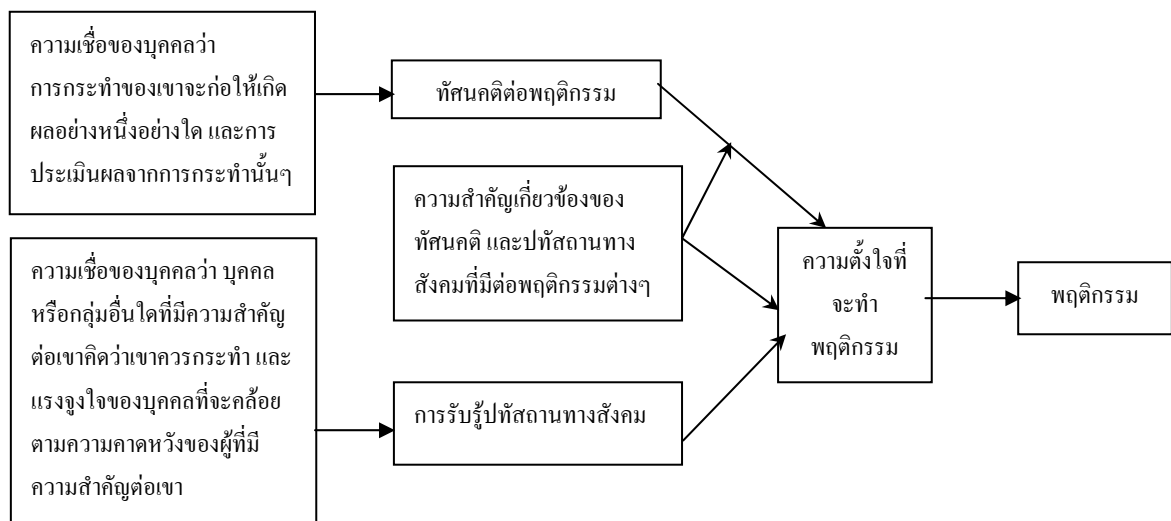
1.4.5. จิตลักษณะตามสถานการณ์ กับความฉลาดคบเพื่อน

ในส่วนนี้ได้มีการประมวลเอกสารและงานวิจัยในอดีตเกี่ยวกับสถานการณ์ที่สำคัญของนักเรียน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

1.4.5.1 ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี กับ ความฉลาดคบเพื่อน

ทักษะ หมายถึง จิตลักษณะของบุคคล เกิดจากความรู้เชิงประเมินค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น คือความรู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือมีโทษมาก และส่งผลให้เกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้นบุคคลก็จะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้น ไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบหรือไม่ชอบของตนเอง ซึ่งทักษะจิตตามความหมายนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์ประกอบทางความรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Evaluation Component) หมายถึงการที่บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งว่ามีประโยชน์ หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด ซึ่งบุคคลจะสามารถรับรู้รับทราบเกี่ยวกับประโยชน์และโทษ โดยอาจมีความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นเป็นลำดับ รู้เพียงด้านดี หรือรู้เพียงเล็กน้อย นั้นทำให้เกิดอคติหรือความลำเอียงได้มาก ทำให้เกิดทักษะที่ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง และอาจจะทำให้เกิดผลเสียได้มาก ฉะนั้น การเปลี่ยนทักษะที่สำคัญ คือ การปรับองค์ประกอบความรู้เชิงประเมินค่าในเรื่องนั้นให้ตรงกับความเป็นจริง โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษ ต่อสิ่งนั้น เพิ่มเติมแก่บุคคลนั่นเอง 2) ความรู้สึกพอใจ (Affective Component) จากในส่วนแรกที่บุคคลทราบว่าสิ่งใดมีประโยชน์ก็จะรู้สึกพอใจต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีความรู้สึกละเลยมีโทษ บุคคลก็จะรู้สึกไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น ส่วนใหญ่แล้วความรู้สึกพอใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ซึ่งเชื่อมโยงมาจากความรู้เชิงประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งนั้น เมื่อบุคคลพิจารณาประโยชน์และโทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วเห็นว่าอาจมีประโยชน์และโทษต่อบุคคลตนเอง หรือบุคคลใกล้ชิด บุคคลย่อมรู้สึกพอใจสิ่งนั้นมาก แต่ถ้ามีประโยชน์หรือโทษต่อส่วนรวม ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติ แต่มีประโยชน์ต่อตนเองน้อยบุคคลนั้นก็จะมีรู้สึกพอใจในสิ่งนั้นแต่เพียงเล็กน้อย 3) ความพร้อมกระทำ (Behavioral Intention Component) หมายถึง การที่บุคคลพร้อมที่จะกระทำใน

สิ่งที่ตนชอบหรือคิดว่าดี และพร้อมที่จะทำลายหรือไม่กระทำต่อสิ่งที่ตนไม่ชอบไม่พอใจ ในส่วนนี้ก็ยังอยู่ภายในจิตใจของบุคคลหรือลักษณะทางจิตนั่นเอง ความพร้อมกระทำจะปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมนั้นได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคลและสถานการณ์ ผู้ที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง และสามารถควบคุมบังคับตนได้ จะเป็นผู้ที่กระทำตามทัศนคติของตน ส่วนผู้ที่ขาดความเป็นตัวของตัวเอง ต้องฟังการควบคุม การให้รางวัล และการลงโทษ จะเป็นผู้ที่มีการกระทำไปตามการชักจูงหรือการบังคับของผู้อื่นมากกว่า ที่จะทำตามทัศนคติของตนต่อสิ่งนั้นสิ่งที่ตนชอบ ดังเห็นได้จากวัยรุ่นที่คบเพื่อนที่ไม่เหมาะสม มักถูกชักชวนไปประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี เช่น ดื่มของมีเมา, ดิยาเสพติด (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2531: 62-81)

ภาพที่ 1.3 แสดงโครงสร้างของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลและองค์ประกอบที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล

แหล่งที่มา: Ajzen and Fishbein, 1980: 8.

ลักษณะจิตตามสถานการณ์นี้สามารถอธิบายได้ดีโดย ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (A Reasoned Action Theory) ของ Ajzen และ Fishbein (1980: 5-11) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคล โดยมีความเชื่อมโยงของตัวแปรต่างๆ ทางสถานการณ์ และจิตลักษณะในเชิงเหตุและผลอย่างชัดเจน ดังรายละเอียดในภาพที่ 1.3 โดยการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีอิทธิพลต่อเขา ผ่านการรับรู้ทัศนคติทางสังคม และความเชื่อของผลที่เกิดจากการกระทำของเขาว่าควรกระทำหรือไม่ ผลที่เกิดขึ้นดีหรือเสีย ซึ่งเป็นการประเมินค่าต่อสิ่งนั้นๆ ที่เขาได้พบเห็น ทำให้เกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมที่เขาเกี่ยวข้องด้วย

จากการรับรู้และประเมินพฤติกรรมผ่านสิ่งแวดล้อมของบุคคล ทำให้ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ที่มีต่อพฤติกรรมแตกต่างกัน ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา ตัวแปรที่สำคัญจากทฤษฎีนี้ 2 ตัวแปร คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี

จากการประมวลงานวิจัยในอดีต พบผลว่า ทักษะดีของบุคคลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ด้วย ดังเช่น งานวิจัยของรุจิเรศ พิชิตานนท์ (2546: 113-116) ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย จำนวน 650 คน พบว่า นักเรียนที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมากกว่า ผู้ที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินน้อย และผลยังพบอีกว่า ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก ของพฤติกรรมฉลาดเลือกกิน เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมฉลาดเลือกกินได้ 28.5% ในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย

สอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร โชติสุตเสนห์ (2545: 82) ถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาก เป็นผู้มีพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวมากกว่า นักศึกษาที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์น้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และยังพบอีกว่า ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก ของพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวได้ 43.4% ในกลุ่มรวม

งานวิจัยของอนรรฆมนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 106, 135) ถึงปัจจัยเชิงเหตุผลแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยม ศึกษาในโครงการก้าวอย่างเข้าใจ จำนวน 480 คน พบว่า นักเรียนที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนที่มีทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศน้อย และยังพบผลอีกว่า ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรก ของพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสม เมื่อรวมกับตัวทำนายจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร และสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมแสดงออกอย่างเหมาะสม ได้ 15.6% ในกลุ่มรวมและอีกหลายกลุ่มย่อย

จากการประมวลเอกสาร ในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเสียน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีมาก

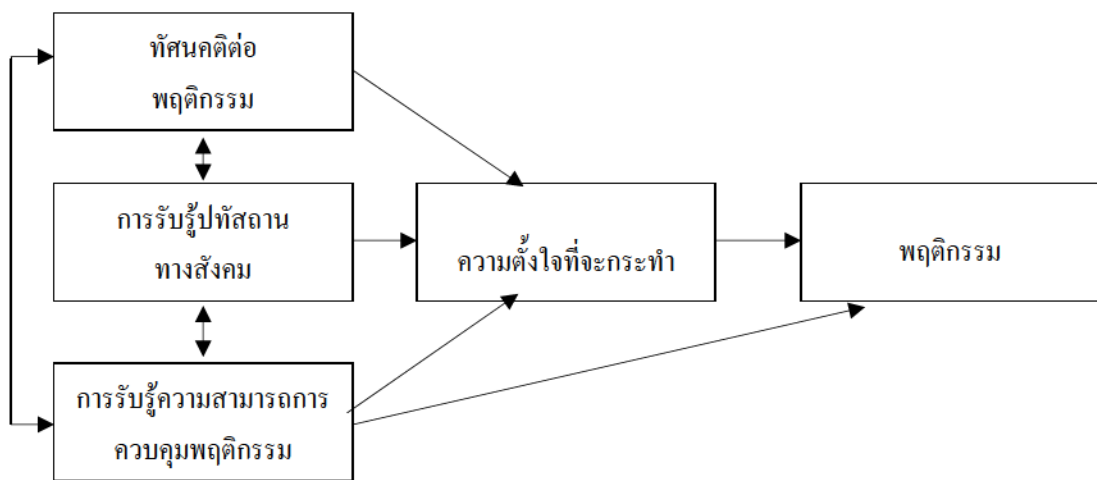
1.4.5.2 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี กับ ความฉลาดคบเพื่อน

วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นลักษณะพัฒนาการทางสังคมของเด็กวัยรุ่น คือ การเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อนและเพื่อนจะมีอิทธิพลกับวัยรุ่นมาก ดังนั้นการเลือกคบเพื่อนที่ดี พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงเพื่อนที่มีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อวัยรุ่นอย่างมาก ดังเช่นนิสากร สนามเขต (2550: 13) ได้ให้ความหมายการปฏิเสธเพื่อนด้านที่ไม่ดี คือ การตัดสินใจที่จะปฏิเสธหรือขัดแย้งการชักจูงจากเพื่อนที่มีความประพฤติที่ไม่ดีงามเหมาะสม เช่น ปฏิเสธที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิงยามวิกาล ปฏิเสธการดื่มของมึนเมาหรือยาเสพติด ปฏิเสธการเล่นการพนัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริมล ชีระประทีป (2549: 50) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ คือ การเลือกคบเพื่อนที่มีความประพฤติดี รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเอง ขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่เป็นประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ เช่น การหนีเรียน การเที่ยวสถานบันเทิง การคบเพื่อนต่างเพศในทางชั่วสาว รวมถึงเกษม จันทสร (2541: 15-18) ได้ให้ความหมายถึง พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า หมายถึง การที่นักเรียนผู้ตอบ หลีกเลี่ยงไม่คบหา หรือไม่รวมกลุ่มกับเพื่อนที่มีการซื้อ การขาย หรือมีไว้ในครอบครอง และมีการเสพยาบ้า มากน้อยเพียงใด โดยวัยรุ่นที่มีทัศนคติที่ดีสามารถต้านทานการยั่วยุได้ จึงเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่น่าปรารถนามาก แต่ถ้าเค้าไม่สามารถต้านทานการยั่วยุหรือ โจมตีได้ ก็อาจเปลี่ยนความคิดไปเชื่อหรือหลงเชื่อสิ่งที่ผิด ซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นลักษณะส่วนหนึ่งของบุคคลที่ขาดการมีสติ-สัมปชัญญะ ซึ่งอาจส่งผลต่อให้บุคคลอยู่ในความประมาท ทำอะไรที่สุ่มเสี่ยงให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาแล้ว บุคคลเหล่านี้อาจมีความสามารถในการจัดการปัญหาอย่างเหมาะสมน้อย การแก้ปัญหาอย่างหนึ่งจึงมักสร้างปัญหาเพิ่มขึ้นอีกหลายปัญหา เมื่อมีปัญหาสะสมรวมร่ำมากขึ้น บุคคลเหล่านี้มักเห็นว่าสถานการณ์ไม่เข้าข้างและคนรอบข้างไม่เป็นมิตร มองสิ่งรอบข้างในแง่ลบ ซึ่งอาจจะทำให้บุคคลหมดกำลังใจ ขาดความภาคภูมิใจ กลัวขาดการอดได้รอได้ ไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ ตลอดจนไม่คิดแสวงหาแนวทางการพัฒนาตน ความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเหล่านี้ (ดูเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนิทาพนธ์, 2551)

ดังเช่นทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ได้อธิบายและทำนายพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีเนื้อหา ถึงการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived Behavioral Control, PBC) โดยการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมนั้นเป็นตัวแปรเชิงเหตุที่จะส่งผลอิทธิพล

ทางตรงต่อพฤติกรรม จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะกระทำ ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล และส่งผลให้เกิดการทำพฤติกรรมตามมา (Teery & O’Leary, 1995: 199-220; สิริโชค วรานุสันติกุล, 2547: 148-149)

ซึ่งความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง การมีความสามารถตัดสินใจที่จะเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ใฝ่ศึกษาเล่าเรียน และร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ พร้อมกล่าปฏิเสธเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น โดudereien เสพยาเสพติด และของมึนเมา เป็นต้น

ภาพที่ 1.4 การวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรม ด้วยรูปแบบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (The Theory of Planned Behavior)

แหล่งที่มา: Ajzen, 1991: 50-182.

จากการประมวลงานวิจัยในอดีต พบผลว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อน คาดว่าน่าจะเป็นคนที่มีความรอบคอบ พร้อมทั้งมีภูมิคุ้มกันตน เป็นคนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามยังมีการศึกษา ความสามารถในการหลีกเลี่ยง กับ ความฉลาด ยังไม่มากนัก แต่ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความสามารถในการควบคุม ดังเช่น งานวิจัยในต่างประเทศของ Shu-Chen Yang และ Cheng-kiang Farn (2009: 210-218) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ คนทำงาน จำนวนทั้งสิ้น 306 คน พบว่า ความตั้งใจที่จะแบ่งปันความรู้ (Tacit knowledge Sharing Intention) ซึ่งได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการควบคุมภายใน (Internal Control) ซึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายในลักษณะเดียวกับการรับรู้ความสามารถการควบคุมพฤติกรรม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.47 ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rhodes และ Coumeya (2005: 349-361) ได้ศึกษาถึงเรื่องทัศนคติต่อการออกกำลังกาย ปทัสถานทางสังคม การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ

นักศึกษาที่มีวิชาเลือกคือ วิชาจิตวิทยา จำนวนทั้งสิ้น 585 คน พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กับ การตั้งใจที่จะออกกำลังกาย และ พฤติกรรมการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .23 และ .24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามลำดับ

โดยสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศของพระมหาศัญญา สวัสดิ์ไรสง (2549: 94-103) ถึงปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การนับถือพระพุทธศาสนา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตร จำนวน 485 คน พบว่า ความเชื่อทางพุทธ และการรับรู้ความสะดวกในการปฏิบัติทางพุทธ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติ

จากการประมวลเอกสารข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี มีความสำคัญต่อความฉลาดคบเพื่อน เพราะการเลือกคบเพื่อนที่เหมาะสม และ หลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีให้โทษนั้น แสดงถึงการมีภูมิคุ้มกันตน

ดังนั้นจากการประมวลเอกสาร จึงคาดว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า มีความฉลาดคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงที่มีความฉลาดคบเพื่อนน้อย

1.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

จากการประมวลเอกสาร สามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิด ประกอบด้วย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามี 4 กลุ่ม ได้แก่

1) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) กลุ่มความฉลาดคบเพื่อน มี 2 ตัวแปร คือ ความชอบเสี่ยง และ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน

2) ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ มี 8 ตัวแปร ดังนี้

(1) กลุ่มลักษณะสถานการณ์ มี 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การเป็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง

(2) กลุ่มจิตลักษณะเดิม มี 5 ตัวแปร คือ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้

3) ตัวแปรประสาน (Mediating Variables) กลุ่มตัวแปรประสานเป็นตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะที่เกิดตามสถานการณ์ คือ ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

4) ตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อย (Moderating Variables) เป็นลักษณะทางชีวสังคม และภูมิหลังของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน การศึกษาบิดา การศึกษามารดา ความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง

1.6 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

ความชอบเลี้ยง หมายถึง การรับรู้และความรู้สึกพอใจในการแสดงพฤติกรรมของตน โดยไม่ทราบถึงผลเสียของกระทำนั้น หรือ ทราบแต่ต้องการแสดงพฤติกรรม เนื่องจากต้องการความท้าทาย สนุกสนาน หรือต้องการผลรางวัลจากการแสดงพฤติกรรม แบบวัดนี้ นำมาจากแบบวัดความชอบเลี้ยงในนักเรียน ของ คุจเคื่อน พันธุมนาวัน และงามตา วนิทนันทน์ (2551: 28) เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย

การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน หมายถึง การมีความสามารถในการรับรู้การแสดงผลพฤติกรรมของเพื่อนของตน ว่ามีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การมีความพร้อมพอของตนที่จะจัดการยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อนคนนั้น ซึ่งพิจารณาถึงการมีความเข้มแข็งในการป้องกันตนเองจากเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) การรับรู้ว่าการแสดงผลพฤติกรรมของเพื่อนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี และ 2) การตัดสินใจกระทำต่าง ๆ ที่ตนเองยอมรับหรือปฏิเสธ พร้อมทั้งมีวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ แบบวัดนี้ นำมาจากแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันภายในตน ในนักเรียนของ นิศากร สนามเขต (2550: 54-55) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่ามีคุณค่า หรือเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองให้อดได้ทนได้เพื่อรอรับประโยชน์ที่ใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีในอนาคต แบบวัดนี้ นำมาจากแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนของ ดวงเดือน พันธุมนาวัน และคณะ (2536: 38) เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง ความสามารถที่จะปรับตัวให้มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อม การมีความวิตกกังวลในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ แบบวัดนี้มาจากแบบวัดสุขภาพจิตดีของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2536: 38-39) เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

สติปัญญา หมายถึง “ความเฉลียวฉลาดที่เหมาะสมกับอายุ คือ การมีความสามารถในการจดจำเรื่องราวต่างๆที่นักเรียนที่ได้พบเจอหรือศึกษา ค้นคว้า การสังเกต และประสบการณ์ ที่ได้เก็บรวบรวมสะสมไว้ โดยที่สามารถจดจำและสามารถถ่ายทอดให้บุคคลอื่นรับทราบได้ ลักษณะแบบวัด มีลักษณะเป็นอนุกรมตัวเลข สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” มีจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อเป็นลำดับตัวเลขเพื่อให้นักเรียนได้สังเกตแล้วใส่คำตอบเป็นตัวเลขลงในช่องว่างที่กำหนดไว้เพียง 1 ตัว โดยต้องมีลักษณะและรูปแบบที่ต่อเนื่องจากที่กำหนดให้ เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน (2541: 54) มีคะแนน 15 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนรวมต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี

เอกลักษณ์แห่งอิโก้ หมายถึง “ความเข้าใจต่อตนเอง มีการแสดงในความเป็นตนเองตน ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินชีวิต มีการยอมรับความแตกต่างและความเหมือนของบุคคลในเรื่องต่างๆ โดยเน้นในเรื่องการแสดงออกของพฤติกรรมและความเข้าใจตนเองของบุคคล แรงเสริมและปรากฏการณ์ของบุคคลอื่นที่จะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับต่อพฤติกรรม” แบบวัดนี้มาจาก อูยา ศรีจินดารัตน์ (2533: 61) จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์แห่งอิโก้มาก

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จ มีความพยายามและอดทนต่ออุปสรรคต่างๆไม่ว่าจะมากมายเพียงใด เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เป็นแบบวัดของสุเมิตรา เจิมพันธ์ (2545: 50) จำนวน 10 ข้อแต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก

การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว หมายถึง การเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย รวมไปถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ จากพ่อแม่ เพียงใด เป็นแบบวัดของพรมนต์ โอบบ้อม (2547: 33) จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก

การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง หมายถึง การรายงานของนักเรียนว่าผู้เป็นบิดามารดา มีการอบรมสั่งสอนตนให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง เรียบร้อยเหมาะสม และหลีกเลี่ยงเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นแบบวัดของ นิสากร สนามเขต (2550: 56) จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนให้เหตุผล หมายถึง การที่นักเรียนสามารถรับรู้ถึงการปฏิบัติจากพ่อแม่ ในการอบรมเลี้ยงดู มีความรักใคร่ เอาใจใส่ต่อตน และมีความใกล้ชิดกับพ่อแม่ เพียงใด มีการร่วมกิจกรรมมากน้อยหรือไม่ ให้รางวัลและโทษที่เหมาะสม เพราะการอบรมเลี้ยงดูจะเป็นการปลูกฝังให้ลูกมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นแบบวัดของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ (2536: 40) จากแต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก

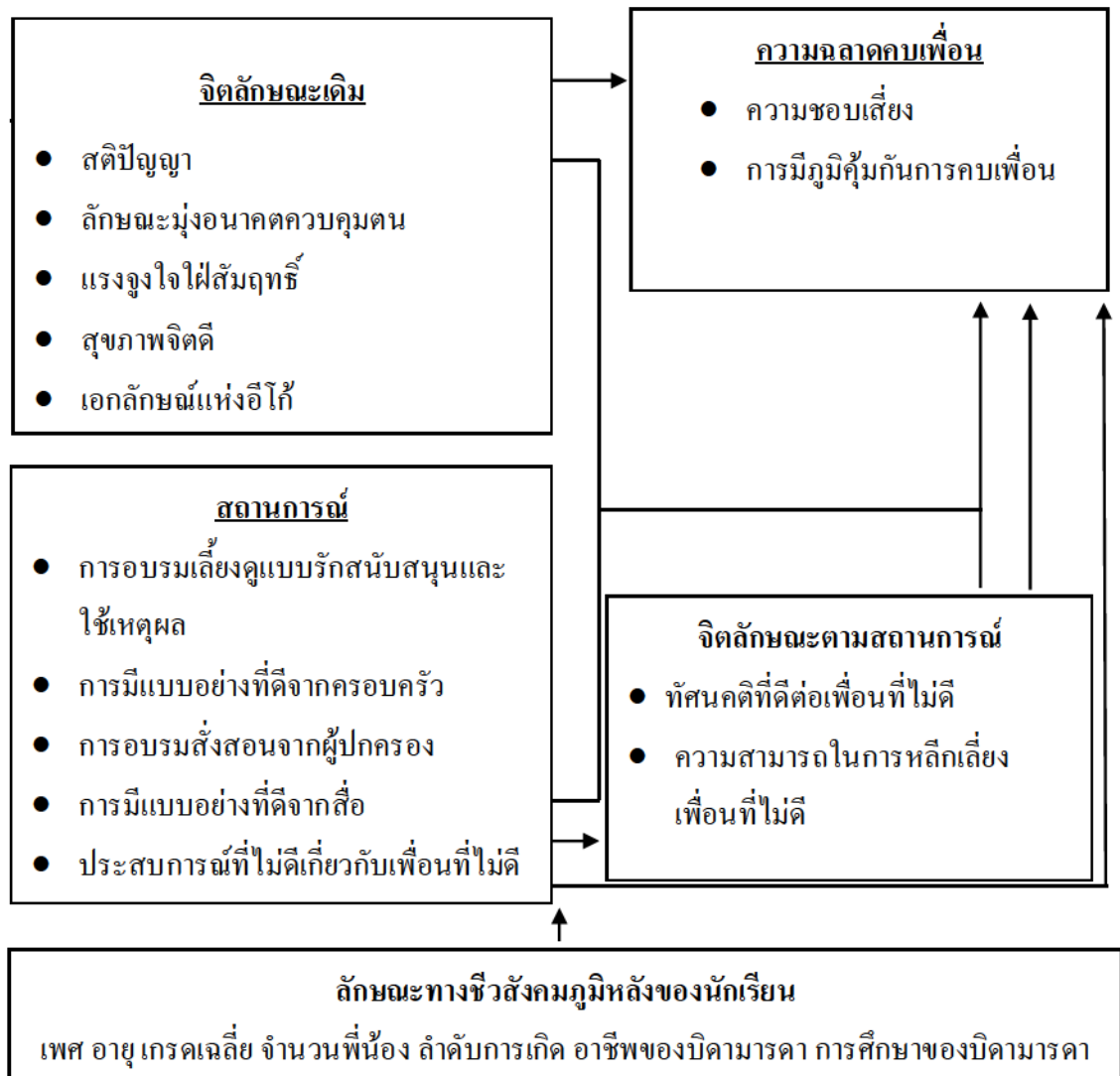
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ หมายถึง การที่นักเรียนเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และร่วมกิจกรรมกับเพื่อนเฉพาะที่มีประโยชน์ หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ให้โทษหรือนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย รวมไปถึงพฤติกรรมการแสดงออกในด้านที่ดี และเป็นประโยชน์ จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ เป็นต้น เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก

ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง การที่ได้รับรู้หรือการผ่านเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสม กิจกรรมที่เป็นโทษ ที่จะนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย จากเพื่อนของตนเองในการแสดงพฤติกรรมในด้านที่ดี และไม่เป็นประโยชน์ เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อนมาก

ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการประเมินเพื่อนของตนได้ว่าเพื่อนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ คำนึงถึงการการแสดงออกในด้านที่ดี ไม่มีพฤติกรรมที่นำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง การมีความสามารถตัดสินใจที่จะเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม ใฝ่ศึกษาเล่าเรียน และร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ พร้อมกล้า

ปฏิเสธเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น โดนครียน เสพยาเสพติด และของมึนเมา เป็นต้น เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก

ภาพที่ 1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในงานวิจัย

1.7 สมมติฐานในการวิจัย

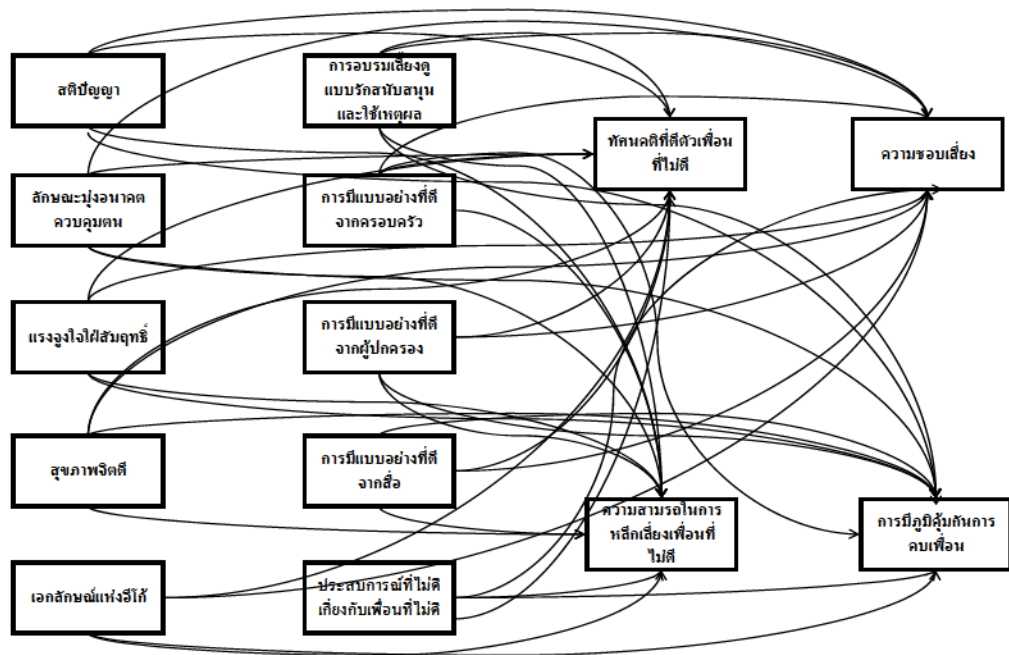
จากการประมวลเอกสารผลงานวิจัยทั้งในประเทศ ต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง และจากหลักในการกำหนดสมมติฐานตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (จุจเดือน พันธมนาวิน, 2550: 61) สามารถกำหนดสมมติฐานในงานวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มิตักษณคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือ มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก มีสุขภาพจิตดีมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มิตักษณคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือ มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนประเภทตรงข้าม

สมมติฐานที่ 3 ตัวทำนายชุดที่ 4 ซึ่งเป็นการรวมชุดตัวทำนายที่ 1 คือ ชุดจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร (สติปัญญา, ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้) ชุดตัวทำนายที่ 2 คือ ชุดสถานการณ์ 5 ตัวแปร (การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล, การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว, การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง, การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี) และชุดตัวทำนายที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี) รวมทั้งสิ้น 12 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสี่ยงน้อยได้มากกว่า หรือ ทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากกว่า ชุดตัวทำนาย ชุดใดชุดชุดหนึ่ง เพียงลำพังอย่างน้อย 5 %

สมมติฐานที่ 4 ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม (สติปัญญา, ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้) หรือ ตัวแปรในชุดสถานการณ์ (การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล, การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว, การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง, การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี) มีอิทธิพลทางตรงต่อ ความฉลาดคบเพื่อน (ความชอบเสี่ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน) และมีอิทธิพลทางอ้อม โดยผ่าน ตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี)

ภาพที่ 1.6 โมเดลตั้งต้นสมมติฐาน 4

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative study) โดยศึกษาปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ของนักเรียน ที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มีการสร้างและปรับปรุงแบบวัดต่าง ๆ ให้มีคุณภาพสูง เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติในส่วนนี้ จะได้นำเสนอเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวัดตัวแปรวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือวัด วิธีการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 3 ที่อยู่ในต่างจังหวัด โดยงานวิจัยนี้ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นกำหนดโควตา (Stratified Quota Random Sampling) โดยมีตัวแปรในการสุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ 1) จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 3 โรงเรียน (ในจังหวัดลพบุรี พะเยา และปทุมธานี) 2) ชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) จำนวนห้อง แบ่งเป็นโรงเรียนละ 6 ห้อง และ 4) จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 30 คน ซึ่งคาดว่าจะเก็บข้อมูลได้เป็นจำนวนอย่างน้อย 540 คน ทั้งนี้สามารถเก็บข้อมูลได้เกินจำนวนที่คาดการณ์ไว้ โดยมีข้อมูลที่ใช้ได้จริงจำนวนทั้งสิ้น 684 คน

2.2 เครื่องมือวัดตัวแปร

ในการวิจัยนี้มีเครื่องมือวัด 14 ตัวแปร เครื่องมือวัดตัวแปรโดยส่วนใหญ่ เป็นแบบวัดชนิดมาตราประเมินรวมค่า (Summated Rating Scales) และในส่วนนี้ จะได้กล่าวในรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

2.2.1 แบบวัดกลุ่มตัวแปรความฉลาดคบเพื่อน ประกอบไปด้วย 2 แบบวัด คือ แบบวัด ความชอบเสี่ยง และแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละแบบวัด มีดังต่อไปนี้

1) แบบวัดความชอบเสี่ยง (เป็นแบบวัด ชุดที่ 1 ชื่อแบบวัด ความชอบของฉันทัน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดลักษณะทางจิตใจของนักเรียนที่แสดงถึงใน 4 ด้าน คือ 1) ทำตามอารมณ์อยากทดลอง สิ่งใหม่ที่ตื่นเต้นท้าทาย ถึงแม้จะมีความเสี่ยงอันตรายสูงหรือ อาจเกิดผลเสียมากกว่าก็ตาม 2) ระวังระวังอย่างมีเหตุผล 3) ทำตามความเคยชินในครอบครัว และ 4) ทำตามผู้อื่น เพื่อให้ตนเป็นที่ยอมรับ แบบวัดนี้นำมาจากแบบวัดความชอบเสี่ยงในนักเรียนของ คุณเดือน พันธมนาวิน และงามดา วนิทานนท์ (2551: 256-257) จากงานวิจัยเรื่อง “การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุมิติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน” เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 11 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 12 – 47 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 2.70 ถึง 8.24 และ พิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.42 เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 29.08 df เท่ากับ 29 p value 0.22 RMSEA เท่ากับ 0.04 CFI เท่ากับ 0.95 NFI เท่ากับ 0.81 GFI เท่ากับ 0.95 และ AGFI เท่ากับ 0.90 สำหรับค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของแบบวัดนี้เท่ากับ .57

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อย

ตัวอย่างแบบวัด ความชอบเสี่ยง

(0) ฉันมักจะรับประทานอาหารฟรังจานด่วน เพราะคู่มือมีรสอร่อย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2) แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน (เป็นแบบวัด ชุดที่ 2 ชื่อแบบวัดความเชื่อของฉันทัน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดการมีความเข้มแข็งในการป้องกันตนเองจากเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) การรับรู้ว่าการแสดงพฤติกรรมของเพื่อนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี เช่น การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณที่เล่นการพนันเป็นคนที่ไม่ดี เป็นต้น 2) การตัดสินใจกระทำต่าง ๆ ที่ตนเอง

ยอมรับหรือปฏิเสธ พร้อมทั้งมีวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การหลีกเลี่ยงเพื่อนที่เป็นคนไม่ดี แบบวัดนี้นำมาจากแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันภายในคน ในนักเรียนของ นิสากกร สนามเขต (2550: 237-240) จากงานวิจัยเรื่อง “การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” วัดด้วยมาตราประเมินรวมค่า 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 15 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือจำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามพฤติกรรมการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 22 – 267 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 2.04 ถึง 8.92 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.43 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 32.94 df เท่ากับ 27 p value 0.2 RMSEA เท่ากับ 0.04 CFI เท่ากับ 0.98 NFI เท่ากับ 0.91 GFI เท่ากับ 0.95 และ AGFI เท่ากับ 0.89 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .72

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนในแต่ละมิติมี 2 ด้าน คือ ข้อความทางบวก และข้อความทางลบ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน

การคิดคะแนน คิดคะแนนด้วยการรวมคะแนนจากผลคูณระหว่างมิติแรกและมิติที่สองทุกข้อในแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยนักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มากเป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก

ตัวอย่างแบบวัด การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน

(0) ฉันคิดว่า คนที่เล่นการพนันเป็นคนไม่ดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนัน อาจชักพาฉันไปในทางเสื่อมเสียได้มาก					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2.2.2 แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะเดิม ประกอบไปด้วย 5 แบบวัด คือ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แบบวัดสุขภาพจิตดี แบบวัดสติปัญญา แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบวัดเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละแบบวัด มีดังต่อไปนี้

1) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (เป็นแบบวัด ชุดที่ 6 ชื่อแบบวัด สิ่งที่ฉันปฏิบัติ ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนในอนาคต และบังคับตนเองให้อดใจรอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยทันทีแต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาภายหลัง แบบวัดนี้นำมาจากแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2536) จากงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน” เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 12 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือจำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 11 – 53 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 2.78 ถึง 9.42 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.46 เมื่อทำการวิเคราะห์ห่อ้งค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 30.22 df เท่ากับ 34 p value 0.10 RMSEA เท่ากับ 0.05 CFI เท่ากับ 0.94 NFI เท่ากับ 0.81 GFI เท่ากับ 0.93 และ AGFI เท่ากับ 0.89 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของแบบวัดนี้เท่ากับ .68

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

ตัวอย่างแบบวัด ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

(0) ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนเสมอ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2) แบบวัดสุขภาพจิตดี (เป็นแบบวัด ชุดที่ 7 ชื่อแบบวัด ความรู้สึกของฉัน ในภาคผนวก ก) ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับลักษณะทางจิต และอารมณ์ที่แสดงถึง การไม่รู้สึกริดก้างวลงจนเกินเหตุ ไม่ไกรง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร แบบวัดนี้นำมาจากแบบวัดสุขภาพจิตดี ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2536: 7.1-7.4) จากงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน” เป็นแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 20 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12

ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 12 – 68 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 4.96 ถึง 10.72 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.40 ถึง 0.67 เมื่อทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 42.70 df เท่ากับ 49 p value 0.05 RMSEA เท่ากับ 0.05 CFI เท่ากับ 0.97 NFI เท่ากับ 0.92 GFI เท่ากับ 0.92 และ AGFI เท่ากับ 0.87 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .85

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดีมาก

ตัวอย่างแบบวัด สุขภาพจิตดี

(0) ฉันรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนตื่นเต้นง่าย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3) แบบวัดสติปัญญา (เป็นแบบวัด ชุดที่ 8 ชื่อแบบวัด เกมสลับสมองทดสอบปัญญา ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำมาจากงานวิจัยของ คุณเดือน พันธุมนาวิน (2541: 134) มีลักษณะเป็นอนุกรมตัวเลข สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อเป็นลำดับตัวเลขเพื่อให้นักเรียนได้สังเกตแล้วใส่คำตอบเป็นตัวเลขลงในช่องว่างที่กำหนดไว้เพียง 1 ตัว โดยต้องมีลักษณะและรูปแบบที่ต่อเนื่องจากที่กำหนดให้ พิสัยของคะแนน 0 – 15 คะแนน พิสัยค่าของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 10.75 และพิสัยค่าความยากของแต่ละข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 0.63 ถึง 0.89 เมื่อทำการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 182.34 df เท่ากับ 72 p value 0.00 RMSEA เท่ากับ 0.03 CFI เท่ากับ 0.99 NFI เท่ากับ 0.98 GFI เท่ากับ 0.96 และ AGFI เท่ากับ 0.94 แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดสติปัญญา ให้คะแนนตามความสามารถในการตอบ คือ ถ้าตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดไม่มีคะแนน พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 15 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีมาก

ตัวอย่างแบบวัด สติปัญญา

(0) 4 6 6 5 6 6(6)

4) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (เป็นแบบวัด ชุดที่ 9 ชื่อแบบวัด ความพยายามของ ฉัน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดความมุ่งมั่นหรือความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายาม เพื่อกระทำให้ถึงนั้นให้บรรลุ โดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นแบบวัดของสุมิตตรา เจริญพันธ์ (2545: 226-227) ที่ปรับปรุงมาจาก จรัส อุ่นจิตวิวัฒน์ และบุญรับ ศักดิ์มณี จากงานวิจัยเรื่อง “จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์” แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 10 ข้อ พิสัยของคะแนน 13–51 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 3.97 ถึง 8.02 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.66 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 31.96 df เท่ากับ 29 p value 0.04 RMSEA เท่ากับ 0.07 CFI เท่ากับ 0.96 NFI เท่ากับ 0.90 GFI เท่ากับ 0.93 และAGFI เท่ากับ 0.87 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .70

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก

ตัวอย่างแบบวัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

(0) เมื่อทำงานใดๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายาม เพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุด

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5) เอกลักษณ์แห่งอีโก้ (เป็นแบบวัด ชุดที่ 10 ชื่อแบบวัด ความรู้สึกกับตนเอง ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดปริมาณความเข้าใจตนเอง การมีความคิดเห็นเป็นของตนเองอย่างสมเหตุสมผล มีการยอมรับความแตกต่างและความเหมือนกันของบุคคลในการแสดงออกในเรื่องต่างๆ โดยเปรียบเทียบว่าตนเองมีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะที่คาดหวังเกี่ยวกับคนในสังคมและวัฒนธรรมรอบตัวเพียงใด เพื่อทราบว่าคนเป็นใครมีลักษณะอย่างไร แบบวัดนี้มาจาก อุษา ศรีจินดารัตน์ (2533: 229-232) แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 23 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 26–68 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 2.00 ถึง 5.14 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.48 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 49.46 df เท่ากับ 64 p value 0.28 RMSEA เท่ากับ 0.03 CFI เท่ากับ 0.97 NFI เท่ากับ 0.87 GFI เท่ากับ 0.92 และ AGFI เท่ากับ 0.86 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .64

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์แห่งอิโก้มาก

ตัวอย่างแบบวัด เอกลักษณ์แห่งอิโก้

(0) ฉันรู้สึกถึงสิ่งที่จะทดลองทำบางอย่างด้วยวิธีการใหม่ ๆ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2.2.3 แบบวัดกลุ่มสถานการณ์ ประกอบไปด้วย 5 แบบวัด คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบวัดการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และแบบวัดประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละแบบวัด มีดังต่อไปนี้

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (เป็นแบบวัด ชุดที่ 11 ชื่อแบบวัด เยาวชนกับประสบการณ์ทางบ้าน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดเพื่อวัดปริมาณการยอมรับของผู้ตอบว่ามารดาของตนมีการประเมินค่าตนในทางบวก แสดงความรักใคร่ตนอย่างเด่นชัด เปิดโอกาสให้บุตรได้ร่วมในกิจกรรมต่างๆ และให้การสนับสนุนทางอารมณ์แก่บุตรและทำให้บุตรเห็นความสำคัญของบิดามารดาที่มีต่อตน เป็นแบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2536) จากงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน” จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยของคะแนน 12 – 65 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 4.24 ถึง 13.57 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.26 ถึง 0.77 เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 28.57 df เท่ากับ 41 p value 0.00 RMSEA เท่ากับ 0.08 CFI เท่ากับ 0.98 NFI เท่ากับ 0.95 GFI เท่ากับ 0.91 และ AGFI เท่ากับ 0.83 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วน

ของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก

ตัวอย่างแบบวัด การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

(0) ผู้ปกครองไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2) แบบวัดการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (เป็นแบบวัด ชุดที่ 12 ชื่อแบบวัด ผู้ปกครองและฉัน ในภาคผนวก ก) “เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่ผู้ปกครองคอยดูแลเอาใจ ใส และอบรมสั่งสอนบุตรหลานที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งชายและหญิงของคนใน เรื่องการประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมในการเลือกคบเพื่อน โดยจะต้องไม่หลงเชื่อเพื่อนที่ ชวนไปเที่ยวเตร่ตอนกลางคืนตลอดจนการแนะนำและชักชวนเพื่อนไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายที่ “ไม่ดี” เป็นแบบวัดของ นิสากร สนามเขต (2550: 227-229) จากงานวิจัยเรื่อง “การมีภูมิคุ้มกันภายใน และภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย” แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 18 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ ของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 10– 46 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ ระหว่าง 7.25 ถึง 10.30 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.43 ถึง 0.71 เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏ ว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 23.53 df เท่ากับ 29 p value 0.01 RMSEA เท่ากับ 0.08 CFI เท่ากับ 0.98 NFI เท่ากับ 0.96 GFI เท่ากับ 0.92 และAGFI เท่ากับ 0.85 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .87

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของ ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการอบรม สั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก

ตัวอย่างแบบวัด การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง

(0) ผู้ปกครองคอยไม่ให้ฉันไปไหนมาไหนในสถานที่เปลี่ยวอันตราย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3) แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (เป็นแบบวัด ชุดที่ 13 ชื่อแบบวัด สิ่งที่เห็นจากผู้ปกครอง ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาให้นักเรียนรายงานว่าผู้ปกครองคบเพื่อนที่มีความประพฤติเหมาะสมมากน้อยเพียงใด เป็นแบบวัดของพรมนต์ โอบอ้อม (2547: 251-252) จากงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การอบรมปลูกฝังอย่างเหมาะสมจากบิดามารดาของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น” แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นำมาทดลองใช้ 21 ข้อ เมื่อทำการหาคุณภาพรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12 ข้อ ซึ่งครอบคลุมนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ พิสัยของคะแนน 13 – 54 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 4.13 ถึง 9.60 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.55 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 34.44 df เท่ากับ 43 p value 0.03 RMSEA เท่ากับ 0.06 CFI เท่ากับ 0.96 NFI เท่ากับ 0.90 GFI เท่ากับ 0.92 และAGFI เท่ากับ 0.85 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .79

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก

ตัวอย่างแบบวัด การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว

(0) พ่อของฉันทันทีก็มีเพื่อนสนิทที่ชอบดื่มสุรา

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4) แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ (เป็นแบบวัด ชุดที่ 15 ชื่อแบบวัด สิ่งที่ฉันเห็นจากสื่อ ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาถึงการที่นักเรียนเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจากสื่อต่างๆ เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ช่วยปรับปรุงแก้ไข แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัดรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนน 19–57 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 1.96 ถึง 7.27 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.93 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 39.43 df

เท่ากับ 45 p value เท่ากับ 0.06 RMSEA เท่ากับ 0.05 CFI เท่ากับ 0.96 NFI เท่ากับ 0.88 GFI เท่ากับ 0.92 และ AGFI เท่ากับ 0.88 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .67

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก

ตัวอย่างแบบวัด การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

(0) ฉันเคยดูละครที่นางเอกมักจะหลีกเลี้ยงเพื่อนที่ไม่ดี

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5) แบบวัดประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (เป็นแบบวัด ชื่อแบบวัดประสบการณ์ในอดีตของฉัน ชุดที่ 14 ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาถึงการที่ได้รับรู้หรือการผ่านเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสม กิจกรรมที่เป็นโทษ ที่จะนำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย จากเพื่อนของตนเองในการแสดงพฤติกรรมในด้านที่ดี และไม่เป็นประโยชน์ เป็นแบบวัดมาตราประมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ช่วยปรับปรุงแก้ไข แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัดรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนน 12–64 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 3.00 ถึง 12.36 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.24 ถึง 0.64 เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 32.78 df เท่ากับ 42 p value เท่ากับ 0.00 RMSEA เท่ากับ 0.08 CFI เท่ากับ 0.97 NFI เท่ากับ 0.94 GFI เท่ากับ 0.91 และ AGFI เท่ากับ 0.83 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .86

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี

ตัวอย่างแบบวัด ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี

(0) ฉันเคยถูกเพื่อนหลอกหลวง ให้ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น แกล้งเพื่อนคนอื่น, ยุให้ขโมยของ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2.2.4 แบบวัดกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบไปด้วย 2 แบบวัด คือ แบบวัดทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และแบบวัดความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละแบบวัด มีดังต่อไปนี้

1) ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (เป็นแบบวัด ชุดที่ 3 ชื่อแบบวัด เพื่อนของฉัน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาถึงความสามารถของนักเรียนในการประเมินเพื่อนของตนได้ว่าเพื่อนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ คำนึงถึงการการแสดงออกในด้านที่ดี ไม่มีพฤติกรรมที่นำไปสู่ทางที่เลวร้าย หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 21 ข้อ จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ช่วยปรับปรุงแก้ไข แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัดรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนน 12–55 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 4.43 ถึง 8.75 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.58 เมื่อทำการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 29.79 df เท่ากับ 40 p value 0.01 RMSEA เท่ากับ 0.07 CFI เท่ากับ 0.97 NFI เท่ากับ 0.93 GFI เท่ากับ 0.92 และAGFI เท่ากับ 0.84 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของแบบวัดนี้เท่ากับ .84

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตรา 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

ตัวอย่างแบบวัด ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี

(0) ถึงแม้เพื่อนบางคนจะเกร แต่ฉันก็จะยังจะคบพวกเขาต่อ

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี (เป็นแบบวัด ชุดที่ 4 ชื่อแบบวัด สิ่งที่คุณปฏิบัติต่อเพื่อน ในภาคผนวก ก) เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาถึงความสามารถตัดสินใจที่จะเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม พร้อมกล้าปฏิเสธเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นแบบวัดมาตราประเมินรวมค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ช่วยปรับปรุงแก้ไข แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัดรายข้อ แล้วตัดลดลงเหลือ จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของคะแนน 12–54 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 3.50 ถึง 8.76 และพิสัยของความสัมพันธ์

ภายในระหว่างรายชื่อกับแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.58 เมื่อทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏว่าโมเดลการวัดกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 30.19 df เท่ากับ 42 p value 0.10 RMSEA เท่ากับ 0.05 CFI เท่ากับ 0.98 NFI เท่ากับ 0.92 GFI เท่ากับ 0.93 และ AGFI เท่ากับ 0.87 สำหรับค่าความเชื่อมั่น ชนิดสัมประสิทธิ์ อัลฟาของแบบวัดนี้เท่ากับ .79

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” เท่ากับ 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” เท่ากับ 1 คะแนน ในส่วนของข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก

ตัวอย่างแบบวัด ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

(0) ฉันไม่รู้จะหาทางปฏิเสธเพื่อนได้อย่างไร ถ้าเพื่อนชวนฉันไปเที่ยวสถานบันเทิงยามวิกาล

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2.2.5 แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง เป็นสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และ อาชีพของมารดา เป็นต้น โดยมีทั้งให้เลือกคำตอบที่ให้ไว้ในแบบวัด และเติมคำลงในช่องว่างที่กำหนดให้

2.3 การหาคุณภาพเครื่องมือวัด

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการหาคุณภาพของแบบวัด โดยการนำแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ แบบวัดประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี แบบวัดทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และแบบวัดความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งนอกจากนี้ยังได้นำแบบวัดของผู้วิจัยท่านอื่นๆ มาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบวัดความชอบเสี่ยง แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แบบวัดสุขภาพจิตดี แบบวัดสติปัญญา แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดเอกลักษณ์แห่งอิโก้ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบวัดการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และแบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว โดยมีการหาคุณภาพแบบวัด (ตาราง 2.1) ดังนี้

1) หาความเที่ยงตรงของแบบวัด เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบวัดตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรแล้ว จึงส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาว่าข้อความที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษาว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่เพียงพอ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบวัดที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำไปทดลองใช้

2) นำแบบวัดไปทดสอบกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 120 คน

3) นำมาวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติ 2 ประเภท ได้แก่ 1) การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) หรือ การหาค่า t - ratio โดยใช้สถิติ t - ratio โดยใช้เทคนิค 30 % และมีเกณฑ์ข้อที่จะคัดเลือกต้องเป็นข้อที่มี ค่า t มากกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ขึ้นไปและ/ หรือ 2) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดที่ไม่มีข้อนั้นรวมอยู่ โดยมีเกณฑ์ว่าค่า r ควรมีค่ามากกว่า 0.20 ขึ้นไป ซึ่งจะคัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์โดยจะยึดเกณฑ์ค่า t เป็นหลัก และข้อความเหล่านี้จะต้องครอบคลุมเนื้อหาของตัวแปรตามแผนผังของนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนั้นๆ

4) เมื่อผ่านขั้นที่สองแล้วนำข้อเหล่านั้นมาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อหา Construct Validity สำหรับเกณฑ์ในการตัดสินความกลมกลืนของโมเดลนั้น โดยใช้ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Fit Measures) จำนวน 5 เกณฑ์ ซึ่งเป็นดัชนีที่พัฒนาโดย Joreskog และ Sorbom (1993 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537: 44-49) จำนวน 3 ดัชนี ดัชนีที่พัฒนาโดย Brown และ Cudeck (1993) จำนวน 1 ดัชนี และดัชนีที่พัฒนาโดย Bentler (1990 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2537: 44-49) จำนวน 1 ดัชนี โดยแบบวัดที่ผ่านการทดสอบในงานวิจัยนี้ควรผ่านเกณฑ์อย่างน้อย 3 ใน 5 เกณฑ์ ดังนี้

(1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics) ควรจะมีค่าน้อย และควรเข้าใกล้ศูนย์ให้มากที่สุด และค่า p value ควรเป็นค่าที่ไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งจะแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยทั่วไปแล้วหลักง่ายๆ ของการทดสอบความกลมกลืนโดยวิธีนี้ คือ ถ้าผลหารระหว่างค่า Chi-square กับค่า Degree of Freedom (df) มีค่าไม่เกิน 2 แสดงว่าโมเดลมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า Chi-square จะต้องมียค่า p value ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) โดยมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า GFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า GFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

(3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ GFI

(4) ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation) เป็นค่าที่แสดงความแตกต่างต่อ Degree of Freedom (df) ซึ่งมีค่า RMSEA ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 ลงไป จึงจะแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยในงานวิจัยนี้ได้ใช้เกณฑ์เช่นเดียวกัน

(5) ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0 และ 1 ยิ่งค่า CFI เข้าใกล้ 1.00 ยิ่งแสดงว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในงานวิจัยนี้จึงใช้เกณฑ์ตัดสินว่าค่า CFI ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

(6) เมื่อผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปรากฏว่าโมเดลกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงนำแบบวัดที่ผ่านการพิสูจน์แล้วมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient)

2.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการขอหนังสือจากทางสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนทั้ง 3 แห่ง และผู้วิจัยได้ลงไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ใช้เวลาประมาณ 1 คาบ เพื่อนำมาซึ่งข้อมูลที่มีความถูกต้องและการแม่นยำที่สุด

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for WINDOWS โดยมีสถิติที่ใช้ดังนี้

1) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานมี 3 ลักษณะ คือ 1) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way Analysis of Variance ถ้าพบผลที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ต่อไป 2) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) แบบ Enter และ Stepwise โดยใช้ตัวทำนายหลายตัวในการทำนายตัวถูกทำนายทีละ 1 ตัว ใช้เกณฑ์

แตกต่างเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 5% (Cohen, 1977: 413-414) และ 3) การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path analysis)

2) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เช่น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และใช้ประกอบในการพิจารณาแยกกลุ่มย่อย

ตารางที่ 2.1 คุณภาพของแบบวัดในการวิจัย

แบบวัด	จำนวนข้อ	MIN - MAX	พิสัยค่า t	พิสัยค่า r	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)							ค่าความ
					ค่า χ^2	df , p value	RMSEA	CFI	NFI	GFI	AGFI	เชื่อมั่น
1. ความชอบเสียง	10	10 – 60	2.70 ถึง 8.24	0.20 ถึง 0.42	29.08	29, 0.22	0.04	0.95	0.81	0.95	0.90	.57
2. การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	10	10 – 360	2.04 ถึง 8.92	0.21 ถึง 0.43	32.94	27, 0.20	0.04	0.98	0.91	0.95	0.89	.78
3. ทักษะคิดที่ติดต่อเพื่อนที่ไม่ดี*	12	12 – 72	4.43 ถึง 8.75	0.29 ถึง 0.58	29.79	40, 0.01	0.07	0.97	0.93	0.92	0.84	.84
4. ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี*	12	12 – 72	3.50 ถึง 8.76	0.25 ถึง 0.58	30.19	42, 0.10	0.05	0.98	0.92	0.93	0.87	.79
5. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	12	12 – 72	4.24 ถึง 13.57	0.26 ถึง 0.77	28.57	41, 0.00	0.08	0.98	0.95	0.91	0.83	.87
6. การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	12	12 – 72	4.13 ถึง 9.60	0.27 ถึง 0.55	34.44	43, 0.03	0.06	0.96	0.90	0.92	0.85	.79
7. การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	10	10 – 60	7.25 ถึง 10.30	0.43 ถึง 0.71	23.53	29, 0.01	0.08	0.98	0.96	0.92	0.85	.87
8. การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ*	12	12 – 72	1.96 ถึง 7.27	0.22 ถึง 0.93	39.43	45, 0.06	0.05	0.96	0.88	0.92	0.88	.67
9. ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี*	12	12 – 72	3.00 ถึง 12.36	0.24 ถึง 0.64	32.78	42, 0.00	0.08	0.97	0.94	0.91	0.83	.86
10. สถิติปัญญา	15	0 – 15	D 0.21 ถึง 0.75	P 0.63 ถึง 0.89	182.34	72, 0.00	0.03	0.99	0.98	0.96	0.94	KR ²⁰ 0.69
11. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	10	10 – 60	2.78 ถึง 9.42	0.22 ถึง 0.46	30.22	34, 0.10	0.05	0.94	0.81	0.93	0.89	.68
12. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	10	10 – 60	3.97 ถึง 8.02	0.22 ถึง 0.66	31.96	29, 0.04	0.07	0.96	0.90	0.93	0.87	.70
13. สุขภาพจิตดี	12	12 – 72	4.96 ถึง 10.72	0.40 ถึง 0.67	42.70	49, 0.05	0.05	0.97	0.92	0.92	0.87	.85
14. เอกลักษณ์แห่งอีโก้	15	15 – 90	2.00 ถึง 5.14	0.20 ถึง 0.48	49.46	64, 0.28	0.03	0.97	0.87	0.92	0.86	.64

๘

หมายเหตุ * เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” เป็นการวิจัยความสัมพันธ์เปรียบเทียบ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงเหตุทางจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ได้นำเสนอเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน และส่วนที่ 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาว่ากลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีความฉลาดคบเพื่อนดังกล่าวนี้น้อย ในส่วนต่อไปนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มนำเสนอลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในต่างจังหวัด กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 684 คน (ตารางที่ 3.1) ลักษณะทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 1) เพศของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชาย 318 คน (ร้อยละ 46.5) และนักเรียนหญิง 366 คน (ร้อยละ 53.5) 2) อายุของนักเรียน โดยมีอายุระหว่าง 14–16 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 15 ปี มีค่าเฉลี่ย 15 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.83 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งอายุออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี จัดเป็นนักเรียนที่มีอายุน้อย มีจำนวน 325 คน (ร้อยละ 47.50) และกลุ่มนักเรียนที่อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จัดเป็นนักเรียนที่มีอายุมาก มีจำนวน 359 คน (ร้อยละ 52.50) 3) เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวม มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.10 มีค่าเฉลี่ย 3.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวม น้อย หรือเท่ากับ 3.10 จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มี

ตารางที่ 3.1 ลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะเบื้องต้น	จำนวน	ร้อยละ *
เพศ	ชาย	318	46.5
	หญิง	366	53.5
อายุ	น้อย (≤ 15 ปี)	325	47.5
	มาก (> 15 ปี)	359	52.5
เกรดเฉลี่ย	น้อย (≤ 3.10)	349	51.17
	มาก (> 3.11)	333	48.83
พี่น้องรวม	มีพี่น้องน้อย (มี 1 คน)	407	72.81
	มีพี่น้องมาก (ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป)	152	27.19
ลำดับการเกิด	เป็นลูกคนแรก	235	42.27
	ไม่ใช่ลูกคนแรก	321	57.73
อาชีพบิดา	มีรายได้ประจำ	200	31.55
	ไม่มีรายได้ประจำ	434	68.45
อาชีพมารดา	มีรายได้ประจำ	355	53.46
	ไม่มีรายได้ประจำ	309	46.54
การศึกษาบิดา	น้อยกว่าหรือเท่ากับมัธยมปลายหรือปวช	385	60.63
	น้อยกว่าหรือเท่ากับอนุปริญญาหรือปวส	250	39.37
การศึกษามารดา	น้อยกว่าหรือเท่ากับมัธยมปลายหรือปวช	449	67.62
	น้อยกว่าหรือเท่ากับอนุปริญญาหรือปวส	215	32.38

หมายเหตุ: * ไม่รวม Missing Values

เกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีจำนวน 349 คน (ร้อยละ 51.17) และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.10 ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก มีจำนวน 333 คน (ร้อยละ 48.83) 4) จำนวนพี่น้องของนักเรียนโดยมีจำนวนพี่น้องระหว่าง 1–7 คน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 1 คน มีค่าเฉลี่ย 1 คน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งจำนวนพี่น้องออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องเพียง 1 คน จัดเป็นนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย จำนวน 407 คน (ร้อยละ 72.81) และกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้อง 2 คนขึ้นไป จัดเป็นนักเรียนที่มีพี่น้องมากจำนวน 152 คน (ร้อยละ 27.19) 5) ลำดับการเกิดของนักเรียน โดยมีลำดับการเกิดระหว่าง 1 – 7 ลำดับ มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2 คน มีค่าเฉลี่ย 1 คน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ใน

การแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก 235 คน (ร้อยละ 42.27) และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก 321 คน (ร้อยละ 57.73) 6) ประเภทอาชีพบิดาของนักเรียน โดยบิดาของกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบอาชีพ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มมีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ซึ่งเป็นผู้ที่มีเงินเดือนประจำ มีจำนวน 200 คน (ร้อยละ 31.55) และ กลุ่มที่ไม่มีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป หรือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มียอดเงินเดือนประจำแน่นอน มีจำนวน 434 (ร้อยละ 68.45) 7) ประเภทอาชีพมารดาของนักเรียน โดยมารดาของกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบอาชีพ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มมีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ซึ่งเป็นผู้ที่มีเงินเดือนประจำ มีจำนวน 355 คน (ร้อยละ 53.46) และ กลุ่มอาชีพที่ไม่มีเงินเดือนประจำ หมายถึง อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป หรือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มียอดเงินเดือนประจำแน่นอน มีจำนวน 309 (ร้อยละ 46.54) 8) ระดับการศึกษาบิดาของนักเรียน บิดากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาระหว่าง 0-24 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 9 ปี มีค่าเฉลี่ย 15 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยหรือเท่ากับ 15 ปี จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อย มีจำนวน 385 คน (ร้อยละ 60.63) และกลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามาก มีจำนวน 250 คน (ร้อยละ 39.37) 9) ระดับการศึกษามารดาของนักเรียน มารดากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาระหว่าง 0-24 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 9 ปี มีค่าเฉลี่ย 12 ปี และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยหรือเท่ากับ 15 ปี จัดเป็นมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อย มีจำนวน 449 คน (ร้อยละ 67.62) และกลุ่มมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามาก มีจำนวน 215 คน (ร้อยละ 32.38)

โดยสรุปคือ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุมากกว่า 15 ปี โดยมีเกรดเฉลี่ยรวมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.10 มีพี่น้องน้อย ลำดับการเกิด ไม่ใช่ลูกคนแรก บิดาของนักเรียนไม่มีรายได้ประจำได้แก่ อาชีพธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป พ่อบ้าน เป็นต้น มารดาของนักเรียนมีรายได้ประจำได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจพนักงานบริษัท เป็นต้น และการศึกษาของบิดาและมารดาน้อยกว่าหรือเท่ากับมัธยมปลายหรือปวช. นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรในงานวิจัย อยู่ในตาราง 1-19 ในภาคผนวก ข สำหรับรายละเอียดของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามจะกล่าวต่อไปในส่วนของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ตามการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบ รักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-Way Analysis of Variance) ของจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความฉลาดคบเพื่อน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความชอบเลี้ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่ามีคุณค่า หรือเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พร้อมทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองให้อดได้ทนได้เพื่อรอรับประโยชน์ที่ใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีในอนาคต มีพิสัยของคะแนน 11-53 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และนักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล หมายถึง การที่นักเรียนสามารถรับรู้ถึงการปฏิบัติจากพ่อแม่ ในการอบรมเลี้ยงดู มีความรักใคร่ เอาใจใส่ต่อตน และมีความใกล้ชิดกับพ่อแม่เพียงใด มีการร่วมกิจกรรมมากน้อยหรือไม่ ให้รางวัลและโทษที่เหมาะสม เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลจะเป็นการปลูกฝังให้ลูกมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีพิสัยของคะแนน 12-65 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.19 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.31) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และนักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง การมีความสามารถตัดสินใจที่จะเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม พร้อมกล่าปฏิเสธเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีพิสัยของคะแนน 12-54 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.99) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือ

เท่ากับค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย และ นักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย คือ นักเรียนมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามชีวสังคมภูมิหลังของนักเรียน คือ 1) แบ่งตามเพศ คือ เพศชาย และ เพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ อายุมาก และ อายุน้อย 3) เกรดเฉลี่ยรวม คือ เกรดเฉลี่ยรวมน้อย และ เกรดเฉลี่ยรวมมาก 4) มีพี่น้องรวม คือ มีพี่น้องน้อย และ มีพี่น้องมาก 5) ลำดับการเกิด คือ เป็นลูกคนแรก และ ไม่ใช่ลูกคนแรก 6) ประเภทอาชีพบิดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 7) ประเภทอาชีพมารดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 8) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก และ 9) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก ในการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ด้าน และความฉลาดคบเพื่อน 2 ด้าน โดยแยกวิเคราะห์ทีละด้าน ดังนี้

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตาม

ระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้

เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการประเมินเพื่อนของตนได้ว่าเพื่อนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ คำนึงถึงการการแสดงออกในด้านที่ดี ไม่มีพฤติกรรมที่นำไปสู่ทางที่เสื่อมเสีย หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นโทษ ตลอดจนความรู้สึกลึกซึ้งพอใจหรือไม่พอใจต่อเพื่อนคนนั้น พิสัยของคะแนน 12-55 คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.79 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.15) นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามตัวแปร (ตารางที่ 3.2) คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียน

ตารางที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ยของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำ นวน คน	ค่าเอฟ							% ทำ นาย
		มุ่งอนาคต	การอบรม	คสม.	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		๑ ^า ก	เลี้ยงดู ^า ข	หลีกเลี่ยง ^ค ค					
รวม	675	20.77***	19.64***	205.39***	<1	<1	<1	<1	34.6
ชาย	312	5.21*	1.61	99.62***	<1	<1	2.59	<1	33.7
หญิง	363	14.84***	14.45***	71.57***	<1	<1	<1	<1	29.7
อายุน้อย	319	7.66**	11.57**	120.86***	1.28	<1	2.17	<1	39.1
อายุมาก	356	11.88**	9.64**	83.58***	1.36	<1	<1	<1	31.9
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	341	7.50**	<1	122.10***	<1	<1	2.01	<1	33.7
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	7.61**	23.54***	50.32***	<1	<1	<1	<1	27.8
มีเพื่อน้อย	402	7.33**	7.15**	122.46***	<1	<1	<1	<1	31.9
มีเพื่อนมาก	150	9.47**	9.92**	45.13***	<1	<1	3.70	<1	45.2
เป็นลูกคนแรก	232	15.75***	2.84	63.77***	<1	<1	2.00	<1	38.2
ไม่ใช่ลูกคนแรก	317	3.80	16.08***	107.87***	<1	<1	<1	<1	35.1
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	198	2.41	3.64	57.97***	<1	<1	<1	<1	31.4
บิดามีรายได้ประจำ	429	15.52***	14.96***	122.65***	<1	<1	<1	<1	34.5
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	352	9.20**	13.81***	110.57***	<1	<1	<1	<1	36.6
มารดามีรายได้ประจำ	304	10.14**	6.98**	80.16***	<1	<1	<1	<1	32.2
การศึกษานิดาน้อย	379	6.61*	12.87***	88.59***	<1	1.36	<1	<1	30.1
การศึกษานิดามาก	249	9.32**	6.23*	91.42***	<1	<1	<1	<1	38.9
การศึกษามารดาน้อย	445	11.14**	19.34***	136.89***	<1	<1	2.26	<1	35.3
การศึกษามารดามาก	211	7.74**	2.55	54.24***	2.02	<1	<1	<1	34.6

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

a= ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน , b= การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล , c= ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
รวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.26	น้อย	28.77
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.23	น้อย	28.80
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.93	น้อย	26.10
ชาย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.69	น้อย	29.75
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.95	น้อย	26.49
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	30.66	น้อย	27.74
หญิง	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	30.65	น้อย	27.76
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	32.41	น้อย	25.99
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	30.49	น้อย	28.32
อายุน้อย	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	30.74	น้อย	28.07
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.71	น้อย	25.10
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.90	น้อย	29.26
อายุมาก	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.77	น้อย	29.39
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.08	น้อย	27.07
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.56	น้อย	29.33
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.94	น้อย	25.94
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	30.21	น้อย	28.04
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.03	น้อย	27.21
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	31.92	น้อย	26.33
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	30.69	น้อย	28.76
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	30.68	น้อย	28.77
มีพี่น้องน้อย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.68	น้อย	25.77
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	32.73	น้อย	29.04
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	32.78	น้อย	28.99
มีพี่น้องมาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.92	น้อย	26.86
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.65	น้อย	27.86
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.56	น้อย	25.95
เป็นลูกคนแรก	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.92	น้อย	28.67
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.50	น้อย	26.09
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	33.57	น้อย	26.26
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.57	น้อย	26.26
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.41	น้อย	28.58
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.38	น้อย	28.61
บิดามีรายได้ประจำ	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.96	น้อย	26.02

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
มารดาที่มีรายได้ประจำ	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.01	น้อย	26.06
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.52	น้อย	28.80
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.29	น้อย	29.03
การศึกษานิดาน้อย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.98	น้อย	26.34
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	30.97	น้อย	29.01
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.35	น้อย	28.62
การศึกษานิดามาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.58	น้อย	26.40
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.48	น้อย	28.74
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.23	น้อย	28.99
การศึกษามารดาน้อย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.39	น้อย	25.83
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.11	น้อย	28.78
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก	31.47	น้อย	28.41
การศึกษามารดามาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	34.02	น้อย	25.87
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	31.51	น้อย	28.91
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	33.65	น้อย	26.78

ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และ 3) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวทั้งสามตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.2) คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 16 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ นักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 13 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญ

ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย และ3) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังไม่พบผลว่า คะแนนของ ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์แบบสองทางและสามทาง

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ

ประการที่สอง นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย

ประการที่สาม นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และและทุกกลุ่มย่อย

ในส่วนนี้ไม่พบผลที่สนับสนุนสมมุติฐานว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสี่ยง ตามระดับลักษณะ

**มุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และ
ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี**

ความชอบเสี่ยง หมายถึง การรับรู้และความรู้สึกพอใจในการแสดงพฤติกรรมของตน โดยไม่ทราบถึงผลเสียของกระตานั้น หรือ ทราบแต่ต้องการแสดงพฤติกรรม เนื่องจากต้องการความท้าทาย สนุกสนาน หรือต้องการผลรางวัลจากการแสดงพฤติกรรม พิสัยของคะแนน 12 – 47 คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.08 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.58) นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อย

ตารางที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ ความชอบเลี้ยง ตามระดับ ลักษณะ
 มุ่งอนาคตควบคุมตน อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถ
 ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ
 ค่าเฉลี่ยของความชอบเลี้ยง ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดี่ยว (ตอน 2)
 (ตอน 1)

กลุ่ม	จำ นวน คน	ค่าเอฟ							% ทำ นาย
		มุ่งอนาคต	การอบรม	คสม.	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		๑ ^๐	เลี้ยงดู	หลีกเลี่ยง ^๑					
		ก	ข	ค					
			แบบ ๑ ^๑						
รวม	675	12.49***	4.97*	64.00**	<1	<1	<1	2.0	16.6
ชาย	312	2.91	1.02	25.00**	<1	<1	<1	1.27	14.7
หญิง	363	12.90***	1.13	22.40***	<1	<1	<1	1.57	14.8
อายุน้อย	319	11.48**	3.02	34.51***	<1	1.01	<1	<1	20.7
อายุมาก	356	2.54	1.89	28.87***	<1	<1	<1	2.32	14.0
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	341	1.39	3.02	28.36***	<1	<1	<1	2.36	13.7
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	15.14***	<1	22.46***	<1	<1	<1	<1	14.8
มีพี่น้องน้อย	402	6.02*	2.64	29.59***	1.29	<1	<1	<1	13.7
มีพี่น้องมาก	150	4.97*	1.95	22.55***	<1	<1	<1	<1	26.8
เป็นลูกคนแรก	232	3.05	3.06	16.41***	<1	<1	1.41	<1	16.1
ไม่ใช่ลูกคนแรก	317	7.74**	2.62	36.90***	<1	<1	<1	1.59	18.9
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	198	9.61**	2.16	3.31	2.62	1.53	<1	<1	10.7
บิดามีรายได้ประจำ	429	8.14**	1.28	63.54***	<1	<1	<1	<1	20.4
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	352	7.28**	2.71	31.60***	<1	<1	<1	<1	15.6
มารดามีรายได้ประจำ	304	5.73*	4.85*	21.76***	<1	<1	<1	3.66	18.4
การศึกษาบิดาน้อย	379	11.81**	5.27*	26.94***	<1	<1	4.49*	4.02*	18.7
การศึกษาบิดามาก	249	2.12	<1	40.74***	1.59	1.99	2.74	<1	19.3
การศึกษามารดาน้อย	445	19.80***	2.44	43.69***	<1	<1	<1	1.24	19.7
การศึกษามารดามาก	211	<1	5.37*	12.07**	<1	<1	<1	<1	13.4

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

a= ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน , b= การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล , c= ความสามารถในการ
 หลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสียง	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง
รวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.00	น้อย 28.51
	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก 29.72	น้อย 28.78
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.94	น้อย 27.57
ชาย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.47	น้อย 28.09
หญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 29.74	น้อย 27.67
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.06	น้อย 27.35
อายุน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.58	น้อย 28.51
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.33	น้อย 27.76
อายุมาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.58	น้อย 27.41
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.32	น้อย 28.00
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 29.95	น้อย 27.52
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.212	น้อย 27.26
มีพี่น้องน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 29.76	น้อย 28.38
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.61	น้อย 27.54
มีพี่น้องมาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.36	น้อย 28.28
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.53	น้อย 27.10
เป็นลูกคนแรก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.44	น้อย 27.42
ไม่ใช่ลูกคนแรก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.23	น้อย 28.47
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.28	น้อย 27.43
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.08	น้อย 27.86
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.02	น้อย 28.49
บิดามีรายได้ประจำ	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.40	น้อย 27.11
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 29.84	น้อย 28.24
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.71	น้อย 27.37
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.19	น้อย 28.69
มารดามีรายได้ประจำ	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก 30.13	น้อย 28.75
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.90	น้อย 27.98
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 29.87	น้อย 27.96
การศึกษาบิดาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก 29.55	น้อย 28.28
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.35	น้อย 27.47
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.81	น้อย 27.38
การศึกษาบิดามาก	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.81	น้อย 27.38
การศึกษามารดาน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 30.11	น้อย 27.92
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 30.64	น้อย 27.38
การศึกษามารดามาก	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	มาก 30.68	น้อย 28.77
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 31.16	น้อย 28.29

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสียง โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า ความชอบเสียงแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามตัวแปร (ตารางที่ 3.3) คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และ 3) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

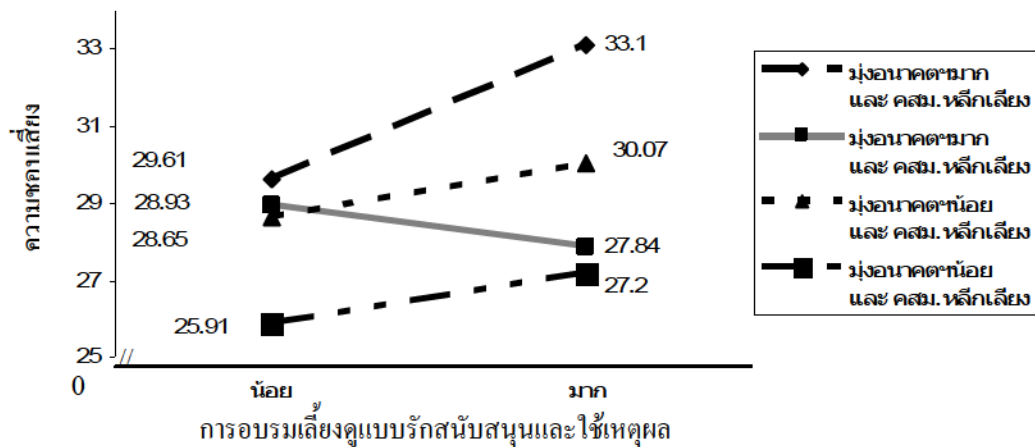
ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า ความชอบเสียง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวทั้งสามตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.3) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 12 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 3 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ประจำ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษามาก และ 3) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 17 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของ ความชอบเสียง แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย (ตารางที่ 3.3) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย (ตารางที่ 20 ในภาคผนวก ข) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 2 คู่ คือ 1) ในหมู่

นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความชอบเลี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย และ2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความชอบเลี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย คะแนนความชอบเลี่ยง ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางระหว่าง ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลเช่นนี้ปรากฏเพียง กลุ่มย่อยเดียว คือ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย (ตารางที่ 3.3) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย (ตารางที่ 21 ในภาคผนวก ข และ ภาพที่ 3.1) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 8 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญ 3 คู่ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีความชอบเลี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความชอบเลี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย และ3) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความชอบเลี่ยงน้อยกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความชอบเลี่ยงน้อย ได้แก่ ประการแรก นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย

ประการที่สอง นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่รวยได้ประจำ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่รวยได้ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มีมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ภาพที่ 3.1 ค่าเฉลี่ยความชอบเสี่ยง พิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ประการที่สาม นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มุ่งอนาคตควบคุมตนมากและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ในส่วนนี้พบผลที่สนับสนุนสมมุติฐานว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และการมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และการมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน หมายถึง การมีความสามารถในการรับรู้การแสดงพฤติกรรมของเพื่อนของตน ว่ามีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำไปสู่การมีความพร้อมพอของคนที่จัดการยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อนคน มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันตนเอง

จากเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) การรับรู้ว่าการแสดงพฤติกรรมของเพื่อนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี 2) การตัดสินใจกระทำต่าง ๆ ที่ตนเองยอมรับหรือปฏิเสธ พร้อมทั้งมีวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้พิสัยของคะแนน 22–267 คะแนน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 99.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 34.98) นักเรียนที่ได้คะแนนรวมจากแบบวัดนี้มาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระสองตัวแปร (ตารางที่ 3.4) คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากเป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และ 2) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวสองตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.4) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 17 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนหญิง และ 2) นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ผลเช่นนี้ปรากฏใน กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 3.4) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 22 ในภาคผนวก ข และภาพ 3.2) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 4 คู่ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย 2) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มี

ตารางที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตามระดับ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน อบรมเลี้ยงดู และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ยของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวน คน	ค่าเอฟ							% ทำนาย
		มุ่งอนาคต ^a	การอบรม เลี้ยงดู ^b	คสม. หลีกเลี่ยง ^c	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		ก	ข	ค					
รวม	675	37.39***	2.06	78.73***	<1	<1	<1	<1	20.8
ชาย	312	6.73	<1	34.33***	<1	<1	<1	<1	17.1
หญิง	363	30.61****	2.78	29.14***	1.22	<1	<1	<1	21.1
อายุน้อย	319	17.18***	3.45	39.58***	<1	<1	<1	<1	22.7
อายุมาก	356	19.88***	<1	36.86***	<1	<1	<1	<1	19.7
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	341	13.36***	<1	53.77***	<1	<1	<1	1.27	22.8
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	14.51***	3.81	15.74***	<1	2.28	<1	<1	14.8
มีพี่น้องน้อย	402	19.07***	<1	46.25***	<1	<1	<1	<1	19.0
มีพี่น้องมาก	150	15.25***	<1	11.99**	1.09	<1	<1	<1	25.8
เป็นลูกคนแรก	232	22.82***	<1	17.47***	<1	<1	<1	<1	21.2
ไม่ใช่ลูกคนแรก	317	14.27***	1.24	41.74***	<1	<1	<1	<1	20.8
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	198	11.27**	2.14	14.21***	<1	1.84	2.33	<1	19.1
บิดามีรายได้ประจำ	429	22.35***	<1	62.63***	<1	<1	1.46	<1	22.3
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	352	23.24***	1.79	45.96***	3.90*	<1	<1	<1	24.8
มารดามีรายได้ประจำ	304	12.27**	<1	26.83***	1.86	<1	<1	<1	16.5
การศึกษาบิดาน้อย	379	14.99***	2.38	39.68***	<1	<1	1.90	1.09	19.4
การศึกษาบิดามาก	249	16.40***	<1	32.74***	<1	<1	3.10	1.40	23.8
การศึกษามารดาน้อย	445	27.59***	1.71	54.29***	1.42	<1	<1	<1	21.6
การศึกษามารดามาก	211	7.47**	<1	15.65***	1.82	<1	2.49	<1	18.9

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

a= ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน, b= การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล, c= ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกันฯ	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 108.28	น้อย 92.42
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 111.85	น้อย 88.85
ชาย	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 115.18	น้อย 91.85
หญิง	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 107.64	น้อย 87.42
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 107.40	น้อย 87.66
อายุน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 105.67	น้อย 90.26
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 109.66	น้อย 86.27
อายุมาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 110.45	น้อย 94.14
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 113.39	น้อย 91.19
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 108.59	น้อย 94.82
	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 115.48	น้อย 87.91
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 104.40	น้อย 89.49
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 104.71	น้อย 89.18
มีพี่น้องน้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 106.32	น้อย 92.27
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 110.23	น้อย 88.36
มีพี่น้องมาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 115.61	น้อย 91.83
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 114.26	น้อย 93.17
เป็นลูกคนแรก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 109.60	น้อย 87.62
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 108.22	น้อย 88.99
ไม่ใช่ลูกคนแรก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 108.28	น้อย 94.37
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 113.23	น้อย 89.43
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 110.69	น้อย 94.33
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 111.69	น้อย 93.33
บิดามีรายได้ประจำ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 106.66	น้อย 91.11
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 111.90	น้อย 85.77
มารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 108.17	น้อย 91.08
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 111.64	น้อย 87.61
มารดาไม่มีรายได้ประจำ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก 108.74	น้อย 94.56
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก 112.13	น้อย 91.16

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกัน			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
การศึกษานิดาน้อย	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	มาก	107.24	น้อย	93.53
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	111.53	น้อย	89.24
การศึกษานิดามาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	108.14	น้อย	90.45
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	111.79	น้อย	86.80
การศึกษามารดา น้อย	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	109.19	น้อย	91.89
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	112.68	น้อย	88.40
การศึกษามารดามาก	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	มาก	105.33	น้อย	93.16
	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	มาก	108.05	น้อย	90.44

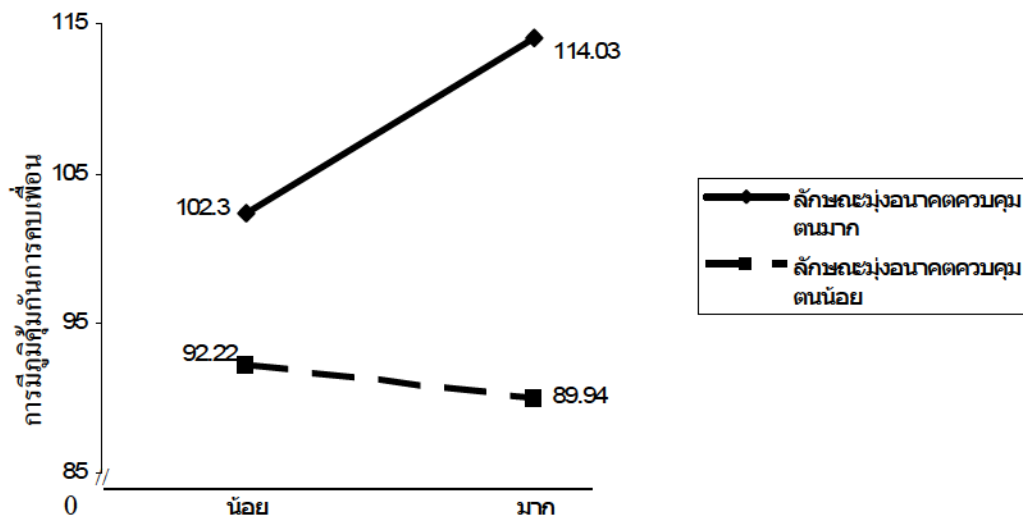
ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย 3) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และ 4) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย นอกจากนี้ยังปรากฏผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากที่สุดด้วย

อย่างไรก็ตามไม่พบผลว่า คะแนนของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ

ประการที่สอง นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและมีมารดาที่มีรายได้ไม่ประจำ

ประการที่สาม นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

ภาพที่ 3.2 ค่าเฉลี่ยการมีปฏิสัมพันธ์กับการคบเพื่อน พิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ

ในส่วนนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีการมีปฏิสัมพันธ์กับการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อยและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ

3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-Way Analysis of Variance) ของจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะคิดที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และความฉลาดคบเพื่อน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความชอบเสี่ยง และการมีปฏิสัมพันธ์กับการคบเพื่อน

การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง หมายถึง การรายงานของนักเรียนว่าผู้เป็นบิดามารดา มีการอบรมสั่งสอนตนให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง เรียบร้อยเหมาะสม และหลีกเลี่ยงเพื่อนที่มี

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม พิสัยของคะแนน 10–46 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.53 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.44) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และ นักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก

สุขภาพจิตดี หมายถึง ความสามารถที่จะปรับตัวให้มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อม การมีความวิตกกังวลในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ พิสัยของคะแนน 12–68 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.70 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.38) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ นักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก

การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ หมายถึง การที่นักเรียนเห็นแบบอย่างและการรับรู้ในการเลือกคบเพื่อนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม จากสื่อต่างๆ พิสัยของคะแนน 19–57 คะแนน ซึ่งคะแนนถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นเกณฑ์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.07) โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย และ นักเรียนที่ได้คะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ย คือนักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามชีวสังคมภูมิหลังของนักเรียน คือ 1) แบ่งตามเพศ คือ เพศชาย และ เพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ อายุมาก และ อายุ น้อย 3) เกรดเฉลี่ยรวม คือ เกรดเฉลี่ยรวม น้อย และ เกรดเฉลี่ยรวมมาก 4) มีพี่น้องรวม คือ มีพี่น้อง น้อย และ มีพี่น้องมาก 5) ลำดับการเกิด คือ เป็นลูกคนแรก และ ไม่ใช่ลูกคนแรก 6) ประเภทอาชีพบิดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 7) ประเภทอาชีพมารดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 8) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก และ 9) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก ในการวิเคราะห์จะเสนอผลตามตัวแปรตาม คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน และความฉลาดคบเพื่อน 2 ด้าน โดยแยกวิเคราะห์ทีละด้าน ดังนี้

3.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตาม

ระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้ง

สามตัวแปร (ตารางที่ 3.5) คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มิทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มิทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่

ตารางที่ 3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำ นวน คน	ค่าเอฟ							% ทำ นาย
		การอบรม สั่งสอน ^a _d	สุขภาพจิต ดี	แบบอย่าง จากสื่อ ^a _c	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		ก	ข	ค					
รวม	677	87.32***	11.40**	14.59***	<1	1.47	3.89*	1.35	17.2
ชาย	313	28.90***	6.34*	2.63	<1	1.24	2.66	<1	12.3
หญิง	364	31.32***	5.32*	11.92**	<1	<1	1.32	<1	15.2
อายุน้อย	320	40.64***	1.24	7.07**	<1	1.24	<1	1.10	16.5
อายุมาก	357	47.27***	12.93***	7.32**	<1	<1	4.36*	<1	18.9
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	343	24.24***	3.29	6.22*	<1	<1	3.12	<1	11.0
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	42.47***	5.63*	6.08*	<1	1.85	1.29	2.24	18.0
มีเพื่อน้อย	403	36.44***	8.38**	8.69**	<1	<1	1.34	1.44	14.7
มีเพื่อนมาก	151	66.36***	8.19**	1.99	4.64*	<1	1.32	<1	38.5
เป็นลูกคนแรก	232	30.12***	4.82*	5.32*	<1	<1	3.53	<1	18.6
ไม่ใช่ลูกคนแรก	319	51.65***	10.88**	5.41*	2.02	3.80	1.04	<1	21.3
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	199	20.42***	2.39	7.41**	<1	<1	2.39	<1	17.2
บิดามีรายได้ประจำ	430	69.31***	4.00*	3.26	<1	2.38	<1	<1	18.6
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	353	52.05***	9.83**	13.66***	1.33	1.80	7.40**	<1	23.0
มารดามีรายได้ประจำ	305	34.42***	1.54	1.72	1.01	1.06	<1	<1	13.2
การศึกษาบิดาน้อย	382	52.81***	4.77*	10.56**	2.02	<1	2.63	<1	18.9
การศึกษาบิดามาก	248	31.17***	3.63	1.89	2.31	<1	<1	<1	16.8
การศึกษามารดาน้อย	447	60.60***	7.46**	12.69***	<1	<1	6.41*	<1	19.4
การศึกษามารดามาก	211	22.71***	2.01	1.97	<1	1.57	<1	<1	14.5

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

d = การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง e = การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
รวม	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.65	น้อย	27.12
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.89	น้อย	28.89
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.02	น้อย	28.76
ชาย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.92	น้อย	28.93
	สุขภาพจิตดี	มาก	32.59	น้อย	30.26
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.91	น้อย	27.13
หญิง	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.78	น้อย	26.26
	สุขภาพจิตดี	มาก	29.45	น้อย	27.59
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.91	น้อย	27.13
อายุน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.25	น้อย	26.66
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.62	น้อย	28.29
อายุมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.04	น้อย	27.51
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.72	น้อย	28.83
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.36	น้อย	29.18
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.75	น้อย	29.31
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	32.66	น้อย	30.41
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.82	น้อย	25.69
	สุขภาพจิตดี	มาก	29.19	น้อย	27.32
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.22	น้อย	27.29
มีพี่น้องน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	31.42	น้อย	26.72
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.20	น้อย	27.94
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.22	น้อย	27.92
มีพี่น้องมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	36.57	น้อย	27.07
	สุขภาพจิตดี	มาก	33.49	น้อย	30.15
เป็นลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	31.81	น้อย	26.30
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.16	น้อย	27.96
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.22	น้อย	27.90
ไม่ใช่ลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.66	น้อย	27.30
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.94	น้อย	29.02
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.51	น้อย	29.45
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.04	น้อย	27.39
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.12	น้อย	28.32
บิดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.35	น้อย	26.88
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.89	น้อย	29.34
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.00	น้อย	27.12

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

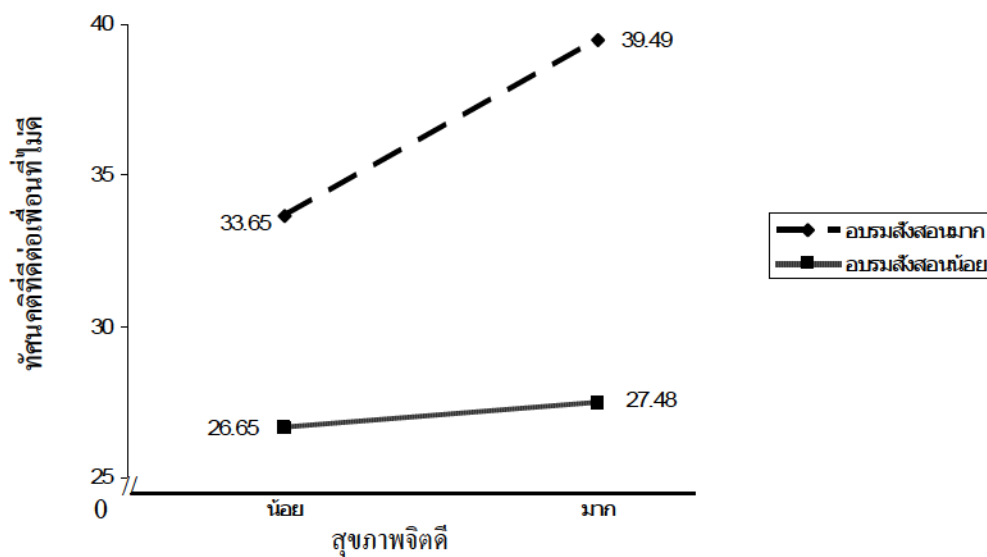
(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
มารดาที่มีรายได้ประจำ การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	มาก 31.34	น้อย 28.78
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.57	น้อย 28.55
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.75	น้อย 27.37
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.96	น้อย 27.28
การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	มาก 30.98	น้อย 29.27
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.39	น้อย 28.85
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.56	น้อย 26.80
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 33.17	น้อย 27.27
การศึกษาน้อย	สุขภาพจิตดี	มาก 31.26	น้อย 29.18
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.57	น้อย 28.87
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.05	น้อย 27.15
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.05	น้อย 27.15

ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ3) นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวทั้งสามตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.5) คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 12 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามารายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีการศึกษาน้อย และ3) นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

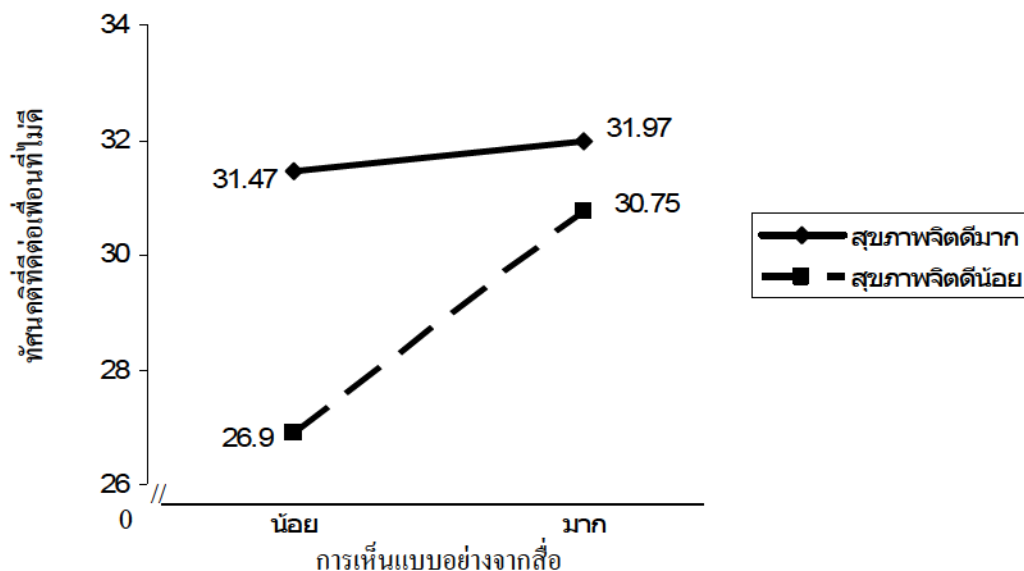
นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และสุขภาพจิตดี ผลเช่นนี้ ปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (ตารางที่ 3.5) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (ตารางที่ 23 ในภาคผนวก ข และภาพ 3.3) ปรากฏว่า มีคู่ที่ แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญรวม 5 คู่ ซึ่งเป็นคู่ที่สำคัญ 4 คู่ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่ง สอนจากผู้ปกครองมาก นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียน ที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ผู้ปกครองมาก มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ผู้ปกครองน้อย 3) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากและมีสุขภาพจิตดีมาก มี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อยและมี สุขภาพจิตดีน้อย และ 4) ในหมู่นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย นักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ผู้ปกครองมาก มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจาก

ภาพที่ 3.3 ค่าเฉลี่ยทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตามการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และสุขภาพจิตดี ในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก

ผู้ปกครองน้อย นอกจากนี้ยังปรากฏผลเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง มาก และ สุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยที่สุดด้วย

ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง
 สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏใน 3 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มี
 อายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย

ภาพที่ 3.4 ค่าเฉลี่ยทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตามสุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดี
 จากสื่อ ในกลุ่มรวม

(ตารางที่ 3.5) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มรวม(ตารางที่ 24 ใน
 ภาคผนวก ข และภาพ 3.4) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ มีคู่ที่สำคัญ 3 คู่ คือ 1)
 นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า
 นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อที่น้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดี
 จากสื่อ น้อย นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มี
 สุขภาพจิตดีน้อย และ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก มี
 ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย ผลทั้งสามประการข้างต้น
 นี้ยังปรากฏใน กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่ม
 นักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย นอกจากนี้ยังพบผลเพิ่มเติมอีกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย
 และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีมากที่สุดด้วย

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก

ประการที่สอง นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมากและได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และกลุ่มนักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อ 4 ประเภท ได้แก่ กลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มารดาไม่มีรายได้ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย

ประการที่สาม นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก ผลเช่นนี้ปรากฏ ในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย 4 ประเภท ได้แก่ กลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย

ในส่วนนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากและมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อยและมีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก และ 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมากและมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ 4 ประเภท ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย

3.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความสามารถในการหลีกเลี่ยง

เพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามตัวแปร (ตารางที่ 3.6) คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวทั้งสามตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.6) คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 16 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก และกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ 3) นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 10 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่ม 3 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.6) ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 25 ในภาคผนวก ข) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ ซึ่งทุกคู่เป็นคู่ที่สำคัญ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมี

ตารางที่ 3.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ ความสามารถในการหลีกเลี่ยง
เพื่อนที่ไม่ดีตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมี
แบบอย่างที่ดีจากสื่อ ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ย
ของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบ
อิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำ นวน คน	ค่าเอฟ							% ทำ นาย
		การอบรม สั่งสอน ^d	สุขภาพจิต ดี	แบบอย่าง จากสื่อ ^e	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		ก	ข	ค					
รวม	676	64.26***	17.66***	9.09**	<1	3.72	<1	<1	14.1
ชาย	312	21.12***	10.80**	2.41	<1	2..17	<1	1.24	10.7
หญิง	364	15.30***	9.16**	4.60*	<1	<1	<1	<1	10.1
อายุน้อย	319	34.49***	3.75	6.01*	<1	2.12	<1	<1	15.6
อายุมาก	357	31.36***	15.16***	3.17	1.73	1.57	2.19	<1	14.6
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	342	18.83***	9.42**	4.07*	<1	2.02	1.45	<1	9.9
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	19.58***	4.00*	4.57*	<1	1.32	<1	1.03	11.1
มีเพื่อน้อย	402	41.18***	14.27***	4.44*	1.36	<1	<1	2.67	15.4
มีเพื่อนมาก	151	19.67***	3.73	2.18	1.30	<1	1.43	<1	19.9
เป็นลูกคนแรก	232	29.43***	5.25*	3.99*	2.01	<1	<1	1.20	17.4
ไม่ใช่ลูกคนแรก	318	27.11***	11.76**	4.44*	1.33	2.72	<1	<1	15.1
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	199	23.99***	12.02**	<1	<1	3.32	5.59*	<1	17.8
บิดามีรายได้ประจำ	429	45.29***	5.92*	3.61	2.79	1.30	1.64	<1	13.1
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	353	32.48***	12.51***	6.76*	<1	8.46**	2.19	<1	17.3
มารดามีรายได้ประจำ	304	27.55***	4.24*	1.75	2.33	<1	<1	<1	12.3
การศึกษานิดาน้อย	381	33.47***	9.99**	6.25*	1.62	3.89*	<1	<1	14.8
การศึกษานิดามาก	248	23.52***	6.05*	1.99	<1	<1	<1	1.10	14.3
การศึกษามารดาน้อย	446	34.83***	9.72**	10.70**	1.05	4.31*	1.03	<1	14.7
การศึกษามารดามาก	211	24.60***	4.81*	<1	<1	<1	<1	<1	14.4

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

d = การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง e = การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คสม. ในการหลีกเลี่ยงฯ			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
รวม	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.74	น้อย	27.81
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.57	น้อย	28.99
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.20	น้อย	29.35
ชาย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	34.61	น้อย	30.33
	สุขภาพจิตดี	มาก	34.01	น้อย	30.94
หญิง	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.86	น้อย	26.59
	สุขภาพจิตดี	มาก	29.49	น้อย	26.96
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.12	น้อย	27.33
อายุน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.44	น้อย	27.22
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.92	น้อย	28.74
อายุมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.04	น้อย	28.27
	สุขภาพจิตดี	มาก	32.31	น้อย	28.99
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	34.61	น้อย	30.83
	สุขภาพจิตดี	มาก	34.06	น้อย	31.38
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	33.60	น้อย	31.84
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.56	น้อย	25.82
	สุขภาพจิตดี	มาก	28.53	น้อย	26.85
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	28.59	น้อย	26.79
มีพี่น้องน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	31.64	น้อย	26.59
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.60	น้อย	27.63
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.94	น้อย	28.29
มีพี่น้องมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	34.97	น้อย	29.34
เป็นลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	31.64	น้อย	25.89
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.00	น้อย	27.56
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.85	น้อย	27.72
ไม่ใช่ลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.19	น้อย	28.63
	สุขภาพจิตดี	มาก	32.41	น้อย	29.41
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	31.83	น้อย	29.99
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.06	น้อย	27.56
	สุขภาพจิตดี	มาก	32.26	น้อย	28.37
บิดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	33.12	น้อย	27.79
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.42	น้อย	29.49
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	32.84	น้อย	27.88
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.90	น้อย	28.82

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คสม. ในการหลีกเลี่ยงฯ	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
มารดาที่มีรายได้ประจำ	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.49	น้อย 29.23
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.78	น้อย 27.94
	สุขภาพจิตดี	มาก 31.31	น้อย 29.41
การศึกษาน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 33.12	น้อย 28.48
	สุขภาพจิตดี	มาก 32.06	น้อย 29.53
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.80	น้อย 29.80
การศึกษามาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.22	น้อย 26.89
	สุขภาพจิตดี	มาก 30.91	น้อย 28.21
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.70	น้อย 29.17
การศึกษามารดา	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 32.80	น้อย 27.29
	สุขภาพจิตดี	มาก 31.64	น้อย 29.23
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 32.72	น้อย 28.15
การศึกษามารดา	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก 31.26	น้อย 28.83
	สุขภาพจิตดี	มาก 31.64	น้อย 29.23
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก 31.70	น้อย 29.17

แบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก และ3) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลข้างต้นยังปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย นอกจากนี้ยังปรากฏผลเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 3.6) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' นักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 26 ในภาคผนวก ข) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ ซึ่งทุกคู่เป็นคู่ที่สำคัญ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมากและมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี

น้อย และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ไม่ปรากฏผลว่า การเปรียบเทียบทางสังคมแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวมและโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย 3 ประเภท ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย

ประการที่สอง นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนน้อย และกลุ่มนักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อยและมีบิดาที่มีรายได้ไม่ประจำ

ประการที่สาม นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 3 ประเภท ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย

ในส่วนนี้ยังพบเพิ่มเติมอีกว่า 1) นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย และ 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีรายได้ไม่ประจำ

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสี่ยง ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความชอบเสี่ยง โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า ความชอบเสี่ยง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามตัวแปร (ตารางที่ 3.7) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่

ตารางที่ 3.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ ความชอบเลี้ยง ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ยของความชอบเลี้ยง ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดี่ยว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวน คน	ค่าเอฟ							% ทำนาย
		การอบรม สั่งสอน ^d	สุขภาพจิต ดี	แบบอย่าง จากสื่อ ^e	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		ก	ข	ค					
รวม	677	12.18**	21.23***	11.00**	<1	6.47*	<1	1.32	8.2
ชาย	313	8.51**	18.00***	3.99*	<1	1.58	<1	<1	10.5
หญิง	364	<1	5.36*	4.22*	<1	5.11*	<1	1.90	5.7
อายุน้อย	320	6.60*	4.97*	4.13*	<1	2.42	<1	<1	6.9
อายุมาก	357	5.85*	18.23***	6.90**	<1	4.28*	<1	<1	10.3
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	343	9.19**	13.85***	2.89	<1	<1	<1	<1	8.6
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	<1	5.65*	4.06*	<1	12.99***	<1	6.37*	9.4
มีพี่น้องน้อย	403	2.83	18.47***	4.67*	<1	1.82	<1	3.17	7.5
มีพี่น้องมาก	151	15.95***	<1	2.08	1.97	1.11	<1	1.16	16.5
เป็นลูกคนแรก	232	3.99*	2.68	<1	<1	<1	1.14	<1	4.1
ไม่ใช่ลูกคนแรก	319	7.06**	15.40***	9.55**	1.82	4.28*	<1	<1	12.5
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	199	1.45	10.75**	4.56*	<1	1.02	3.47	2.36	11.5
บิดามีรายได้ประจำ	430	17.95***	6.28*	3.92*	<1	5.77*	<1	<1	9.4
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	353	4.04*	10.57**	12.04**	<1	6.19*	<1	2.82	11.0
มารดามีรายได้ประจำ	305	8.22**	11.17**	<1	<1	1.18	<1	<1	7.5
การศึกษานิดาน้อย	382	3.07	10.09**	13.79***	<1	6.43*	<1	<1	9.8
การศึกษานิดามาก	248	7.41**	6.55*	<1	1.95	<1	<1	<1	6.9
การศึกษามารดาน้อย	447	5.97*	10.21**	11.77**	<1	7.81**	<1	2.16	9.3
การศึกษามารดามาก	211	7.08**	10.76**	<1	<1	<1	<1	<1	9.4

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

d = การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง e = การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสียง			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
รวม	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.92	น้อย	28.43
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.16	น้อย	28.19
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.88	น้อย	28.47
ชาย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.91	น้อย	28.98
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.35	น้อย	28.54
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.60	น้อย	29.28
หญิง	สุขภาพจิตดี	มาก	28.99	น้อย	27.62
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	28.91	น้อย	27.70
อายุน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.28	น้อย	28.65
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.17	น้อย	28.76
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.11	น้อย	28.82
อายุมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.61	น้อย	28.20
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.15	น้อย	27.66
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.67	น้อย	28.14
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.81	น้อย	28.93
	สุขภาพจิตดี	มาก	31.03	น้อย	28.71
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	สุขภาพจิตดี	มาก	28.98	น้อย	27.55
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	28.87	น้อย	27.66
มีพี่น้องน้อย	สุขภาพจิตดี	มาก	30.05	น้อย	27.60
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.44	น้อย	28.21
มีพี่น้องมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	31.71	น้อย	28.03
เป็นลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.38	น้อย	27.92
ไม่ใช่ลูกคนแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.40	น้อย	28.65
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.82	น้อย	28.23
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.55	น้อย	28.51
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	สุขภาพจิตดี	มาก	30.21	น้อย	27.91
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.81	น้อย	28.31
บิดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.55	น้อย	28.17
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.06	น้อย	28.66
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.92	น้อย	28.81
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.73	น้อย	28.53
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.10	น้อย	28.15
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.16	น้อย	28.09
มารดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.20	น้อย	28.38

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสี่ยง			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
การศึกษานิดาน้อย	สุขภาพจิตดี	มาก	30.35	น้อย	28.22
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.00	น้อย	28.21
การศึกษานิดามาก	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	30.15	น้อย	28.06
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.36	น้อย	28.36
การศึกษามารดา น้อย	สุขภาพจิตดี	มาก	30.30	น้อย	28.42
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	29.74	น้อย	28.49
การศึกษามารดา มาก	สุขภาพจิตดี	มาก	29.94	น้อย	28.29
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	29.99	น้อย	28.23
	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	30.37	น้อย	28.20
	สุขภาพจิตดี	มาก	30.62	น้อย	27.94

ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า ความชอบเสี่ยง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัวทั้งสามตัวแปรเช่นเดียวกัน (ตารางที่ 3.7) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 13 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนเพศชาย กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 16 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก และ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 12 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของความชอบเสียง แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏใน 4 กลุ่มย่อยคือ นักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ นักเรียนที่มีมารดาที่มีรายได้ไม่ประจำ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย (ตารางที่ 3.7) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ (ตารางที่ 27 ในภาคผนวก ข) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ และเป็นคู่ที่สำคัญ 2 คู่ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย ผลในข้อ 2 นี้ ยังปรากฏในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มมารดาที่มีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อยอีกด้วย นอกจากนี้ยังปรากฏผลว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยมากที่สุดด้วย ผลเช่นนี้ปรากฏในอีก 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มมารดาที่มีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มมารดาที่มีการศึกษาน้อย และพบผลเพิ่มเติมอีกในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ในกลุ่มมารดาที่มีรายได้ไม่ประจำ (ตารางที่ 28 ในภาคผนวก ข) ว่าในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย

คะแนนความชอบเสียง ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางระหว่าง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏเพียง กลุ่มย่อยเพียงตัวเดียว คือ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก (ตารางที่ 3.7) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก (ตารางที่ 29 ในภาคผนวก ข) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 6 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียงสามคู่ คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และสุขภาพจิตดีมาก นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย และ 3) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาน้อย

ผลในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความชอบเสียงน้อย ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนเพศชาย กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ

ประการที่สอง นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก และนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

ประการที่สาม นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อที่ดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และสุขภาพจิตดีมาก ผลเช่นนี้ปรากฏกลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

ในส่วนนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาการศึกษาน้อย

3.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตาม

ระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลปรากฏ ในกลุ่มรวมว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระสองตัวแปร (ตารางที่ 3.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และ2) นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ปรากฏว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวทั้งสามตัวแปร (ตารางที่ 3.8) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม

ตารางที่ 3.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ของ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตามระดับ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และ ค่าเฉลี่ยของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

กลุ่ม	จำนวนคน	ค่าเอฟ							% ทำนาย
		การอบรมสั่งสอน ^d	สุขภาพจิตดี	แบบอย่างจากสื่อ ^e	ก x ข	ก x ค	ข x ค	ก x ข x ค	
		ก	ข	ค				ค	
รวม	677	68.83***	<1	12.91***	<1	<1	1.90	1.57	13.3
ชาย	313	14.15***	<1	2.46	<1	<1	1.70	<1	6.6
หญิง	364	41.37***	<1	10.85**	<1	1.32	<1	1.72	15.5
อายุน้อย	320	26.69***	<1	5.33*	<1	<1	<1	<1	11.8
อายุมาก	357	42.60***	<1	7.72**	1.32	1.28	1.28	<1	15.7
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	343	19.57***	<1	7.25**	<1	<1	3.82	<1	9.7
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	332	35.78***	<1	5.50*	<1	<1	<1	2.32	14.5
มีพี่น้องน้อย	403	37.02***	<1	5.16*	<1	1.86	<1	2.10	12.5
มีพี่น้องมาก	151	20.07***	<1	1.80	<1	<1	<1	<1	15.6
เป็นลูกคนแรก	232	14.54***	<1	2.18	<1	6.25*	3.15	2.77	12.7
ไม่ใช่ลูกคนแรก	319	39.63***	<1	6.52*	<1	1.76	<1	<1	16.6
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	199	22.16***	<1	3.59	<1	<1	<1	<1	14.5
บิดามีรายได้ประจำ	430	42.75***	<1	5.93*	<1	<1	<1	1.11	13.3
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	353	46.71***	4.37*	8.49**	<1	1.12	2.43	2.73	18.5
มารดามีรายได้ประจำ	305	20.08***	2.48	3.51	<1	1.06	<1	<1	10.1
การศึกษานิดาน้อย	382	36.32***	<1	11.83**	<1	<1	2.56	<1	14.5
การศึกษานิดามาก	248	24.10***	1.08	1.90	<1	<1	<1	1.13	13.6
การศึกษามารดาน้อย	447	42.02***	<1	14.15***	<1	<1	4.42*	1.18	14.9
การศึกษามารดามาก	211	20.58***	<1	1.19	<1	<1	<1	<1	11.8

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

d = การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง e = การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกันฯ			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
รวม	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	110.23	น้อย	88.63
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	104.11	น้อย	94.76
ชาย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	111.86	น้อย	96.76
หญิง	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	108.29	น้อย	84.76
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	102.55	น้อย	90.50
อายุน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	107.50	น้อย	87.91
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	102.08	น้อย	93.33
อายุมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	112.68	น้อย	89.21
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	105.94	น้อย	95.95
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	112.60	น้อย	95.43
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	109.24	น้อย	98.79
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	105.80	น้อย	83.86
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	99.13	น้อย	90.53
มีพี่น้องน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	106.30	น้อย	86.57
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	100.12	น้อย	92.75
มีพี่น้องมาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	118.75	น้อย	92.05
เป็นลูกลำดับแรก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	104.92	น้อย	87.99
เป็นลูกลำดับที่2 ขึ้นไป	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	112.81	น้อย	89.26
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	105.81	น้อย	96.26
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	113.28	น้อย	90.35
บิดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	109.35	น้อย	87.30
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	102.44	น้อย	94.22
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	111.44	น้อย	86.78
	สุขภาพจิตดี	มาก	102.88	น้อย	95.34
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	104.37	น้อย	93.58
มารดามีรายได้ประจำ	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	109.30	น้อย	91.46
การศึกษาบิดาน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	111.54	น้อย	90.73
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	107.08	น้อย	95.19
การศึกษาบิดามาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	108.37	น้อย	87.80

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

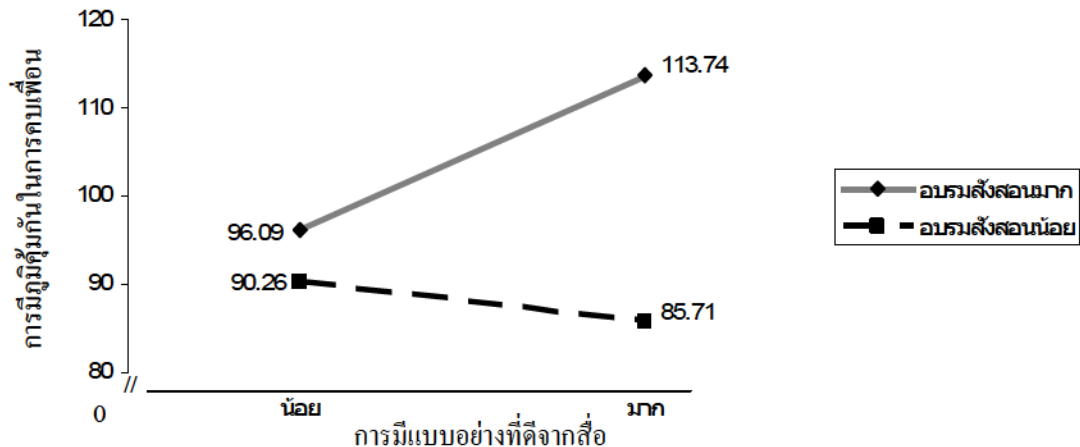
(ตอน 2)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกันฯ			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
การศึกษามารดาน้อย	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	111.89	น้อย	90.28
	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	มาก	107.35	น้อย	94.81
การศึกษามารดามาก	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	มาก	107.19	น้อย	86.83

ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อย 2) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ และ 3) นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏใน 11 กลุ่มย่อย โดยกลุ่มที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า คะแนนของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อยคือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก (ตารางที่ 3.8) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก (ตารางที่ 30 ในภาคผนวก ข และภาพ 3.5) ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 6 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 5 คู่ คือ 1) ในหมู่ นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากและมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย 3) ในหมู่ นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย 4) ในหมู่ นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อน้อย นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่ภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และ 5) ในหมู่

นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก

ภาพที่ 3.5 ค่าเฉลี่ยการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตามการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก

นอกจากนี้ยังไม่พบผลว่า คะแนนของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

ในส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก ได้แก่ ประการแรก กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มนักเรียนที่มีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก

ประการที่สอง กลุ่มนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ

ประการที่สาม กลุ่มนักเรียนที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อย กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก

ในส่วนนี้ยังพบเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีการอบรมสั่งสอนจาก

ผู้ปกครองน้อยและมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก

3.4 ผลการทำนาย ความฉลาดคบเพื่อน โดยใช้ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาเปอร์เซ็นต์การทำนาย และตัวทำนายที่สำคัญของตัวแปรตาม 2 ตัวแปร ได้แก่ ความชอบเลี้ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น (Enter and Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายทั้งสิ้น 4 ชุด คือ ตัวทำนายชุดที่ 1 เป็นชุดทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ตัวทำนายชุดที่ 2 เป็นชุดทำนายทางสถานการณ์มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ตัวทำนายชุดที่ 3 เป็นชุดทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และตัวทำนายชุดที่ 4 เป็นการรวมตัวแปรจากชุดตัวทำนายชุดที่ 1 ตัวทำนายชุดที่ 2 และตัวทำนายชุดที่ 3 เข้าด้วยกัน รวมเป็นตัวทำนายทั้งสิ้น 12 ตัวแปร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายในชุดที่ 4 ว่า จะทำนายได้มากกว่าชุดใดชุดหนึ่งใน 3 ชุดนี้ ตามลำพังมากน้อยเพียงใดโดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างอย่างน้อย 5% (Cohen, 1977: 105)

การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามชีวสังคมภูมิหลังของนักเรียน คือ 1) แบ่งตามเพศ คือ เพศชาย และ เพศหญิง 2) แบ่งตามอายุ คือ อายุมาก และ อายุน้อย 3) เกรดเฉลี่ยรวม คือ เกรดเฉลี่ยรวมน้อย และ เกรดเฉลี่ยรวมมาก 4) มีพี่น้องรวม คือ มีพี่น้องน้อย และ มีพี่น้องมาก 5) ลำดับการเกิด คือ เป็นลูกคนแรก และ ไม่ใช่ลูกคนแรก 6) ประเภทอาชีพบิดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 7) ประเภทอาชีพมารดา คือ มีรายได้ประจำ และ ไม่มีรายได้ประจำ 8) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก และ 9) ระดับการศึกษาบิดา คือ มีการศึกษาน้อย และ มีการศึกษามาก โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 ผลการทำนาย ความชอบเสี่ยง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และ จิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนความชอบเสี่ยง มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวม และแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.9) พบว่า จิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสี่ยงของนักเรียน ได้ 16.3% โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี สถิติปัญญา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .23 , .18 , -.15 และ .09 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีสุขภาพจิตดีมาก มีสถิติปัญหาน้อย และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก ยิ่งเป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.9) พบว่า กลุ่มจิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปร สามารถทำนายได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 19.5 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และสถิติปัญญา ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .27, .25 และ -.20 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มการศึกษาบิดาน้อย และการศึกษามารดาน้อย โดยทำนายได้ 18.1 % เท่ากัน โดยกลุ่มการศึกษาบิดาน้อยมีลำดับตัวทำนายจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .30 และ .19 และกลุ่มการศึกษามารดาน้อยมีลำดับตัวทำนายจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และสถิติปัญญา ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .36, .14 และ -.09 โดยกลุ่มที่จิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปร ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก โดยสามารถทำนายได้เพียง 13.3 % โดยมีตัวทำนาย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .34 พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 14.7 % ถึง 17.7 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5 % มี 1 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก (13.3 % และ 19.5 % ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความชอบเสี่ยง มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ สถานการณ์ 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.9) พบว่า สถานการณ์ทั้ง 5 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสี่ยงได้ 14.0 %

ตารางที่ 3.9 ผลการทำนายของความชอบเสี่ยง โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(1-5)			ชุดที่ 2 สถานการณ์ (6-10)			ชุดที่ 3 จิตลักษณะตามสถานการณ์ (11-12)			ชุดที่ 4 รวม(1-12)			% แตกต่าง
		%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	666	16.3	2,4,1,3	.23, .18, -.15, .09	14.0	10,7,9	.25, .15, .08	22.9	12,11	.29, .24	29.8	12,11,2,10,4	.21, .19, .15, .12, .11	6.9*
ชาย	305	17.3	2,4,1	.25, .24, -.19	12.9	10	.33	22.7	12,11	.29, .24	32.0	12,11,4,10,2,1	.20, .20, .14, .13, .12, -.11	9.3*
หญิง	360	15.8	3, 2,4,	.20, .17, .15,	11.1	7,10	.22, .17	17.5	12,11	.24, .23	26.0	12,3,11,8,7,	.24, .21, .19, -.18, .12,	8.5*
อายุน้อย	312	17.1	2,4,1	.33, .15, -.12	16.2	10,7	.31, .14	23.7	12,11	.32, .21	32.6	12,2,10,11	.22, .21, .18, .15	8.9*
อายุมาก	353	16.9	4,2,3,1	.21, .16, .16, -.16	12.5	10,7	.22, .19	23.0	12,11	.27, .27	30.1	12,11,4,3,7	.22, .21, .16, .11, .10	7.1*
เกรดเฉลี่ยร่วนน้อย	334	14.7	2,4,1	.23, .23, -.14	12.0	10,7	.22, .17	23.5	12,11	.30, .24	29.8	12,11,4,10	.25, .24, .14, .11	6.3*
เกรดเฉลี่ยร่วนมาก	330	16.0	2,4,3	.25, .15, .13	11.2	10,7	.25, .15	15.3	12,11	.23, .21	27.1	2,11,12,8,10,	.26, .21, .19, -.19, .13	11.1*
มีพี่น้องน้อย	396	16.4	2,4,1	.26, .21, -.17	11.8	10	.33	18.3	12,11	.28, .19	27.5	12,2,4,11,10,1	.17, .16, .15, .15, .11, -.10	9.2*
มีพี่น้องมาก	148	15.4	2	.35	20.5	7,8	.33, .20	37.3	12,11	.34, .33	42.8	12,11,7	.34, .24, .18	5.5*
เป็นลูกคนแรก	229	13.3	2	.34	7.8	6	.23	18.0	12,11	.24, .22	23.3	12,2	.32, .23	5.3*
ไม่ใช่ลูกคนแรก	312	19.5	2,4,1	.27, .25, -.20	16.2	10,7	.29, .17	27.7	12,11	.34, .24	36.9	12,11,2,4,10	.26, .19, .17, .14, .12	9.2*
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	195	17.2	2,4	.32, .22	12.3	10,7	.21, .18	10.9	12,11	.19, .18	24.2	2,4,11	.25, .22, .19	7.0*
บิดามีรายได้ประจำ	423	17.4	2,4,3,1	.22, .15, .11, .20	14.1	10,8	.28, .18	26.9	12,11	.32, .26	33.4	12,11,10,2,3	.26, .20, .12, .10, .09	6.5*
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	347	17.7	2,4	.33, .20	15.9	10,7,9	.21, .18, .14	23.9	12,11	.31, .22	31.5	12,2,11,4	.27, .19, .16, .15	7.6*
มารดามีรายได้ประจำ	300	15.1	2, 1,4,	.24, -.19, .16,	13.5	10,6	.29, .13	20.6	11,12	.26, .25	28.4	11,10,12,2	.22, .17, .16, .15	7.8*
การศึกษามิคาบ้น้อย	376	18.1	2,5	.30, .19	17.4	10,7,9	.29, .15, .10	23.4	12,11	.33, .21	31.5	12,2,10,11	.22, .20, .18, .16	8.1*
การศึกษามิคาบมาก	243	15.4	2,4,1	.23, .20, -.20	7.4	10	.23	20.6	11,12	.27, .23	28.0	11,12,4	.26, .22, .16	7.4*
การศึกษามารคาบ้น้อย	440	18.1	2,4,1	.36, .14, -.09	15.2	10,7,9	.23, .17, .11	26.9	12,11	.31, .26	34.3	12,2,11,10	.23, .21, .20, .14	7.4*
การศึกษามารคาบมาก	207	17.4	4, 1,3	.28, -.24, .16,	14.2	10	.35	14.7	12,11	.23, .20	25.2	11,4,1,10,	.23, .22, -.16, .15,	7.8*

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ *มีความแตกต่างอย่างน้อย 5%

1 =	สติปัญญา	4 =	สุขภาพจิตดี	7 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	10 =	ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี
2 =	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	5 =	เอกลักษณ์แห่งอิโก้	8 =	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	11 =	ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี
3 =	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	6 =	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	9 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	12 =	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .25, .15 และ .08 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อน การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อยด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.9) พบว่า กลุ่มสถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเลี้ยงน้อยได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก ทำนายได้ 20.5 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .33, .20 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย ทำนายได้ 17.4 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .29, .15 และ .10 โดยกลุ่มที่สถานการณ์ทั้ง 5 ตัวแปร ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนหญิง โดยสามารถทำนายได้เพียง 11.1 % โดยมีตัวทำนาย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .22 และ .17 พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 11.2 % ถึง 16.2 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 3 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (11.8 % และ 20.5 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก (7.8 % และ 16.2 % ตามลำดับ) และ 3) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก (17.4 % และ 7.4 % ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความชอบเลี้ยง มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.9) พบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ทั้ง 2 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเลี้ยงน้อยได้ 22.9 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .29 และ .24 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก และทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อยด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.9) พบว่า กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเลี้ยงน้อยได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก ทำนายได้ 37.3 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .34, .33 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา

คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก ทำนายได้ 27.7 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .34 , .24 และกลุ่มที่จิตลักษณะตามสถานการณ์ทั้งสองตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสียงได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนี้ถูกทำนายได้เพียง 10.9 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .19, .18 พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 14.7 % ถึง 26.9 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 6 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนเพศชาย และ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง (22.7 % และ 17.5 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยรวมน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยรวมมาก (23.5 % และ 15.3 % ตามลำดับ) 3) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (18.3 % และ 37.3 % ตามลำดับ) 4) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก (18.0 % และ 27.7 % ตามลำดับ) 5) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ (10.9 % และ 26.9 % ตามลำดับ) และ 6) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษามาก (26.9 % และ 14.7 % ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนความชอบเสียง มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 4 คือ การรวมชุดตัวทำนายที่ 1 จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ ร่วมกับชุดที่ 2 ทางสถานการณ์ 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และชุดที่ 3 จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี รวมเป็นตัวทำนายทั้งสิ้น 12 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.9) พบว่า จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสียงได้ 29.8 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และสุขภาพจิตดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .21, .19, .15, .12 และ .11 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ยังมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อนมาก ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และสุขภาพจิตดีมากแล้วนั้น นักเรียนเป็นผู้ที่มีความชอบเสียงน้อยด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.15) พบว่า กลุ่มตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปรนี้ สามารถทำนายความชอบเสียงได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก โดยทำนายได้ 42.8 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .34, .24 และ .18 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 36.9 % มีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อยคือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน สุขภาพจิตดี และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .26, .19, .17, .14 และ .12 และกลุ่มจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปรนี้ สามารถทำนายความชอบเสียงได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก โดยทำนายได้เพียง 23.3 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .32 และ .23

พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 24.2 % ถึง 34.3 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 5 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนเพศชาย และ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง (32.0 % และ 26.0 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (27.5 % และ 42.8 % ตามลำดับ) 3) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก (23.3 % และ 36.9 % ตามลำดับ) 4) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ (24.2 % และ 33.4 % ตามลำดับ) และ 5) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษามาก (34.3 % และ 25.2 % ตามลำดับ)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สรุปได้ว่า ความชอบเสียง มีตัวทำนายที่สำคัญในแต่ละชุดตัวทำนาย คือ 1) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดจิตลักษณะเดิม เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสติปัญญา 2) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ 3) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี 4) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดตัวทำนายจิตลักษณะเดิมร่วมกับชุดตัวทำนายด้านสถานการณ์ และชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และสุขภาพจิตดี และ 5) ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนาย

ความชอบเสียงได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 อย่างน้อย 5 % ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

3.4.2 ผลการทำนาย การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.10) พบว่า จิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนของนักเรียน ได้ 16.2 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสถิติปัญญา ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .36 และ -.13 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และมีสถิปัญญาน้อย ยิ่งเป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.10) พบว่า กลุ่มจิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปรสามารถทำนายได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก โดยทำนาย ได้ 28.0 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งมีค่าเบต้า คือ .51 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ โดยทำนายได้ 18.5 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสถิติปัญญา ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .40 และ -.14 และโดยกลุ่มที่จิตลักษณะเดิมทั้ง 5 ตัวแปรทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย โดยสามารถทำนายได้เพียง 10.6 % โดยมีตัวทำนาย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสถิติปัญญา ซึ่งมีค่าเบต้า คือ -.28 และ -.13 พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 12.4 % ถึง 17.9 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 2 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนเพศชาย และกลุ่มนักเรียนเพศหญิง (12.4 % และ 17.5 % ตามลำดับ) และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (10.6 % และ 28.0% ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 คือ สถานการณ์ 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.10) พบว่า สถานการณ์ทั้ง 5 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้ 18.0%

ตารางที่ 3.10 ผลการทำนายของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน คน	ชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(1-5)			ชุดที่ 2 สถานการณ์ (6-10)			ชุดที่ 3 จิตลักษณะตามสถานการณ์ (11-12)			ชุดที่ 4 รวม(1-12)			% แตกต่าง
		%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	666	16.2	2,1	.36,-.13	18.0	8,7,9	.28,.16,.12	43.2	11	.66	47.5	11,2,4,8,	.58,.16,-.09,.07	4.3
ชาย	305	12.4	2,1	.31,-.16	12.2	8,9	.24,.18	42.7	11	.65	46.3	11,2	.62,.14	3.6
หญิง	360	17.5	2,3	.30,.14	19.1	8,7	.30,.22	39.3	11	.63	46.3	11,2,8,5,4	.54,.21,.12,-.10,-.08,	7.0*
อายุน้อย	312	16.4	2,1	.37,-.11	18.0	8,7,9	.23,.18,.15	45.7	11	.67	49.9	11,2	.62,.18	4.2
อายุมาก	353	16.9	2,1,4	.37,-.16,-.10	18.2	8,7	.33,.16	40.7	11	.64	46.5	11,2,4,8	.57,.15,-.14,.09	5.8*
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	334	16.4	2,1	.39,-.10	14.0	7,8,9	.21,.16,.12	42.7	11	.65	47.2	11,2	.59,.17	4.5
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	330	13.8	2,4	.35,-.12	20.1	8,9	.38,.13	38.7	11	.62	46.1	11,2,4,8	.54,.15,-.14,.12	7.4*
มีพื้นที่น้อย	396	10.6	2,1	-.28,-.13	14.3	8,9	.31,.13	41.0	11	.64	45.5	11,2,4,8	.58,.11,-.11,.10	4.5
มีพื้นที่มาก	148	28.0	2	.51	20.2	7,8	.27,.25	40.3	11	.63	53.0	11,5,3,2	.55,-.22,.21,.19	12.7*
เป็นลูกคนแรก	229	17.9	2,4	.43,-.12	13.4	8,7	.25,.17	34.3	11	.59	40.8	11,2,5	.53,.24,-.15	6.5*
ไม่ใช่ลูกคนแรก	312	13.3	2,1	.30,-.15	18.0	8,9,7	.30,.13,.12	45.9	11	.68	51.4	11,2,4	.65,.15,-.12	5.5*
บิดามีรายได้ไม่ประจำ	195	16.1	2	.38	23.4	8,7,9	.31,.18,.16	36.8	11	.61	46.7	11,2,5,8	.50,.20,-.17,.16	9.9*
บิดามีรายได้ประจำ	423	15.9	2,1	.35,-.15	16.5	8,7,9	.28,.12,.11	46.1	11	.68	49.6	11,2,4	.64,.15,-.08	3.5
มารดามีรายได้ไม่ประจำ	347	18.5	2,1	.40,-.14	23.5	8,7,9	.26,.21,.16	45.6	11,12	.59,.12	50.2	11,2	.60,.19	4.6
มารดามีรายได้ประจำ	300	14.7	2,4,1	.35,-.17,-.11	13.2	8,10	.31,.11	40.6	11	.64	46.8	11,4,2	.60,-.19,.17	6.2*
การศึกษานิดาน้อย	376	16.3	2,3,4,1	.32,.12,-.11,-.10	20.9	8,9,7	.30,.17,.13	43.2	11	.66	49.4	11,2,5,8	.58,.21,-.16,.11	6.2*
การศึกษานิดามาก	243	16.4	2,1	.35,-.18	14.9	8,7	.29,.15	42.6	11	.65	47.1	11,2	.61,.14	4.5
การศึกษามารดาน้อย	440	17.8	2,1,4	.40,-.11,-.09	18.7	8,7,9	.27,.15,.14	41.9	11	.65	47.6	11,2,4	.59,.21,-.12	5.7*
การศึกษามารดามาก	207	13.6	3,2,1	.20,.18,-.16	16.0	8,10	.32,.15	45.1	11	.67	48.3	11,3	.64,.12	3.2

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ *มีความแตกต่างอย่างน้อย 5%

1 =	สติปัญญา	4 =	สุขภาพจิตดี	7 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	10 =	ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี
2 =	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	5 =	เอกลักษณ์แห่งอิโก้	8 =	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	11 =	ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี
3 =	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	6 =	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	9 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	12 =	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .28, .16 และ .12 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.10) พบว่า กลุ่มสถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ ทำนายได้ 23.5 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .26, .21 และ .16 และ กลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีรายได้ไม่ประจำ ทำนายได้ 23.4 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .31, .18 และ .16 โดย กลุ่มที่สถานการณ์ทั้ง 5 ตัวแปร ทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนชาย โดยสามารถทำนายได้เพียง 12.2 % โดยมีตัวทำนาย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับคือ .24 และ .18

พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 13.2 % ถึง 20.9 % เมื่อเปรียบเทียบ เปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 6 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนเพศชาย และ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง (12.2 % และ 19.1 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยรวมน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยรวมมาก (14.0 % และ 20.1 % ตามลำดับ) 3) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (14.3 % และ 20.2 % ตามลำดับ) 4) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีรายได้ประจำ (23.4 % และ 16.5 % ตามลำดับ) 5) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ประจำ (23.5 % และ 13.2 % ตามลำดับ) และ 6) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีการศึกษา น้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดา มีศึกษามาก (20.9 % และ 14.9 % ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.10) พบว่า จิตลักษณะตามสถานการณ์ทั้ง 2 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ได้ 43.2 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .66 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.10) พบว่า กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนไม่ใช่ลูกคนแรก ทำนายได้ 45.9 % โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .68 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย ทำนายได้ 45.7 % โดยมีตัวทำนาย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .67 และกลุ่มที่จิตลักษณะตามสถานการณ์ทั้งสองตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก กลุ่มนี้ทำนายได้ 34.3 % โดยมีตัวทำนาย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .59

พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 36.8 % ถึง 45.6 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 4 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก (45.7 % และ 40.7 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และกลุ่มนักเรียนไม่ใช่ลูกคนแรก (34.3 % และ 45.9 % ตามลำดับ) 3) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ (36.8 % และ 46.1 % ตามลำดับ) และ 4) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ประจำ (45.6 % และ 40.6 % ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มาทำการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบรวมและแบบเป็นขั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 4 คือ การรวมชุดตัวทำนายที่ 1 จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ร่วมกับชุดที่ 2 ทางสถานการณ์ 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และชุดที่ 3 จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี รวมเป็นตัวทำนายทั้งสิ้น 12 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตารางที่ 3.10) พบว่า จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้ 47.5 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .58 , .16 , -.09 และ .07 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ยังมีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก สุขภาพจิตดีน้อย และการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากแล้วนั้น เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย (ตารางที่ 3.10) พบว่า กลุ่มตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปรนี้ สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก โดยทำนายได้ 53.0 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี เอกลักษณะแห่งอีโก้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .55, -.22, .21 และ .19 และกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงรองลงมา คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 51.4 % มีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .65, .15 และ -.12 และกลุ่มจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 12 ตัวแปรนี้ สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก โดยทำนายได้ 40.8 % โดยมีลำดับตัวทำนายเรียงจากมากไปน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และเอกลักษณะแห่งอีโก้ ซึ่งมีค่าเบต้าคือ .53, .24 และ -.15

พิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ 45.5 % ถึง 50.2 % เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบว่า คู่ที่แตกต่างกันเกิน 5% มี 2 คู่ คือ 1) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก (45.5 % และ 53.0 % ตามลำดับ) 2) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก และกลุ่มนักเรียนไม่ใช่ลูกคนแรก (40.8 % และ 51.4 % ตามลำดับ)

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สรุปได้ว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มีตัวทำนายที่สำคัญในแต่ละชุดตัวทำนาย คือ 1) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดจิตลักษณะเดิม เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สถิติปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และสุขภาพจิตดี 2) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี 3) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี 4) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดตัวทำนายจิตลักษณะเดิมร่วมกับชุดตัวทำนายด้านสถานการณ์ และชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และ 5) ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 อย่างน้อย 5 % ผลเช่นนี้พบในกลุ่มย่อย คือ 1) กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนอายุมาก 3) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก 4) กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก 5) กลุ่มนักเรียนเป็นลูกคนแรก 6) กลุ่มนักเรียนไม่ใช่ลูกคนแรก 7) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่

ประจำ 8) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ประจำ 9) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดาการศึกษาน้อย และ 10) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาการศึกษาน้อย

3.5 การวิเคราะห์อิทธิพลของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตาม สถานการณ์ ที่มีต่อความฉลาดคบเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะใช้วิธีการทดสอบโมเดลแบบใช้ค่าสังเกต (Observe Variables) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลดิบจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 684 คน เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้ว มีจำนวนข้อมูลที่ใช้ได้จริงและเป็นข้อมูลเริ่มต้นในการทดสอบโมเดลครั้งนี้ จำนวน 684 คน ผลการทดสอบพบว่าโมเดลตั้งต้นตามสมมติฐาน (ภาพที่ 1.9) ไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงได้ทำการปรับโมเดล และได้โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีดัชนีความกลมกลืน ดังตารางที่ 3.11 และมีค่าอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ดังตารางที่ 3.12 และภาพที่ 3.6

ตารางที่ 3.11 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลที่ปรับแล้ว (กลุ่มรวม N = 684 คน)

ค่าสถิติ	เกณฑ์พิจารณา	ค่าสถิติในโมเดล (กลุ่มรวม)
NFI	มากกว่า .90	1.00
GFI	มากกว่า .90	1.00
AGFI	มากกว่า .90	0.98
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	$\chi^2 = 18$, p-value = 0.32, df = 16
SRMR	น้อยกว่า .05	0.01
CFI	มากกว่า .09	1.00
RMSEA	น้อยกว่า .06	0.01

จากโมเดลที่ปรับแล้วปรากฏว่า ความชอบเลี้ยง ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .20) 2) ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .20) 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .15) 4) สุขภาพจิตดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .11) และ 5) ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .11) โดยอาจกล่าวได้ว่า

นักเรียนที่ยังมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ยังมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ยังมีสุขภาพจิตดีมาก และยังมีประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อนมาก นักเรียนเหล่านี้ยังมีความชอบเสี่ยงน้อยด้วย โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความชอบเสี่ยงได้ 28 %

การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .58) 2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .13) 3) การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .09) และ 4) สุขภาพจิตดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ -.07) และ โดยอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ยังมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก และยังมีสุขภาพจิตดีน้อย นักเรียนเหล่านี้ยังมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมีภูมิคุ้มกันได้ 48 %

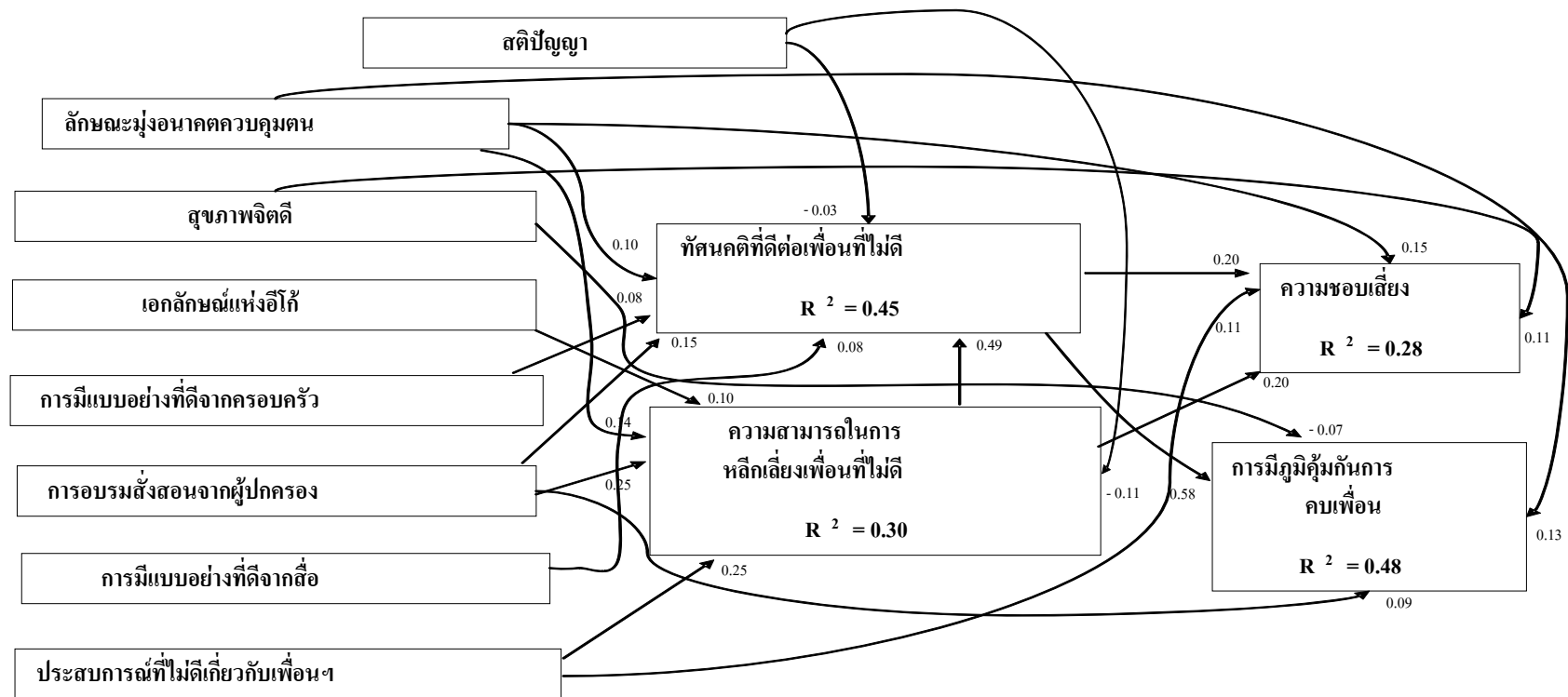
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .49) 2) การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .15) 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .10) 4) การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .08) 5) การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .08) และ 6) สถิติปัญญา (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ -.03) โดยอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ยังมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ยังมีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวมาก ยังมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก ยังมีสถิติปัญหาน้อย นักเรียนเหล่านี้ยังมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีได้ 45 %

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรเชิงเหตุเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .25) 2) ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .25) 3) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .14) 4) เอกลักษณ์แห่งอีโก้ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ .10) และ 5) สถิติปัญญา (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ -.11) โดยอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก ยังมีประสบการณ์ที่ไม่ดีน้อยเกี่ยวกับเพื่อนมาก ยังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ยังมีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มาก ยังมีสถิติปัญหาน้อย นักเรียนเหล่านี้ยังมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากด้วย โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีได้ 30 %

ตารางที่ 3.12 อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) อิทธิพลโดยรวม (TE) และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) ของตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ในกลุ่มรวม

ตัวแปร	ความชอบเสี่ยง			การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน			ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี			ความสามารถในการหลีกเลี่ยงที่ไม่ดี		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
สติปัญญา	-	-0.04	-0.04	-	-0.05	-0.05	-0.03*	-0.05	-0.08	-0.11*	-	-0.11
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมคน	0.15*	0.06	0.21	0.13*	0.11	0.24	0.10*	0.07	0.17	0.14*	-	-0.14
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สุขภาพจิตดี	0.11*	-	0.11	-0.07*	0.00	-0.07	-	-	-	-	-	-
เอกลักษณ์แห่งใจ	-	0.03	0.03	-	0.03	0.03	-	0.05	0.05	0.10*	-	0.10
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	-	0.02	0.02	-	0.05	0.05	0.08*	-	0.08	-	-	-
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	-	0.11	0.11	0.09*	0.16	0.25	0.15*	0.12	0.27	0.25*	-	0.25
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	-	0.02	0.02	-	0.05	0.05	0.08*	-	0.08	-	-	-
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี	0.11*	0.08	0.19	-	0.08	0.08	-	0.12	0.12	0.25*	-	0.25
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	0.20*	-	0.20	0.58*	0.01	0.59	-	-	-	-	-	-
ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	0.20*	0.10	0.30	-	0.29	0.29	0.49*	-	0.49	-	-	-
R^2		0.28			0.48			0.45			0.30	

หมายเหตุ: DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม และ TE = อิทธิพลโดยรวม ; * $p < .0$

ภาพที่ 3.6 ผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของจิตลักษณะและพฤติกรรมเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีต่อความฉลาดคบเพื่อน ในกลุ่มรวม (N = 684)

3.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับชีวสังคมภูมิหลังของนักเรียน

ในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-Way Analysis of Variance) ของ 1) จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ 2) สถานการณ์ 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี 3) จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี และ 4) ความฉลาดคบเพื่อน 2 ตัวแปร คือ ความชอบเสี่ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน

3.6.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ เพศของนักเรียน เกรดเฉลี่ยรวม และ การศึกษาของบิดา

ในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางโดยมีตัวแปรอิสระเป็นลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง 3 ตัวแปร คือ เพศของนักเรียน เกรดเฉลี่ยรวม และ การศึกษาของบิดา

เพศ หมายถึง เพศของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง โดยนักเรียนชาย มีจำนวน 318 คน (ร้อยละ 46.5) นักเรียนหญิง มีจำนวน 366 คน (ร้อยละ 53.5)

เกรดเฉลี่ยรวม หมายถึง คะแนนเกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 1.21-4.00 มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.10 มีค่าเฉลี่ย 3.01 ปี และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อยหรือเท่ากับ 3.10 จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีจำนวน 349 คน (ร้อยละ 51.17) และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.10 ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก มีจำนวน 333 คน (ร้อยละ 48.83)

การศึกษาของบิดา หมายถึง ระดับการศึกษาของบิดาของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 0 – 24 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 9 ปี มีค่าเฉลี่ย 15 ปี และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยหรือเท่ากับ 15 ปี จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อย มีจำนวน 385 คน (ร้อยละ 60.63) และกลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่

มีการศึกษามาก มีจำนวน 250 คน (ร้อยละ 39.37) โดยจะทำการวิเคราะห์ในแต่ละตัวแปรตาม (ตาราง 3.1) ดังต่อไปนี้

3.6.1.1 สถิติปัญหา ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของสถิติปัญหา (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนสถิติปัญหา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนหญิง เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า กลุ่มนักเรียนชาย และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย รวมทั้งยังพบอีกว่า สถิติปัญหา ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างเพศของนักเรียน และ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ (ตาราง 3.30 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย 2) นักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า นักเรียนชาย และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย 3) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย และ 4) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย นักเรียนหญิง เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า นักเรียนชาย

3.6.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ตาราง 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ (ตาราง 31 ในภาคผนวก ข) คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก นักเรียนชายมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า นักเรียนหญิง และ 2) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

3.6.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 3.13) ข้อมูลพบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศของนักเรียน และ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 2 คู่ (ตาราง 32 ในภาคผนวก ข) คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 3.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ เพศ เกรดเฉลี่ยรวม การศึกษาของบิดา ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

ตัวแปรตาม	จำนวน คน	ค่าเอฟ							% ทำน าย
		เพศ	เกรด	กศ.	ก x ข	ก x ค	ข x ค	กxขxค	
			เฉลี่ย	บิดา					
		รวม							
		ก	ข	ค					
สติปัญญา	633	1281***	47.16***	<1	3.95*	1.71	<1	<1	12.50
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	627	1.57	1.52	<1	4.36*	1.38	1.46	<1	2.70
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	627	<1	2.20	2.52	5.77*	<1	2.06	<1	2.50
สุขภาพจิตดี	629	<1	2.05	<1	<1	<1	<1	1.56	0.60
เอกลักษณ์แห่งอีโก้	626	4.05*	4.64*	<1	2.17	<1	5.18*	2.00	4.00
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ^๖	631	15.44***	16.95***	<1	<1	<1	<1	1.19	7.70
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	630	10.16**	7.26**	4.27*	1.19	2.57	1.98	1.48	5.30
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	632	40.75***	18.09***	2.64	<1	5.63*	2.42	<1	14.10
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	630	6.74**	<1	<1	<1	4.10*	<1	8.30**	3.90
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน ^๗	630	66.11***	24.18***	<1	2.88	7.18**	<1	1.48	17.70
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	633	19.49***	36.99***	<1	<1	6.74**	1.46	<1	13.60
คสม.ในการหลีกเลี่ยงเลี้ยงเพื่อน ^๘	631	37.39***	60.54***	3.14	<1	1.50	<1	<1	20.10
ความชอบเลี้ยง	633	9.73**	13.40***	<1	<1	2.31	<1	<1	5.70
การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	633	8.46**	15.22***	<1	1.26	9.80**	3.72	<1	7.60

หมายเหตุ: p<0.05, **p<0.01, และ ***p<0.001

๖ = การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล, ๗ = ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี, ๘ = ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเลี้ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.13 (ต่อ)

(ตอน 2)

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
สติปัญญา	เพศ	หญิง	12.85	ชาย	11.71
	เกรดเฉลี่ยรวม	มาก	13.38	น้อย	11.18
เอกลักษณ์แห่งอีโก้	เพศ	ชาย	50.23	หญิง	49.12
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	50.27	มาก	49.08
การยอมรับเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	เพศ	ชาย	30.35	หญิง	27.08
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	30.43	มาก	27.00
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	เพศ	ชาย	35.27	หญิง	33.12
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	35.10	มาก	33.28
	การศึกษาของบิดา	น้อย	34.89	มาก	33.50
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	เพศ	ชาย	25.37	หญิง	21.59
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	24.74	มาก	22.22
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	เพศ	ชาย	40.16	หญิง	39.04
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนฯ	เพศ	ชาย	35.70	หญิง	29.46
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	34.47	มาก	30.69
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	เพศ	ชาย	31.35	หญิง	28.44
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	31.90	มาก	27.89
คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	เพศ	ชาย	32.33	หญิง	28.38
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	32.86	มาก	27.85
ความชอบเลี้ยง	เพศ	ชาย	29.91	หญิง	28.47
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	30.03	มาก	28.34
การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	เพศ	ชาย	104.52	หญิง	95.97
	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	105.98	มาก	94.50

มากกว่า นักเรียนชาย และ 2) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อยเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

3.6.1.4 เอกลักษณ์แห่งอีโก้ ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของเอกลักษณ์แห่งอีโก้ (ตารางที่ 3. 13) ปรากฏว่า คะแนนของเอกลักษณ์แห่งอีโก้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีย่อลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีย่อลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้ง

ยังพบอีกว่า เอกลักษณ์แห่งอีโก้ ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เกรดเฉลี่ยรวม และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 33 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก มีเอกลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

3.6.1.5 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.1.6 การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว สามตัว คือ เพศ เกรดเฉลี่ยรวม การศึกษาของบิดา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว มากกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวที่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และ 3) กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวที่ดี มากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.1.7 การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เพศ และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 34 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชาย มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนหญิง และ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก นักเรียนชาย มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีกว่านักเรียนหญิง

3.6.1.8 การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ (ตารางที่ 3. 13) ปรากฏว่า คะแนนของการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศของนักเรียน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า กลุ่มนักเรียนชายเป็นผู้ที่ได้รับการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ มากกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง รวมทั้งยังพบอีกว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เพศ และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 35 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชายมีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ มากกว่านักเรียนหญิง และ 3) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ มากกว่านักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางอีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 2 คู่ (ตาราง 36 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย และ มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

ดีจากสื่อมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก และ2) ในหมู่นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และ มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชาย มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมากกว่า นักเรียนหญิง

3.6.1.9 ประสพการณ์ที่ดีเกี่ยวกับเพื่อน ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่ได้รับประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่ได้รับประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เพศ และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ (ตาราง 37 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก นักเรียนชาย มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนหญิง 3) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชาย มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนหญิง และ4) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก

3.6.1.10 ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เพศ และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ (ตาราง 38 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชาย มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี

น้อยกว่า นักเรียนหญิง 3) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก นักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนหญิง และ 4) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

3.6.1.11 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และ การศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี(ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.1.12 ความชอบเสี่ยง ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความชอบเสี่ยง (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของความชอบเสี่ยง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงสองตัว คือ เพศ และ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.1.13 การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตาม เพศ เกรดเฉลี่ยรวม และการศึกษาของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน (ตารางที่ 3.13) ปรากฏว่า คะแนนของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เพศของนักเรียน และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนชาย เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า กลุ่มนักเรียนหญิง และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง เพศ และ การศึกษาของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 39 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนชาย นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย นักเรียนชาย มี

การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนหญิง และ3) ในหมู่นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

3.6.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ การศึกษาของมารดา จำนวนพี่น้อง และอาชีพของบิดา

ในส่วนนี้จะได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางโดยมีตัวแปรอิสระเป็นลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง 3 ตัวแปร คือ การศึกษามารดา จำนวนพี่น้อง อาชีพของบิดา

การศึกษามารดา หมายถึง ระดับการศึกษามารดาของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 0 – 24 ปี มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 9 ปี มีค่าเฉลี่ย 12 ปี และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยหรือเท่ากับ 15 ปี จัดเป็นมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อย มีจำนวน 449 คน (ร้อยละ 67.62) และกลุ่มมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาดั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป จัดเป็นบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษามาก มีจำนวน 215 คน (ร้อยละ 32.38)

จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนพี่น้องของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 1 – 7 คน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 1 คน มีค่าเฉลี่ย 1 คน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งจำนวนพี่น้องออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องเพียง 1 คน จัดเป็นนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย มีจำนวน 407 คน (ร้อยละ 72.81) และกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จัดเป็นนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก จำนวน 152 คน (ร้อยละ 27.19)

อาชีพของบิดา หมายถึง ประเภทอาชีพบิดาของนักเรียน โดยบิดาของกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบอาชีพ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มมีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ซึ่งเป็นผู้ที่มีเงินเดือนประจำ มีจำนวน 200 คน (ร้อยละ 31.55) และกลุ่มที่ไม่มีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป หรือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มียอดเงินเดือนประจำแน่นอน มีจำนวน 434 (ร้อยละ 68.45) โดยจะทำการวิเคราะห์ในทีละตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

3.6.1.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ตามการศึกษาของมารดา จำนวนพี่น้อง และอาชีพของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตารางที่ 3.14) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลแปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงหนึ่งตัว คือ การศึกษาของมารดา เมื่อ

พิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดี มากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก รวมทั้งยังพบอีกว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่าง การศึกษาของมารดา และ จำนวนพี่น้อง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ (ตาราง 40 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้อง

ตารางที่ 3.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ การศึกษามารดา จำนวนพี่น้อง อาชีพของบิดา ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1) และค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	ค่าเอฟ							% ทำนาย
		กศ. มารดา	จน. พี่ น้อง	อาชีพ บิดา	ก x ข	ก x ค	ข x ค	กxขxค	
		ก	ข	ค					
สติปัญญา	513	3.49	2.75	1.07	3.08	1.32	<1	2.60	3.10
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	517	<1	<1	<1	1.13	<1	<1	<1	0.70
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	517	<1	<1	<1	1.55	<1	<1	<1	0.90
สุขภาพจิตดี	519	<1	1.84	<1	<1	<1	<1	<1	0.80
เอกลักษณ์แห่งอิโก้	517	<1	<1	2.09	1.42	1.36	1.54	<1	1.90
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ^๖	520	8.86**	<1	3.81	3.97*	<1	<1	<1	2.90
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	519	2.76	1.52	<1	<1	<1	<1	2.38	1.50
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	521	1.49	<1	<1	1.45	<1	7.43**	<1	2.30
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	519	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	1.00
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน ^๗	519	6.10*	<1	2.13	8.97**	<1	1.54	<1	3.90
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	521	1.14	3.89*	<1	1.03	1.43	<1	1.49	2.80
คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ^๘	520	3.22	1.73	2.97	7.78**	<1	3.18	<1	4.80
ความชอบเลี้ยง	521	<1	2.44	<1	<1	<1	<1	1.80	1.10
การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	521	1.96	2.20	<1	<1	<1	<1	<1	1.70

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

๖= การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล, ๗=ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี, ๘=ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเลี้ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.14

(ตอน 2)

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนฯ	การศึกษามารดา	น้อย	29.18	มาก	25.64
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนฯ	การศึกษามารดา	น้อย	33.48	มาก	30.59
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	มีพี่น้องรวม	พี่น้องมาก	31.04	พี่น้องน้อย	29.08

น้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก 3) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนและใช้เหตุผลมากกว่า นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก และ 4) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนและใช้เหตุผลที่ดี มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก

3.6.1.2 การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ตาม การศึกษาของมารดา จำนวนพี่น้อง และอาชีพของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ตารางที่ 3.14) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนพี่น้อง และ อาชีพของบิดา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 4 คู่ (ตาราง 41 ในภาคผนวก ข) คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพมีรายได้ประจำ มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย นักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพมีรายได้ประจำ และ 4) ในหมู่นักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย มีการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก

3.6.2.3 ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ตาม การศึกษาของมารดา จำนวน พี่น้อง และอาชีพของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.14) ปรากฏว่า คะแนนของประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ การศึกษาของมารดา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย เป็นผู้ที่ได้รับประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก รวมทั้งยังพบอีกว่าประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างการศึกษาของมารดา และ จำนวนพี่น้อง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 42 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก และ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย มีประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก

3.6.2.4 ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตาม การศึกษาของมารดา จำนวนพี่น้อง และ อาชีพของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.14) ปรากฏว่า คะแนนของทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ จำนวนพี่น้อง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก เป็นผู้ที่มิตศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.2.5 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ตาม การศึกษาของมารดา จำนวนพี่น้อง และอาชีพของบิดา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.14) ปรากฏว่า คะแนนของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ไม่แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว แต่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของมารดา และ จำนวนพี่น้อง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 3 คู่ (ตาราง 43 ในภาคผนวก ข) คือ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่

ดี มากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก นักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมาก และ 3) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษามาก นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมา

3.6.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ จิต ลักษณะตามสถานการณ์ และความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด เกรดเฉลี่ยรวม

ในส่วนนี้จะได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง โดยมีตัวแปรอิสระเป็น ลักษณะชีวิตสังคมภูมิหลัง 3 ตัวแปร คือ อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด เกรดเฉลี่ยรวม

อาชีพของมารดา หมายถึง ประเภทอาชีพมารดาของนักเรียน โดยมารดาของกลุ่มตัวอย่าง ได้ประกอบอาชีพ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มมีรายได้ประจำ หมายถึง อาชีพ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ซึ่งเป็นผู้ที่มีเงินเดือนประจำ มีจำนวน 355 คน (ร้อยละ 53.46) และ กลุ่มอาชีพที่ไม่มีเงินเดือนประจำ หมายถึง อาชีพ ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป หรือ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มียอดเงินเดือนประจำแน่นอน มีจำนวน 309 (ร้อยละ 46.54)

ลำดับการเกิด หมายถึง ลำดับการเกิดของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 1 – 7 มีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 2 คน มีค่าเฉลี่ย 1 คน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก 235 คน (ร้อยละ 42.27) และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก 321 คน (ร้อยละ 57.73)

เกรดเฉลี่ยรวม หมายถึง คะแนนเกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน ซึ่งมีพิสัยระหว่าง 1.21-4.00 มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.10 มีค่าเฉลี่ย 3.01 ปี และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย หรือเท่ากับ 3.10 จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีจำนวน 349 คน (ร้อยละ 51.17) และ กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.10 ขึ้นไป จัดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก มีจำนวน 333 คน (ร้อยละ 48.83)

3.6.3.1 สถิติปัญหา ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของสถิติปัญหา (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนสถิติปัญหา แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว เพียงสองตัว คือ ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก เป็นผู้มีสถิติปัญหามากกว่า กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มี

เกรดเฉลี่ยรวมมาก เป็นผู้ที่มึสติปัญญามากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย และไม่พบผล
ความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

ตารางที่ 3.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของจิตลักษณะเดิม สถานการณ์
จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ความฉลาดคบเพื่อน ตามระดับ อาชีพมารดา
ลำดับการเกิด เกรดเฉลี่ยรวม ที่แตกต่างกัน ใน กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย (ตอน 1)
และค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม ตามระดับของตัวแปรอิสระที่พบอิทธิพลเดียว (ตอน 2)

(ตอน 1)

ตัวแปรตาม	จำนวน คน	ค่าเอฟ							% ทำนา ย
		อาชีพ มารดา	ลำดับ การเกิด	เกรด เฉลี่ยรวม	ก x ข	ก x ค	ข x ค	กxขx ค	
		ก	ข	ค					
สติปัญญา	544	1.22	4.87*	51.67***	<1	1.44	<1	3.49	11.90
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	539	2.02	<1	3.97*	2.89	<1	<1	1.88	2.10
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	539	7.84**	<1	3.00	<1	<1	<1	<1	2.30
สุขภาพจิตดี	541	<1	<1	3.51	<1	3.29	<1	2.13	2.00
เอกลักษณ์แห่งอิโก้	539	1.77	2.75	9.33**	<1	<1	<1	<1	2.70
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ^๒	543	<1	<1	35.45***	<1	<1	<1	4.18*	7.00
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	542	<1	1.01	14.40***	<1	<1	<1	2.33	3.60
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	544	<1	1.71	35.38***	<1	<1	<1	<1	6.70
การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	541	2.00	2.14	2.92	<1	1.72	<1	<1	1.80
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน ^๓	541	<1	<1	56.84***	<1	<1	<1	3.91*	10.4
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	544	<1	<1	46.29***	<1	1.01	<1	2.00	9.40
คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ^๔	543	2.40	3.09	85.89***	<1	<1	<1	<1	16.10
ความชอบเสี่ยง	544	<1	1.41	22.16***	1.28	<1	3.61	1.58	6.10
การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	544	1.58	<1	13.27***	<1	<1	<1	1.48	3.40

หมายเหตุ: p < 0.05, ** p < 0.01, และ *** p < .001

๒ = การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล, ๓ = ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี, ๔ = ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

ตารางที่ 3.15 (ต่อ)

(ตอน 2)

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม			
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ	
สติปัญญา	ลำดับการเกิด	ถูกคนแรก	12.66	ไม่ใช่ถูกคนแรก	11.95
	เกรดเฉลี่ยรวม	มาก	13.49	น้อย	11.13
ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	30.86	มาก	29.78
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	อาชีพมารดา	รายได้ประจำ	32.76	รายได้ไม่ประจำ	31.43
เอกลักษณ์แห่งไอ้โก้	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	50.49	มาก	48.75
การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนฯ	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	30.90	มาก	25.82
การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	35.55	มาก	32.92
การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	25.58	มาก	21.72
ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนฯ	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	35.74	มาก	29.41
ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	32.14	มาก	27.35
คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	33.00	มาก	26.76
ความชอบเลี้ยง	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	30.15	มาก	27.84
การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	เกรดเฉลี่ยรวม	น้อย	104.67	มาก	93.66

3.6.3.2 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (ตาราง 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรมน้อย เป็นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 3.15) ข้อมูลพบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ อาชีพของมารดา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มารดามีอาชีพมีรายได้ประจำ เป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มารดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.4 เอกลักษณ์แห่งอีโก้ ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของเอกลักษณ์แห่งอีโก้ (ตารางที่ 3.15)

ปรากฏว่า คะแนนของเอกลักษณ์แห่งอีโก้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มียกลักษณ์แห่งอีโก้มากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.5 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ตาม อาชีพของมารดา

ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว เพียงหนึ่งตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทางอีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 16 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 5 คู่ (ตาราง 44 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก และมีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย นักเรียนที่มีมารดามีรายได้ประจำ มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ 2) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพมีรายได้ประจำ และไม่ใช่ลูกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก 3) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ และเป็นลูกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก 4) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพมีรายได้ประจำ และเป็นลูกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และ 5) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีอาชีพมีรายได้ไม่ประจำ และไม่ใช่ลูกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลที่ดีกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

3.6.3.6 การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว (ตาราง 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวที่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.7 การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.8 ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยน้อย เป็นผู้ที่ได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยมาก รวมทั้งยังพบอีกว่า ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ยังแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสามทาง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ปรากฏว่า มีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญรวม 16 คู่ แต่มีคู่ที่สำคัญเพียง 4 คู่ (ตาราง 45 ในภาคผนวก ข) ได้แก่ 1) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ และเป็นลูกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก 2) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีรายได้ประจำ และไม่ใช่อีกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มีประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก 3) ในหมู่นักเรียนที่มีมารดามีรายได้ไม่ประจำ และไม่ใช่อีกคนแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มี

ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และ4) ในหมู่ นักเรียนที่มีมารดา มีรายได้อาจได้ประจำ และเป็นลูกคนที่สองแรก นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย มี ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก

3.6.3.9 ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ตามอาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ ละตัว คือ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียน ที่มี เกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวม มากและไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.10 ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ตาม อาชีพของมารดา ลำดับ การเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อน ที่ไม่ดี(ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี แปรปรวน ไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ เกรดเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัว แปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยง เพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผลความแปรปรวนไปตาม ปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.11 ความชอบเลี้ยง ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และเกรดเฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของความชอบเลี้ยง (ตารางที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของความชอบเลี้ยง แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระที่ละตัว คือ เกรด เฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรด เฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก และไม่พบผล ความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง

3.6.3.12 การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิดและเกรด เฉลี่ยรวม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน (ตาราง ที่ 3.15) ปรากฏว่า คะแนนของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปร อิสระที่ละตัว คือ เกรดเฉลี่ยรวม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มี เกรดเฉลี่ยรวมมากและไม่พบผลความแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ ทั้งสองทางและสามทาง.

บทที่ 4

การสรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Correlation Comparative Study) โดยจุดมุ่งหมายในการศึกษาหลักในการเปรียบเทียบนักเรียนว่าจะมีความฉลาดคบเพื่อน คือ ความชอบเลี้ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ในปริมาณแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด รวมทั้งยังได้ศึกษาสาเหตุสมทบ 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี 2) ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร คือ สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ และปัจจัยเชิงเหตุสถานการณ์ 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี ว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน รวม 684 คน โดยทำการวิเคราะห์ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

4.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลเอกสารทางด้านทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถคาดถึงผลการวิจัยหลายด้านที่อาจพบในนักเรียน โดยตั้งสมมติฐานไว้รวม 4 ข้อ ด้วยกันซึ่งในส่วนนี้จะได้สรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานแต่ละข้อรายละเอียดดังนี้

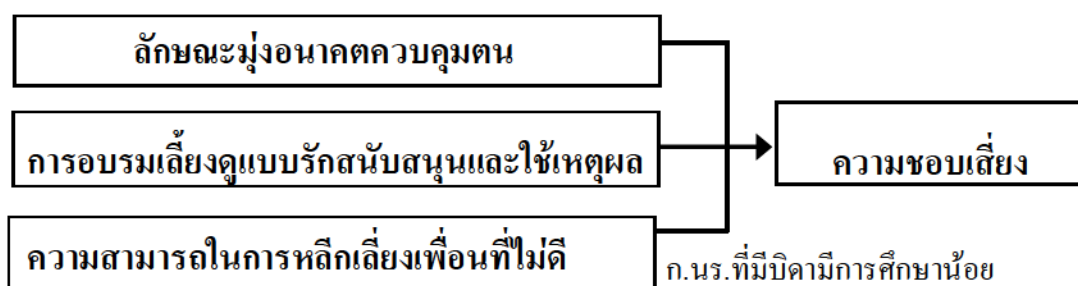
4.1.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มี

ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า หรือมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า นักเรียนประเภทตรงข้าม

สมมติฐานนี้ทดสอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย และ กลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และ 3) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย และกลุ่มที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก ส่วนตัวแปรตามมี 3 ตัวแปร คือ 1) ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี 2) ความชอบเสี่ยง และ 3) การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง พบผลที่สนับสนุนสมมติฐาน ใน 1 ตัวแปรตาม (ภาพที่ 4.1) ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย (ตารางที่ 3.4 และ ตารางที่ 36 ในภาคผนวก ข) ผลเช่นนี้พบในกลุ่มย่อยเดียว คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 1

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ในกลุ่มย่อย ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้แสดงว่า “นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มี

ความชอบเสี่ยงน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย

นอกจากนี้ ผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใน กลุ่มการศึกษาบิดาน้อย (ตารางที่ 16 ในภาคผนวก ข) ปรากฏความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างจิตลักษณะเดิม คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน กับสถานการณ์ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล กับจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี กับความฉลาดคบเพื่อน คือ ความชอบเสี่ยง การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ผลในส่วนนี้จึงสนับสนุนผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง

จากผลที่พบข้างต้นทำให้ทราบว่า การมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก และมีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก มีความสำคัญต่อความชอบเสี่ยงน้อย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ดังกล่าวในพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนา ในกลุ่มอื่น ๆ เช่น งานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 159-160) ซึ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างเข้าใจ พบผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีความสำคัญต่อพฤติกรรมป้องกันตนมากกว่า นักเรียนประเภทตรงกันข้าม ผลเช่นนี้พบในกลุ่มนักเรียนที่ผลการเรียนดีมาก และกลุ่มนักเรียนที่มีเบี่ยงเบนมาก ซึ่งนักเรียนที่มีจิตลักษณะและสถานการณ์ทั้ง 2 ตัวแปรมาก นั้นทำให้นักเรียนมีความสามารถในการควบคุมตนเอง มีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นผลเสียหรือผลดีที่จะเกิดกับตัวเองในอนาคต ทำให้ไม่นำไปสู่ความชอบเสี่ยงได้ สู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา สอดคล้องกับงานวิจัยของรสนันท์ ณ นคร (2550: 155-157) ซึ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีธนาคารใน โรงเรียน พบผลว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก และการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก มีความสำคัญต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นออมเงินมากกว่า นักเรียนประเภทตรงกันข้าม ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม

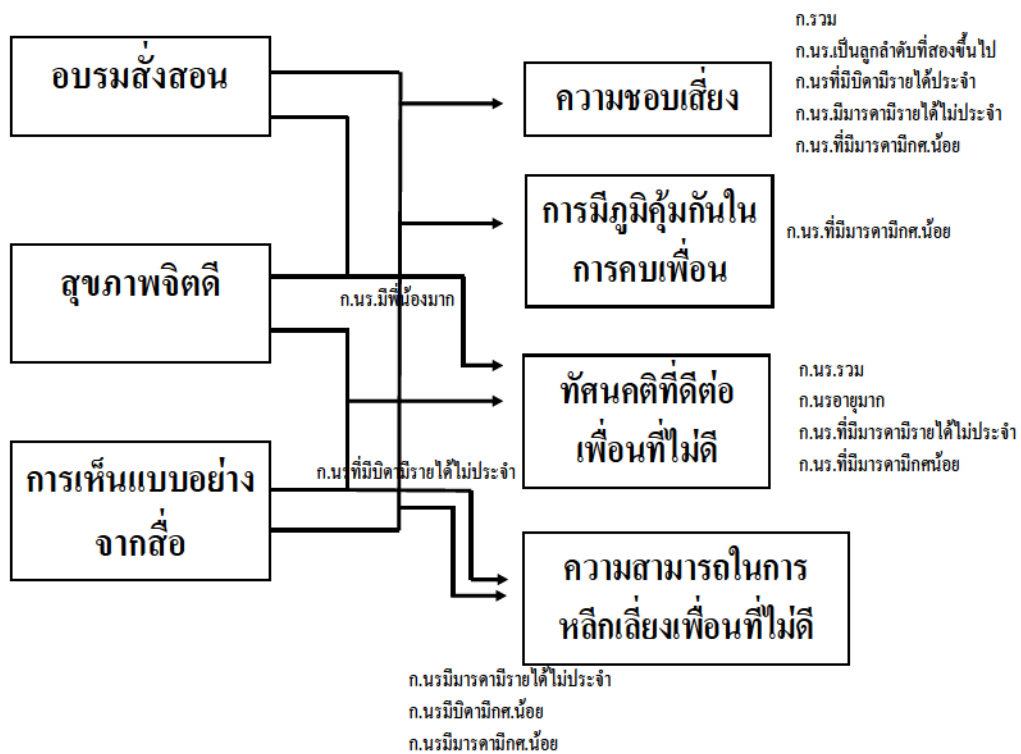
4.1.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก มีสุขภาพจิตดีมาก มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า หรือ

ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า หรือมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก”

สมมติฐานนี้ทดสอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และกลุ่มที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก 2) สุขภาพจิตดี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และ กลุ่มที่มีสุขภาพจิตดีมาก และ 3) การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ น้อย และ กลุ่มที่มีการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก ส่วนตัวแปรตามมี 4 ตัวแปร คือ 1) ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี 2) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี 3) ความชอบเสี่ยง และ 4) การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน

จากการวิเคราะห์ ไม่พบผลที่สนับสนุนสมมติฐาน ความแปรปรวนแบบสามทาง แต่พบผลความแปรปรวนแบบสองทาง พบผลว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า หรือความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า หรือมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และสุขภาพจิตดีน้อย พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนที่มีเพื่อนมาก 2) นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า หรือความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า หรือมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย และเห็นแบบอย่างจากสื่อ น้อย พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย 3) นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก และเห็นแบบอย่างที่ดีจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์ที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า หรือความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า หรือมีความชอบเสี่ยงน้อยกว่า หรือมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย และเห็นแบบอย่างจากสื่อ น้อย พบผลในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดา มีการศึกษาน้อย ผลในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต ซึ่งผลดังกล่าว ไม่สอดคล้องความแปรปรวนแบบสามทาง แต่พบผลความแปรปรวนแบบสองทาง ในส่วนนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาจิตลักษณะและสถานการณ์ดังกล่าวในพฤติกรรมที่น่าพึงปรารถนา ในกลุ่มอื่น ๆ เช่นงานวิจัยของ นิสากร สนามเขต (2550: 190-192) ซึ่งศึกษาการมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับ

ภาพที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 2

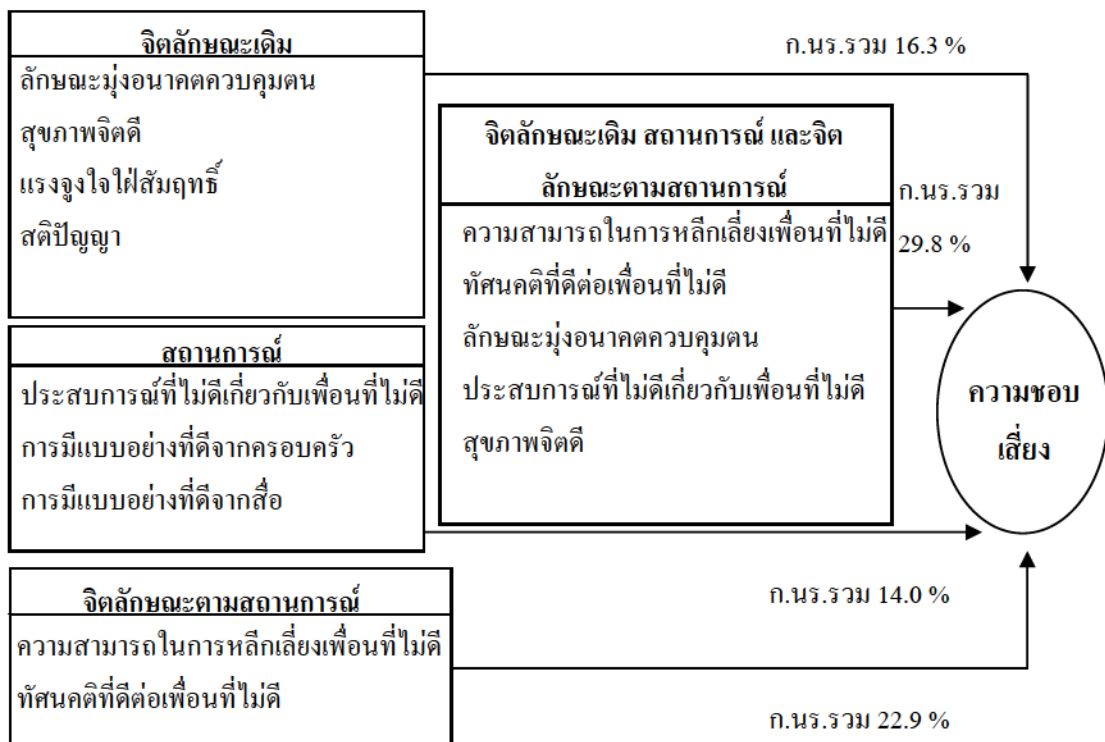
พฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบผลว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก และสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมากกว่า นักเรียนประเภทตรงกันข้าม ผลเช่นนี้พบในกลุ่มนักเรียนในวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ทำให้เค้าถูกปลูกฝังความคิดที่ดี ถูกชี้แนะให้คำแนะนำในการคบเพื่อนที่เหมาะสม ประกอบกับการมีสุขภาพจิตดีมาก ส่งผลให้เค้ามีทัศนคติที่ดีตามไปด้วย

4.1.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “ตัวทำนายชุดที่ 4 ซึ่งประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร คือ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้ ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 สถานการณ์ 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิต

ลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี รวมเป็น 12 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสี่ยงได้มากกว่า หรือ ทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้มากกว่า ตัวทำนายจากชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพังอย่างน้อย 5 %”

จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณของความชอบเสี่ยง ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย โดยมีเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างคือ 6.9% สามารถทำนายความชอบเสี่ยง ได้ 29.8 % (ตารางที่ 3.9 และ ภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี สุขภาพจิตดี ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ 16.3% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สุขภาพจิตดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สถิติปัญญา ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ สถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายความชอบเสี่ยงน้อยได้ 14.0% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ และตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์

ภาพที่ 4.3 ผลการทำนายความชอบเสี่ยง โดยใช้จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวม

2 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 22.9% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลของความชอบเสี่ยงสามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 3 ในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย

ผลการวิเคราะห์แบบลดถอยพหุคูณของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่พบผลสนับสนุนสมมติฐานใน 10 กลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายแตกต่างกันคือ 5.5-12.7% โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างสูงสุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก มีเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างเท่ากับ 12.7 % ซึ่งพบว่าตัวทำนายชุดที่ 4 คือ จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวมเป็น 12 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้ 53.0 % (ตารางที่ 3.10 และ ภาพที่ 4.3) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี เอกลักษณะแห่งอีโก้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ร่วมกันทำนายได้ 28.0 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เพียงตัวเดียว ตัวทำนายชุดที่ 2 คือ สถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ได้ 20.2% โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว และ

ภาพที่ 4.4 ผลการทำนายการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยใช้จิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตาม สถานการณ์ เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวม

การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร สามารถทำนายได้ 40.3 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนไม่สามารถสนับสนุนสมมติฐานที่ 3 ในกลุ่มรวม แต่สนับสนุนในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวทั้งสองข้างต้น สรุปได้ว่า พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานในบางกลุ่มย่อยเท่านั้น

ผลการวิจัยในส่วนนี้ สามารถสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่กล่าวว่า การใช้ตัวทำนายหลายตัวจากหลายกลุ่มตัวทำนาย สามารถทำนายได้พฤติกรรมได้มากกว่า กลุ่มตัวทำนายจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือน้อยกลุ่ม ผลที่พบในงานวิจัยนี้ ยังปรากฏในงานวิจัยในหลายเรื่องในอดีต โดยเฉพาะงานวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนของนิสกร สนามเขต (2550: 130-160) ที่พบผลว่าตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีได้แตกต่าง 11.2% ในบางกลุ่มย่อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองพูล บัวศรี สุวรรณโชติ (2548: 196-200) พบผลว่าตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ สามารถทำนายความชอบเสี่ยงได้แตกต่าง 6% ในกลุ่มรวม และบางกลุ่มย่อย ผลดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องในงานวิจัยในอดีตอีกหลายเรื่อง ดังเช่นงานวิจัยเกี่ยวกับนักเรียน เช่น ทองพูล บัวศรี (2550: 142-173) และพฤติกรรมอื่นๆ เช่น พฤติกรรมการดูแลบุตร (สุราสินี ทองลัม, 2548: 175-212; ปิยะนุช ดวงทางใต้, 2551: 120-144) เป็นต้น

4.1.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม (สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอีโก้) และกลุ่มสถานการณ์ (สติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี เอกลักษณ์แห่งอีโก้) มีอิทธิพลทางตรงไปยัง จิตลักษณะตามสถานการณ์ (ทศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี) ความฉลาดคบเพื่อน (ความชอบเสี่ยงได้ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน) รวมทั้ง จิตลักษณะและพฤติกรรมเดิม กับกลุ่มสถานการณ์ ยังมีอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ไปยังความฉลาดคบเพื่อน”

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (ตารางที่ 3.23 และ ภาพที่ 3.7) สรุปผลที่สำคัญดังต่อไปนี้ จากการตั้งสมมติฐานซึ่งมีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้นสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมและพฤติกรรม มี

อิทธิพลทางตรงต่อความฉลาดคบเพื่อน รวมทั้งมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความฉลาดคบเพื่อนผ่านจิตลักษณะตามสถานการณ์

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว สัมประสิทธิ์อิทธิพลระหว่างตัวแปรนั้น สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข) อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้นบางส่วนไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ เช่น สถิติปัญญา มีอิทธิพลทางตรงต่อความชอบเสี่ยง แต่ผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณกลับไม่ปรากฏว่าสถิติปัญญา เป็นตัวทำนายที่สำคัญของความชอบเสี่ยง แต่หากเป็นลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ที่เป็นตัวทำนายสำคัญของความชอบเสี่ยง ซึ่งผลของการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณมีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ทั้งนี้จากผลการวิจัยนี้ได้ผลที่สอดคล้องกับการแสดงถึงอิทธิพลระหว่างจิตลักษณะและสถานการณ์กับความฉลาดคบเพื่อน ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม โดยมีการวิจัยในอดีตที่ได้พบผลจิตลักษณะและสถานการณ์มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ไปยังที่น่าพึงปรารถนาในกลุ่มต่าง ๆ โดยผ่านตัวแปรตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของวรณัฐ ลิปิยารักษ์ (2552: 200) ที่พบว่า วิถีปฏิบัติทางพุทธศาสนามีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมไปยังพฤติกรรมพึงตัวเอง

4.2 ผลการวิจัยนอกเหนือสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางพบสาเหตุสมทบ และเงื่อนไขของความฉลาดคบเพื่อน ซึ่งสามารถสรุปผลที่เกี่ยวข้องกับจิตลักษณะของนักเรียน ดังนี้

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจิตลักษณะของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-Way Analysis of Variance) ทำให้ทราบว่าลักษณะสถานการณ์ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อจิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ที่มีความสำคัญต่อจิตลักษณะตามสถานการณ์และความฉลาดคบเพื่อน ได้แก่ ความชอบเสี่ยง การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี โดยพบผลที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้

ประการแรก นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเสี่ยงน้อย การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่ม นักเรียนที่มีอายุน้อย และพบผลการมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมาก และทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผล

เช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียน 2 ประเภท คือ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก

ประการที่สอง นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียน 3 ประเภท คือ นักเรียนรวม นักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ประจำ นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย

ประการที่สาม นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียน 2 ประเภท คือ กลุ่มนักเรียนรวม กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ

ประการที่สี่ นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากกว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี มากกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียน 3 ประเภท คือ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมาก และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย และพบผลอีกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ผลเช่นนี้ปรากฏในกลุ่มนักเรียน 4 ประเภท คือ กลุ่มนักเรียนรวม กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย

ประการที่ห้า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อยกว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียน 9 ประเภท คือ กลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนอายุมาก กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย

ประการสุดท้าย นักเรียนที่เห็นแบบอย่างจากสื่อมาก เป็นผู้ที่มีความชอบเลี้ยงน้อย ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อยกว่า และความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างจากสื่อน้อย ผลเช่นนี้ปรากฏในนักเรียนประเภท คือ กลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนหญิง กลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก กลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่ม

นักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย และ กลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีการศึกษาน้อย

4.3 การสรุปผลปัจจัยเชิงเหตุ และ ผลที่เกี่ยวข้อง กับทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีและ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน

การศึกษาเพื่อหาสาเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีและความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน โดยมีกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สถิติปัญญา ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิตดี และเอกลักษณ์แห่งอิโก้ กลุ่มสถานการณ์ 5 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี และกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี พบผลที่สำคัญดังนี้

4.3.1 ปัจจัยเชิงเหตุของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณปรากฏผลว่า 1) จิตลักษณะเดิม รวม 5 ตัวแปร สามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 17.3% (ตารางที่ 3.17 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เอกลักษณ์แห่งอิโก้ สถิติปัญญา นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่สำคัญได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 18.0%, 17.7%, 14.6 %, ตามลำดับ 2) สถานการณ์ รวม 5 ตัวแปร โดยสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 26.4% (ตารางที่ 3.18 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่สำคัญได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ และ โดยทำนายได้ 27.9%, 27.5%, 24.3% ตามลำดับ และ 3) จิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ รวม 10 ตัวแปร โดยสามารถทำนายทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 30.3% (ตารางที่ 3.18 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว สถิติปัญญา นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่

สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ โดยทำนายได้ 31.3%, 31.3%, 29.1% ตามลำดับ

4.3.2 ผลที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณปรากฏผลว่า ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีของนักเรียน เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรกของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยสามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 43.4% (ตารางที่ 3.20 และ ภาพที่ 4.10) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ โดยทำนายได้ 46.1%, 46.0%, 45.8% ตามลำดับ

4.3.3 ปัจจัยเชิงเหตุของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณปรากฏผลว่า 1) จิตลักษณะเดิม รวม 5 ตัวแปร สามารถทำนายความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 18.2% (ตารางที่ 3.18 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เอกลักษณะแห่งอีโก้ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สถิติปัญญา นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 19.3%, 19.0%, 15.6% ตามลำดับ 2) สถานการณ์ รวม 5 ตัวแปร สามารถทำนายความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 27.5% (ตารางที่ 3.18 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 30.8%, 27.1%, 24.8% ตามลำดับ และ 3) จิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ รวม 10 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มรวมได้ 31.4% (ตารางที่ 3.18 และ ภาพที่ 4.10) โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เอกลักษณะแห่งอีโก้ สถิติปัญญา นอกจากนี้ยังพบในกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก โดยทำนายได้ 34.5%, 32.4% และ 29.9% ตามลำดับ

4.3.4 ผลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณปรากฏผลว่า ความสามารถในการหลีกเลี่ยงที่ไม่ดีเป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับแรกของความชอบเสี่ยงน้อย โดยสามารถทำนายในกลุ่มรวมได้ 19.7% (ตารางที่ 3.22 และ ภาพที่ 4.10) และในกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่ลูกคนแรก กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ กลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อย (23.9%, 23.3% และ 21.5% ตามลำดับ)

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียน

สำหรับความสัมพันธ์ภายในความฉลาดคบเพื่อน ได้แก่ ความชอบเสี่ยง และการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พบว่า (ภาพที่ 4.10 และตารางที่ 1 ในภาคผนวก ข) 1) ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี กับความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี มีนัยสำคัญทางบวก ($r = .44, p > .01$) และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบเสี่ยงน้อยกับ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน มีนัยสำคัญทางบวก ($r = .32, p > .01$)

4.4 กลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง

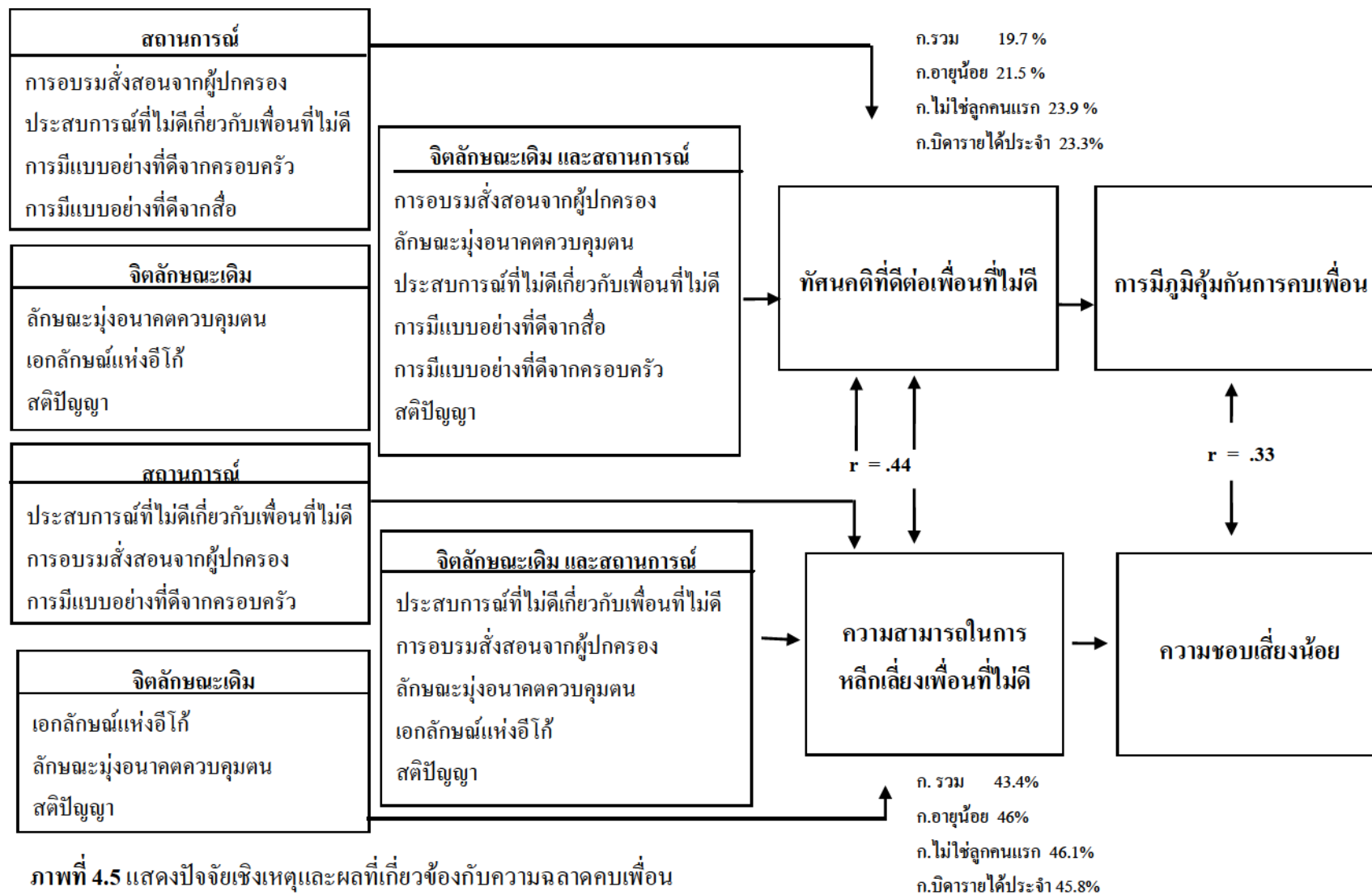
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบกลุ่มนักเรียนที่มีจิตลักษณะที่น่าปรารถนาน้อยและมี ความฉลาดคบเพื่อนน้อย (ตารางที่ 3.13 ถึง 3.15) ดังนี้

ประการแรก ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ได้แก่ นักเรียนเพศหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อย โดยมีปัจจัยปกป้องที่สำคัญ ได้แก่ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี

ประการที่สอง ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ได้แก่ นักเรียนเพศหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยมีปัจจัยปกป้องที่สำคัญ ได้แก่ ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง

ประการที่สาม ความชอบเสี่ยง ได้แก่ นักเรียนเพศหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยมีปัจจัยปกป้องที่สำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ประการสุดท้าย การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ได้แก่ นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยมีปัจจัยปกป้องที่สำคัญ ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี

ภาพที่ 4.5 แสดงปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อน

โดยกลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนหญิง และนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก เพราะเกิดจากการขาดประสบการณ์ทางสังคม ไม่ได้ได้รับการพัฒนาตามพัฒนาการของเด็ก จึงทำให้เค้าขาดทักษะทางสังคม ขาดทักษะในการต่อรอง ทำให้อ่อนต่อโลก ถูกชักจูงไปโดยง่าย ซึ่งพบผลงานวิจัยในลักษณะเดียวกันของไพรินทร์ จักรพิงษ์ (2553: 231) ที่พบว่า เพศหญิงเป็นกลุ่มเสี่ยงของพฤติกรรม การสนับสนุนให้เพื่อนฉลาดทางการเมือง และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของรสนันท์ ฅ นคร (2550: 177-178) ที่พบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมการออมเงินน้อยเพศชาย

4.5 ข้อดีและข้อจำกัดในการวิจัย

4.5.1 ข้อดีของการวิจัย จากการศึกษาครั้งนี้ มี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก งานวิจัย “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” มีความสอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเยาวชน ซึ่งในปัจจุบันได้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนจำนวนมาก เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การดื่มของมึนเมา เป็นต้น จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางป้องกัน และแก้ไข ในพฤติกรรมที่ไม่น่าปรารถนา เพื่อพัฒนาพวกเขาเหล่านั้น ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไป

ประการที่สอง แบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดที่มีคุณภาพสูง โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดขึ้นใหม่ รวมทั้งนำมาจากผู้อื่น ซึ่งเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพสูงตรงตามวัตถุประสงค์ และผ่านขั้นตอนการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แสดงถึงคุณภาพของเครื่องมือวัด ที่ทำให้ผลที่วัดน่าเชื่อถือได้ เพื่ออาจจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งต่อไป

ประการสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่คือมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 684 คน จึงทำให้มีความครอบคลุมพิสัยของลักษณะชีวสังคมได้มากขึ้น จึงทำให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายมากขึ้น และการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นไปอย่างเป็นระบบ จึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย

4.5.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประการ

ประการแรก ในการเก็บแบบวัดครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในกลุ่มนักเรียนหลายๆกลุ่ม เช่น มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อทราบถึงผลการศึกษาที่แตกต่างกันในวัยรุ่นตอนต้นและในวัยรุ่นตอนปลาย

ประการที่สอง เนื่องจากแบบวัดที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีปริมาณตัวแปรที่มาก จึงทำให้การตอบแบบสอบถาม ต้องใช้ระยะเวลาและความตั้งใจอย่างสูง จึงอาจทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้ากับการตอบแบบสอบถาม ซึ่งนั้นอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลได้ จึงควรมีการพัฒนาแบบวัดที่น่าสนใจยิ่งขึ้น เช่น มีสีสันที่สวยงาม หรือมีข้อความที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยากทำแบบสอบถามต่อ

4.6 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนได้ดังนี้

1) การส่งเสริมนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง โดยการพัฒนาได้ 2 ประการ

ประการแรก ควรมีการพัฒนาในกลุ่มเสี่ยงที่มีความชอบเสี่ยง ได้แก่ นักเรียนเพศหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยมีการพัฒนาความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีการให้ความรู้และปลูกฝังให้เคามีการประพัตินให้เหมาะสม พร้อมทั้ง คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต

ประการที่สอง พัฒนาการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน ในนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ นักเรียนหญิง นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยรวมมาก โดยการพัฒนาทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี ซึ่งควรให้ความรู้และคำปรึกษาแก่นักเรียนให้เคามีนักเรียนรู้จักเลือกคบเพื่อนที่มีความประพฤติที่เหมาะสม พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงเพื่อนที่มีความประพฤติในทางตรงกันข้าม

2) การส่งเสริมนักเรียนในกลุ่มรวม โดยการพัฒนาได้ 3 ประการ

ประการแรก การพัฒนานักเรียนให้มีความชอบเสี่ยงน้อย พัฒนาได้ด้วยจิตลักษณะ โดยพัฒนาความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน และสุขภาพจิตดี

ประการที่สอง พัฒนาการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน โดยพัฒนาการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ทักษะที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย สุขภาพจิตดี ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน

ประการที่สาม ในการพัฒนาความฉลาดคบเพื่อน พัฒนาได้ด้วยจิตลักษณะ คือทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อน นอกจากนี้ควรพัฒนาสุขภาพจิต ให้มีความผ่อนคลาย ไม่รู้สึกกดดัน

4.7 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ผลการวิจัยเรื่องนี้ สามารถเสนอแนะการวิจัยต่อไปได้ดังนี้

ประการแรก กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็น นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นตอนกลาง ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างเพิ่มในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย เพื่อได้ผลการวิจัยในเชิงเปรียบเทียบของแต่ละช่วงวัย

ประการสอง ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตัวแปรเดิมที่ศึกษาไปแล้ว โดยอาจจะศึกษาในเรื่องการรับอิทธิพลจากเพื่อนของ วรณัฏฐ์ วรรณชาติ (2541: 11) ที่อธิบายถึง ปริมาณของพฤติกรรมที่ได้มีการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน การคล้อยตามการชักจูงของเพื่อน และการคล้อยตามการบีบบังคับของเพื่อน เป็นพฤติกรรมที่ร่วมกระทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อน ซึ่งทำให้ตนเองขาดความเป็นอิสระในการเป็นตัวของตัวเอง โดยมุ่งหวังที่จะได้รับการยอมรับนับถือและนิยมยกย่องจากเพื่อนฝูงภายในกลุ่มของตน และตลอดจนตัวแปรที่เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมจากครูด้านการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม เป็นต้น เพิ่มเติมในครั้งต่อไปด้วย

ประการที่สอง ควรทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินผลการฝึกอบรมจิตลักษณะและสถานการณ์ที่สำคัญเพื่อพัฒนาความฉลาดคบเพื่อนดังผลการศึกษา ทั้งในกลุ่มรวม หรือกลุ่มเสี่ยง เพื่อเป็นการยืนยันผลของการวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ สุวรรณโชติ. 2548. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตรของนักศึกษาปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กรมการแพทย์. 2540. รายงานสถิติวิเคราะห์ระบบข้อมูลการติดยาเสพติดประชากรซึ่งได้รับการบำบัดทั่วประเทศ ปีงบประมาณ 2536-2538. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กุหลาบ ไทรโพธิ์. 2546. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เกษม จันทพร. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คณะกรรมการการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2547. นานาคำถามเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คมนา วัชรานันท์. 2546. ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- งามตา วนินทนนท์. 2550. ดัชนีการมีภูมิคุ้มกันทางจิต: ที่มาและความหมายขององค์ประกอบสำคัญ. ใน เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการนักวิจัย รุ่นที่ 1 ครั้งที่ 3 เรื่อง “แผนงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม ปัญญา และสุขภาพจิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดย โครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนากระบวนการพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) วันที่ 8-11 พฤษภาคม 2550 ณ โรงแรมออลิเดย์ อิน รีสอร์ท รีเจนท์ บีช ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

- จूरูพร ภิบาลจันทร์. 2551. จิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
ป้องกันอันตรายจากการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิต
พลาสติกที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ ISO 9001: 2000.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ฐานันตร์ เปียศิริ. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้า
ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงกมล พรหมลักขโณ. 2549. ปัจจัยเชิงเหตุผลของพฤติกรรมฉลาดดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนา
สังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524ก. จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร:
ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524ข. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528. การพัฒนาจิตใจของข้าราชการ: หลักและแนวปฏิบัติทางวิชาการ.
วารสารข้าราชการ. 2528 (กุมภาพันธ์): 21-32.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2531. การวัด และการวิจัยทัศนคติที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 5 (มกราคม): 62-81
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2536. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมการวิจัยและการพัฒนาบุคคล.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541. ทฤษฎี การวัด และงานวิจัยเอกลักษณ์แห่งไอ้ไก่ ในคนไทยและเทศ.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา พล.604 จิตวิทยาสังคมกับการ
พัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2544. สถิติปัญญาและความสามารถทางการรู้การคิด เพื่อวิธีชีวิตที่ดีกว่า.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2547. การพัฒนาจิตลักษณะและพฤติกรรมของสังคม. เอกสาร
ประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสังคมในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร:
คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. 2536. **ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสถานะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. 2540. **รายงานการวิจัยเรื่องความเชื่อและการปฏิบัติทางพุทธศาสนาของคนไทย: การปลูกฝังอบรมและคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520. **จริยธรรมของเยาวชนไทย**. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินทร์ ชูชม และงามดา วณิชานนท์. 2528. **ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย**. รายงานการวิจัยฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541. **เครื่องมือวัดสติปัญญาและวัยรุ่น: การสร้าง การวิเคราะห์ และการหาคุณภาพเครื่องมือ**. รายงานการวิจัยคณะพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2547. **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าสถานีนอมนัยตำบล**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ**. รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนจากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามดา วณิชานนท์. 2551. **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุมิตติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2550. **หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล: ทฤษฎี และ ผลการวิจัย เพื่อสร้างดัชนีในแนวจิตพฤติกรรมศาสตร์**. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. 47 (มกราคม): 27-79.
- ทองพูล บัวศรี. 2550. **ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง การฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้าน**

กาญจนาภิเษก. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นรา จันชนะกิจ. 2548. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นิภาพร โชติสุขเสนห์. 2545. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นิศากร สนามเขต. 2550. การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บุญมี แท่นแก้ว. 2539. จริยศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.

บุญทริการ ราชอาจ. 2548. อิทธิพลของการชักจูงตามแนวของ Lickona ที่มีต่อการยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ประสาธ อิศรปริดา. 2521. ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปิยะนุช ดวงกาใต้. 2551. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตลาดในการดูแลการบริโภคอาหารแก่บุตรก่อนวัยเรียน. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พงศ์เทพ เกตุไสว. 2550. ปัจจัยทางสถานการณ์ทำงานและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พรมนต์ โอบอ้อม. 2547. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การอบรมปลูกฝังอย่างเหมาะสมจากบิดามารดาของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). 2545. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระมหาใจ สวณโฬ. 2547. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด โรงเรียน และจิตลักษณะ
ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของสามเณรผู้เรียนบาลี. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนา
สังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาชวลิต เพ็ชรภักดี. 2549. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งที่จะดำรงสมณเพศอย่าง
ยาวนานของพระนิสิตจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ภาคนิพนธ์
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาไชยา กาละปักษ์. 2550. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา สื่อ และจิต
ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพพुरुชของนักเรียนอาชีวศึกษา. ภาคนิพนธ์คณะ
พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาบุญสงค์ ทนชัย. 2550. ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมคลายเครียดตามแนวพุทธของ
พุทธมามกะ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- พระมหาวิรัช คำธร. 2548. อิทธิพลการฝึกสมาธิและการได้รับสารชั่งงูที่มีต่อความตั้งใจที่จะ
ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียนอาชีวศึกษา. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาสัญญา สวัสดิ์ไธสงค์. 2549. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด โรงเรียน
และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนาของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้นที่เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตร. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม
และสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระราชมุนี. 2529. คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับเด็ก และเยาวชนรุ่นใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระสวรงค์ ยมสีดา. 2548. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการ บ้าน วัด โรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
การดำรงชีวิตแบบพุทธของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการโรงเรียนวิถีพุทธ.
ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิชัย มณีรักษ์. 2547. การได้รับการฝึกอบรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบญจธรรม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พูนฤดี สุวรรณพันธุ์. 2537. ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธ
ศาสนาของนักเรียนที่มีระดับการพัฒนาที่ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ไพรินทร์ ชัดดีพงษ์. 2553. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางการเมืองของ
นักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- ภัทรกร อิศระภาคย์. 2550. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคมและจิตลักษณะ
ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางทฤษฎีที่เหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน
ปลาย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- มธุรส สว่างบำรุง. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. เชียงใหม่: โรงพิมพ์กิตติการพิมพ์.
- มนูญ ภูชลิบเงิน. 2547. ปัจจัยทางจิตสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการประหยัดของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รวีกาญจน์ เดือนดาว. 2547. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการจับจ่ายอย่างปลอดภัย
ของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ขสมก. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รสนันท์ ณ นคร. 2550. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการออมเงินของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีธนาคารโรงเรียน. ภาคนิพนธ์
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รังสรรค์ หังสนาวิน. 2549. ลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างมุ่งมั่นของ
พัฒนากร. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- รุจิเรศ พิชิตานนท์. 2546. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียน
วัยรุ่นตอนปลาย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- ลินดา สุวรรณดี. 2543. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของ
นักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรนุช สปิยารักษ์. 2552. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพึ่งตนเองในผู้สูงวัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร บัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- วรรณิ วรรณชาติ. 2541. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเอดส์
ของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัย. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วันเพ็ญ พิศาลพงศ์ และคณะ. การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูพัฒนาการทางร่างกายและความพร้อม
ทางการเรียนของเด็กก่อนวัยเรียนในกรุงเทพ. รายงานการวิจัยฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศิริกุล กลิ่นทอง. 2549. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการที่
เข้าร่วมโครงการการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศุภชัย สุพรรณทอง. 2544. ปัจจัยทางจิตและสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งอย่าง
มีจริยธรรมของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและ
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สราวุธ สุนทรภักต์. 2526. ปัญหาอาชญากรรมและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน.
กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2547. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สิริมล ชีระประทีป. 2549. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบหลีกเลี่ยง
การมีเพศสัมพันธ์. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร. 2546. ปัจจัยทางจิตสังคม และลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมรักสัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุทธิดา ทองสกุล. 2548. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างบ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่
เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะดูแลญาติผู้สูงอายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. ภา
คนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุธาสิณี ทองลิ้ม. 2548. จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบบุตรในวัย
เรียนของผู้ปกครอง. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- สุพัตรา ธรรมวงษ์. 2544. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเคารพสิทธิมนุษยชนในงาน
พยาบาลผู้ป่วยใน. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

- สุภาวรัฐ ขอดระบำ. 2548. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะรับผิดชอบครอบครัวของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. 2525. สุขภาพจิต: จิตวิทยาในการดำรงชีวิต เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุภาสินี นุ่มเนียม. 2546. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุमितตรา เจริมพันธ์. 2545. จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2524. การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับประเทศกำลังพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544. จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร: ชีระป้อมวรรณกรรม.
- เสาวนิจ รัตนวิจิตรนิจอนันต์ชัย. 2547. การปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ ชุมชนพุทธ คริสต์ อิสลาม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เฟื่องฟ้า
- อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ. 2549. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อภิรดี ไสภาพงศ์. 2547. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุษา ศรีจินดารัตน์. 2533. พัฒนาการของเอกลักษณ์แห่งอิโก้ที่เกี่ยวกับความรู้คุณค่าของการทำงานและการรับรู้คุณค่าของศาสนาในวัยรุ่นไทยภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Ajzen, I. 1991. The Theory of Planned Behavior. **Organizationa Behavior and Human Decision Processes**. 50 (January): 179-211.
- Ajzen, I. & Fishbein, M. 1974. Attitude Towards Objects as Predictors of Single and Multiple Behavioral Criteria. **Psychological Review**. 81 (December): 59-74.

- Ajzen, I. & Fishbein, M. 1980. **Understanding Attitudes and Predicting Social Behavior.** New Jersey: Prentice Hall.
- Bandura, A. 1997. **Self –Efficacy.** New York: W.H. Freeman.
- Bentler, P. M. 1990. อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537. **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brown, M. W. & Cudeck, R. 1993. อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537. **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cohen, J. 1977. **Statistical Power Analysis for the Behavioral Science.** New York: Academic Press.
- Cote, J. E. & Levine, C. 1987. A Formulation of Erikson's Theory of ego identity. **Information Developmental Review.** 7 (December): 273-325.
- Eagly, A. H. & Chaikin, S. 1993. **The Psychology of Attitudes.** Fort Worth, TX: Harcourt Brace Jorandovich College Publishers.
- Erikson, E. H. 1968. อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2541. **ทฤษฎี การวัด และงานวิจัยเอกลักษณ์แห่งอีโก้ในคนไทยและเทศ.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Johnsom, Creek & Smither, R. D. 1983. อ้างถึงใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2547. **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์สนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าสถานีนอนมัยตำบล.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Joreskog, K. & Sorbom, D. 1993. อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2537. **ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น (LISREL) สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Magnusson, D. and Endler, N. S. 1977. **Personality at the Crossroad: Current Issues in Interactionism Psychology.** New Jersey: LEA.
- Marcia, J. E. 1966. Development and Validation of Ego-Identity Status. **Journal of Personality and Social Psychology.** 43 (July): 551-558
- McClelland, D. 1961. **The Achieving Society.** Princeton, NJ: Van Norstrand.

- McGuire, W. J. 1964. Including Resistance to Persuasion: Some Contemporary Approaches. In **Advances in Experimental Social Psychology**. L Berkowitz, ed. New York: Academic Press.
- McGuire, W. J. 1969. The Nature of Attitudes and Attitude Change. In **The Handbook of Social Psychology**. 2nd ed. G. Lindzey & E. Aronson, eds. Cambridge: Addison & Wesley. Pp. 136-314.
- Piaget, J. 1965. อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Rhodes, R. E. & Courneya, K. S. 2005. Threshold Assessment of Attitude, Subjective Norm, and Perceived Behavioral Control for Predicting Exercise Intention and Behavior. **Psychology of Sport and Exercise**. 51 (March): 349-361.
- Shu-Chen Yang & Cheng-kiang Farn. 2009. Social Capital, Behavioural Control, and Tacit Knowledge Sharing-A Multi-Informant Design. **International Journal of Information Management**. 23 (July): 210-218.
- Terry, D. J. & O'Leary, J. E. 1995. The theory of planned behavior: The Effects of Perceived Behavioral Control and Self-Efficacy. **British Journal of Social Psychology**. 34 (July): 199-220.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบวัด

ชุดที่	ชื่อแบบวัด	ชื่อตัวแปร
1	ความชอบของฉัน	ความชอบเสี่ยง
2	ความเชื่อของฉัน	การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน
*3	เพื่อนของฉัน	ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี
*4	สิ่งที่ฉันปฏิบัติต่อเพื่อน	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี
*5	แบบสอบถามทั่วไป	ข้อมูลทางชีวสังคม
6	สิ่งที่ฉันปฏิบัติ	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน
7	ความรู้สึกรักของฉัน	สุขภาพจิตดี
8	เกมส์ลับสมอง ทดลองปัญญา	สติปัญญา
9	ความพยายามของฉัน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
10	ความรู้สึกรักกับตนเอง	เอกลักษณ์แห่งอีโก้
11	เยาวชนกับประสบการณ์ทางบ้าน	การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล
12	ผู้ปกครองและฉัน	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง
13	สิ่งที่เห็นจากผู้ปกครอง	การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว
*14	ประสบการณ์ในอดีตของฉัน	ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี
*15	สิ่งที่ฉันเห็นจากสื่อ	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

หมายเหตุ: *แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

_____ ☒ _____ : _____ _____
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

ชุดที่ 1 ความชอบของฉัน

1. ฉันมักจะรับประทานอาหารฝรั่งจานด่วน เพราะคู่มือมีรสนิยมดี ($t = 3.88, r = 0.28$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้ว่าการรับประทานอาหารร่วมกัน โดยไม่ใช่ช้อนกลาง เสี่ยงต่อการติดโรค แต่ฉันเกรงว่าเพื่อนจะหาว่ารังเกียจ ($t = 3.73, r = 0.20$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันตั้งใจจะกำหนดหน้าที่ของพลเมืองดี จึงไม่คิดที่จะละเมิดกฎหมายเสียเอง ($t = 4.01, r = 0.25$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เมื่อสมาชิกในครอบครัวของฉันมีสุขภาพดีกันทุกคน แต่ฉันก็เลือกที่จะใช้ช้อนกลาง เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน ($t = 2.74, r = 0.22$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันกับสมาชิกในครอบครัว ใช้สิ่งของร่วมกันจนเคยชิน แม้ยามเจ็บป่วยก็ยังใช้ร่วมกัน ($t = 5.70, r = 0.42$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. โรคเอดส์อันตรายมาก จนฉันไม่คิดเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์กับใครที่ไม่แน่ใจว่าปลอดภัย ($t = 2.70, r = 0.21$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันชอบเล่นเกมแบบการพนันหรือซื้อหวย เพราะต้องการเสี่ยงดวง ($t = 8.24, r = 0.38$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันไม่สนใจว่าอาหารจะสะอาด และมีคุณค่าทางโภชนาการเพียงใด ขอเพียงรสชาติอร่อยถูกปากก็พอ ($t = 7.57, r = 0.39$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันมักเลือกซื้อสิ่งของเครื่องใช้เฉพาะเมื่อมีการลดราคา แลกซื้อ หรือแจกแถมเป็นส่วนใหญ่ ($t = 6.22, r = 0.34$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันอยากเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าตื่นเต้น เช่น รายการ fear factor เพราะมีโอกาสได้รับรางวัลก้อนโต ($t = 5.46, r = 0.30$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดความชอบเสี่ยง(Alpha=. 57)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
3,4,6	1,2,5,7,8,9,10	10

ชุดที่ 2 ความเชื่อของฉันทัน

1. ฉันคิดว่า คนที่เล่นการพนันเป็นคนไม่ดี ($t=5.69$, $r=0.43$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันคิดว่าคนที่เล่นการพนัน อาจชักพาฉันไปในทางเสื่อมเสียได้มาก ($t=4.90$, $r=0.43$)					

2. ฉันคิดว่าคนที่ชอบเที่ยวกลางคืนเป็นคนที่ไม่น่าคบหา ($t=4.75$, $r=0.37$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันพยายามหลีกเลี่ยงจากเพื่อนบางคนที่มีก๊วกชวนฉันไปเที่ยวกลางคืน ($t=2.04$, $r=0.21$)					

3. ฉันคิดว่าคนที่ชอบบริจาคลังของช่วยเหลือผู้อื่น เป็นคนที่ทำดีเพื่อหวังผล ($t=2.22$, $r=0.20$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันคิดว่า จะหลีกเลี่ยงคนๆนี้ให้ไกลที่สุด ($t=2.65$, $r=0.29$)					

4. ฉันคิดว่าคนที่ชอบชกต่อยคนอื่นเป็นคนไม่ดี ($t=5.19$, $r=0.39$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันคิดว่า ฉันควรอยู่ห่างกับคนที่ชอบชกต่อยกับผู้อื่น ($t=3.62$, $r=0.26$)					

5. ฉันคิดว่าคนที่ประหยัดค่าใช้จ่าย เป็นคนที่ลึกลับรอบคอบ ($t=2.20$, $r=0.30$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ฉันควรยึดถือคนๆนี้เป็นแบบอย่าง ($t=2.04$, $r=0.21$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. คนที่ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า ($t = 1.58, r = 0.24$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ถ้าฉันอยากได้ประสบการณ์แปลกใหม่ ฉันควรคบคนๆนี้เป็นเพื่อน ($t = 0.95, r = 0.21$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. คนที่ชอบทำผิดกฎระเบียบ เป็นคนที่กล้าแสดงออก ($t = 4.92, r = 0.26$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
ถ้าฉันคบกับคนๆนี้ ฉันคงเป็นคนที่กล้าแสดงออกมากขึ้น ($t = 2.52, r = 0.32$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันคิดว่าคนที่ชอบเปิดเว็บไซต์ลามกเป็นคนที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ($t = 3.01, r = 0.20$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
หากฉันคบเพื่อนคนนี้จะช่วยเปิดโลกทัศน์ของฉัน ($t = 2.68, r = 0.21$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. คนที่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนทางเพศเป็นคนที่ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ($t = 1.91, r = 0.22$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
การคบเพื่อนที่อ่านหนังสือแบบนี้ อาจนำไปสู่ปัญหาทางเพศได้ ($t = 2.71, r = 0.20$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. คนที่ชอบดื่มสุรา เป็นคนที่เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่ม ($t = 4.25, r = 0.27$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
หากฉันคบคนที่ดื่มสุรา อาจชักนำฉันไปสู่ปัญหาอื่นๆอีกได้ ($t = 4.70, r = 0.33$)					

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน (Alpha = .72)

องค์ประกอบ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1) การรับรู้ถูก-การตัดสินใจถูก	1,2,4,5		4
2) การรับรู้ และการตัดสินใจรูปแบบอื่น ได้แก่ - การรับรู้ผิด การตัดสินใจถูก - การรับรู้ถูก การตัดสินใจผิด - การรับรู้ผิด การตัดสินใจผิด	9	6,10 3,7,8	6
รวมจำนวนข้อ	5	5	10

ชุดที่ 3 เพื่อนของฉัน

1. ถึงแม้เพื่อนบางคนจะเกเร แต่ฉันก็จะยังคบพวกเขาต่อ (t = 4.43, r = 0.29)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้สึกชื่นชมเพื่อนที่มีนิสัยเกเร (t = 7.67, r = 0.53)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันคิดว่าเพื่อนๆที่ชอบทำผิดกฎหมาย เป็นคนกล้าหาญ (t = 8.75, r = 0.55)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา เป็นเพื่อนที่น่าสนใจ น่าคบหา สมาคมด้วย (t = 8.12, r = 0.55)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันพร้อมจะตีตัวออกห่าง ถ้าเพื่อนปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น เสพยาเสพติด ดื่มของมึนเมา (t = 7.50, r = 0.54)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกไม่ชอบเพื่อนที่ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุรา โค้ดเรียน (t = 8.45, r = 0.58)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันพยายามเลือกคบเพื่อนที่เฝ้าดีในการเรียนและไม่ชอบเที่ยวเตร่ยามกลางคืน (t = 6.60, r = 0.55)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันคิดว่าเพื่อนที่มีนิสัยเป็นนักเลง เป็นคนที่น่ายกย่อง (t = 6.43, r = 0.49)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันสามารถยับยั้งตัวเองไม่ให้คล้อยตามที่เพื่อนชวนไปทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา, สูบบุหรี่, เล่นการพนัน ($t = 7.80, r = 0.56$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. เมื่อเพื่อนชวน ฉันสามารถใช้เหตุผลอธิบายว่า ทำไมฉันจึงปฏิเสธที่จะไม่ไปทำกิจกรรม ($t = 7.40, r = 0.58$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถที่จะช่วยปฏิเสธแทนเพื่อน เมื่อมีเพื่อนคนอื่นชวนไปดื่มสุราของมึนเมา ($t = 5.68, r = 0.52$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. เมื่อเพื่อนชักชวนให้ฉันดูสื่อลามกต่างๆ เช่น DVD ป๊อ ฉันมักไม่เคยปฏิเสธเพื่อนเลย ($t = 3.50, r = 0.25$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. บ่อยครั้งที่ฉันมักปฏิเสธเพื่อนที่ชวนไปเสพยาเสพติด โดยไม่กลัวว่าเพื่อนคนนั้นจะโกรธ ($t = 5.33, r = 0.44$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนในการให้พูดปลดปล่อยลงคนอื่น แม้จะ ไม่ต้องการทำก็ตาม ($t = 4.81, r = 0.25$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันเชื่อว่าฉันสามารถปกป้องชักนำไม่ให้เพื่อนมั่วสุมอบายมุขได้ ($t = 5.24, r = 0.39$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันคิดว่าฉันสามารถเอาตัวรอดจากการถูกเพื่อนชักชวนให้ไปทดลองสื่อแปลกๆใหม่ที่น่าจะเป็นอันตราย ($t = 4.74, r = 0.30$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี (Alpha=.79)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
5,6,7,9,11,12	1,2,3,4,8,10	12

ชุดที่ 5 แบบสอบถามทั่วไป

คำชี้แจง จงเติมคำในช่องว่างหรือทำเครื่องหมาย ✓ หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. ชื่อ – นามสกุล..... 2. รหัสประจำตัว
3. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง 4. ขณะนี้ฉันอายุ ปี เดือน 5. เกรดเฉลี่ย (เทอมล่าสุด) เท่ากับ
6. ฉันมีพี่น้องที่เกิดจากพ่อแม่เดียวกัน (ไม่นับตัวฉันเอง) รวมจำนวน.....คนเป็นชาย.....คน
เป็นหญิง.....คน 7. ฉันเป็นลูกคนที่ หรือ ☐ เป็นลูกคนเดียวของครอบครัว
8. อาชีพของบิดา คือ การศึกษาสูงสุดของบิดา คือ ☐ เสียชีวิต
9. อาชีพของมารดา คือ การศึกษาสูงสุดของมารดา คือ ☐ เสียชีวิต
10. เวลามีปัญหาเรื่องการเรียน นักเรียนจะปรึกษาใคร (ตอบมากกว่า 1 ข้อ โดยให้เรียงลำดับคนที่สำคัญมากที่สุด เป็นหมายเลข 1 และตามด้วยหมายเลขต่อไป)

บุคคลที่นักเรียนมักปรึกษา	ลำดับบุคคลที่นักเรียนไปปรึกษาเมื่อมีปัญหา		
	ปัญหาการคบเพื่อนในกลุ่ม	ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ	ปัญหาการเรียน
พ่อ			
แม่			
พี่			
น้อง			
เพื่อนสนิท			
ครูประจำชั้น			
ครูที่สนิท			
ญาติผู้ใหญ่ เช่น ลุง ป้า น้า อา			

ชุดที่ 6 สิ่งที่ฉันปฏิบัติ

1. ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จก่อนไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนเสมอ ($t = 6.04$, $r = 0.45$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

2. ฉันมักจะจัดกระเป๋าหรือเตรียมสิ่งของที่ต้องนำไปเรียนให้เสร็จในตอนเย็น หรือกลางคืน เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ($t = 9.42$, $r = 0.46$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. ฉันจะไม่รับประทานขนมที่ฉันชอบให้หมดในครั้งเดียว นอกจากว่าขนมนั้นจะเสียถ้าเก็บไว้นาน ($t = 5.09$, $r = 0.30$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

4. เมื่อฉันขี้เกียจ ฉันจะไม่แปรงฟันในตอนเช้า หรือก่อนเข้านอน ($t = 5.43$, $r = 0.36$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันมักลืมทำการบ้านเสมอ ($t = 7.40$, $r = 0.44$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันกลัวสายตายเสียจึงไม่อ่านหนังสือในที่มืด ($t = 3.52$, $r = 0.24$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. ฉันทนไม่ไหวที่จะเก็บขนมอร่อยไว้กินพรุ่งนี้ ($t = 2.78$, $r = 0.20$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันชอบขีดเขียนลงในหนังสือจนสกปรก ($t = 5.61$, $r = 0.32$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้ ($t = 6.59$, $r = 0.34$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. ฉันไม่ชอบสอบตก จึงขยันดูหนังสือเรียน ($t = 3.57$, $r = 0.36$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Alpha=.68)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,6,9,10	4,5,7,8	10

ชุดที่ 7 ความรู้สึกของฉัน

1. ฉันรู้สึกว่าเป็นคนตื่นเต้นง่าย ($t = 6.20$, $r = 0.44$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ ($t = 8.18$, $r = 0.55$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง ($t = 9.31$, $r = 0.60$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ถ้ามีคนมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ฉันจะโกรธเองง่าย ๆ ($t = 4.96$, $r = 0.44$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันรู้สึกกังวลใจว่าพ่อหรือแม่อาจจะไม่รัก ($t = 6.75$, $r = 0.47$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกกลัวโดยไม่รู้ว่าจะกลัวอะไรอยู่บ่อย ๆ ($t = 9.79$, $r = 0.67$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันบังคับตนเองไม่ค่อยได้ ($t = 5.12$, $r = 0.41$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. เวลาดีใจฉันรู้สึกดีใจมาก และเวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก ($t = 10.72$, $r = 0.62$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองจะทำอะไรผิดอยู่เสมอ ($t = 5.50$, $r = 0.50$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันรู้สึกหวาดกลัวอยู่เสมอว่าพ่อ แม่หรือครูจะลงโทษ ($t = 7.62$, $r = 0.60$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันจะทำงานมากกว่าที่ตั้งใจไว้เสมอ ($t = 4.91$, $r = 0.39$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

5. ฉันเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี ($t = 7.91$, $r = 0.66$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

6. ฉันชอบฝันถึงชีวิตที่อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องทำงาน ($t = 3.97$, $r = 0.22$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

7. บ่อยครั้งที่ฉันคิดว่า การมุ่งมั่นในการเรียน เป็นสิ่งที่สูญเปล่า ($t = 4.19$, $r = 0.27$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

8. ฉันมักใช้เวลาว่าง โดยการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ($t = 8.02$, $r = 0.41$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

9. ฉันมักทำงานได้ผลดี ในช่วงระยะเวลาที่จำกัด ($t = 5.52$, $r = 0.36$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

10. บ่อยครั้งที่ฉันผัดวันประกันพรุ่งในการทำงานที่ต้องรับผิดชอบ ($t = 5.69$, $r = 0.39$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Alpha=.70)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1, 2, 4, 5, 8, 9	3, 6, 7, 10	10

ชุดที่ 10 ความรู้สึกกับตนเอง

1. จักรู้สึกกังวล ที่จะทดลองทำบางอย่างด้วยวิธีการใหม่ ๆ ($t = 4.31$, $r = 0.30$)

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันรู้สึกผิด เมื่อกำลังมีความสุขสนุกสนาน ($t = 4.72, r = 0.33$)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

3. เมื่อผู้อื่นพิจารณาสิ่งที่ฉันทำ ฉันมักรู้สึกขัดใจเพราะคิดว่า เขาคงจะทำได้ดีกว่าฉัน ($t = 2.00$, $r = 0.23$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันมีความมั่นใจ ที่จะดำเนินการตามแผนการที่วางไว้ ให้เกิดผลสำเร็จในที่สุด ($t = 3.41$, $r = 0.38$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. หลังจากที่ฉันได้ตัดสินใจไปแล้ว ฉันมีความรู้สึกว่าได้ทำสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้ว ($t = 2.14$, $r = 0.20$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันรู้สึกว่ามึนงงบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปในชีวิตของฉัน ($t = 3.05$, $r = 0.25$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. เมื่อฉันไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันก็จะบอกให้เขาทราบ ($t = 3.76$, $r = 0.28$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ใครๆ คิดว่าฉันเป็นคนขี้เกียจ ($t = 3.63$, $r = 0.31$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันรู้สึกว่าไม่สามารถจะทำ ในสิ่งที่ฉันอยากจะทำมากในชีวิต ($t = 2.52$, $r = 0.20$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เมื่อมีผู้อื่นชักชวนให้ฉันทำบางอย่างที่ฉัน ไม่ต้องการทำ ฉันก็ปฏิเสธไป ($t = 3.52$, $r = 0.24$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. ฉันรู้สึกว่าประสบความสำเร็จในสิ่งที่ฉันต้องการในชีวิต ($t = 4.93$, $r = 0.38$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. ฉันใช้ความสามารถของตัวเองอย่างเต็มที่ในการทำสิ่งต่างๆ ($t = 3.96$, $r = 0.25$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

13. เมื่อเป็นการยากที่จะทำบางอย่างให้ถูกต้อง ฉันจะยอมแพ้ ($t = 4.66$, $r = 0.33$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

14. ฉันรู้สึกว่าตนเองเป็นคนมีความสามารถ ($t = 2.77$, $r = 0.28$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

15. ฉันรู้สึกว่าคุณอื่นไม่ไว้วางใจในตัวของฉัน ($t = 5.14$, $r = 0.48$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แผนผังแบบวัดเอกลักษณ์แห่งอีโก้ (Alpha= 0.64)

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	รวมจำนวนข้อ
4,7,10,11,12,13,14	1,2,3,5,6,8,9,15	15

ชุดที่ 11 เยาวชนกับประสบการณ์ทางบ้าน

1. ผู้ปกครองไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน ($t = 9.75$, $r = 0.63$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ผู้ปกครองช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่ ($t = 8.91$, $r = 0.67$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ผู้ปกครองรักและหวังดีต่อฉัน ($t = 6.71$, $r = 0.60$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ผู้ปกครองจะอธิบายเหตุผลเมื่อฉันทำผิดก่อนลงโทษฉัน ($t = 6.69$, $r = 0.53$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ผู้ปกครองมักให้ออกาสฉันทำความดีเพื่อแก้ตัวใหม่ ($t = 4.24$, $r = 0.45$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ผู้ปกครองมักลงโทษฉันมากเกินไป ($t = 8.03$, $r = 0.44$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ผู้ปกครองมักอารมณ์เสียเมื่อฉันเข้าไปใกล้ชีวิตท่าน ($t = 9.30$, $r = 0.67$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ผู้ปกครองของฉันมักไม่ยอมฟังคำอธิบายหรือเหตุผลจากฉัน ($t = 13.57$, $r = 0.77$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ผู้ปกครองจะให้กำลังใจเมื่อฉันต้องทำสิ่งที่ยากหรือลำบาก ($t = 6.95, r = 0.52$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ผู้ปกครองทำตัวเหินห่างจากฉัน ($t = 11.87, r = 0.77$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ผู้ปกครองมักจะสนใจฉันเฉพาะเมื่อฉันทำผิด ($t = 10.45, r = 0.65$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันรู้สึกน้อยใจที่ผู้ปกครองไม่ค่อยห่วงใยและใส่ใจฉัน ($t = 5.54, r = 0.26$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (Alpha=.87)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
2,3,4,5,9	1,6,7,8,10,11,12	12

ชุดที่ 12 ผู้ปกครองและฉัน

1. ผู้ปกครองคอยไม่ให้ฉันไปไหนมาไหนในสถานที่เปลี่ยวอันตราย ($t = 7.25, r = 0.53$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ผู้ปกครองคอยดักเตือนให้ฉันแต่งตัวให้สุภาพอยู่เสมอ ($t = 7.30, r = 0.59$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ผู้ปกครองมักเตือนฉันไม่ให้ไปกับเพื่อนผู้ชายหรือเพื่อนผู้หญิงในสถานที่ลับตาคน ($t = 8.46, r = 0.69$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ผู้ปกครองของฉันสอนวิธีการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ชวนไปเที่ยวผับ เชน ($t = 10.30, r = 0.67$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ผู้ปกครองของฉันมักเล่าว่าเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากทางสังคมส่วนหนึ่งมักเริ่มจากการคบเพื่อนที่ไม่ดี ($t = 9.88, r = 0.64$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ผู้ปกครองคอยเตือนฉันเรื่องกิริยามารยาทของฉันที่แสดงต่อเพื่อนต่างเพศ ($t = 8.73$, $r = 0.64$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ผู้ปกครองมักเล่าให้ฉันฟังถึงสถานการณ์ที่เด็กถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีจากเพื่อน ($t = 8.29$, $r = 0.70$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ผู้ปกครองมักไม่คัดเตือนฉันเกี่ยวกับสถานที่อันตรายๆ ($t = 8.19$, $r = 0.43$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ผู้ปกครองมักสอนว่าไม่ให้ฉันไว้วางใจใครง่ายๆ แม้จะเป็นเพื่อนสนิทก็ตาม ($t = 7.77$, $r = 0.55$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ผู้ปกครองของฉันมักเล่าและวิเคราะห์ข่าวเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงถูกทำร้ายทางเพศ ว่าเริ่มจากการกระทำ และสอนว่าในสถานการณ์เช่นนั้นฉันควรหลีกเลี่ยงได้อย่างไร ($t = 9.94$, $r = 0.71$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ($\text{Alpha} = .87$)

องค์ประกอบ	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1) การสั่งสอน	4,5,7,9,10		5
2) การคัดเตือน	1,2,3,6	8	5
รวมจำนวนข้อ	9	1	10

ชุดที่ 13 สิ่งที่เห็นจากผู้ปกครอง

1. พ่อของฉันมักมีเพื่อนสนิทที่ชอบดื่มสุรา ($t = 4.66$, $r = 0.31$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. กลุ่มเพื่อนสนิทของแม่มีแค่คนที่เล่นไพ่ ($t = 6.67$, $r = 0.34$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. พ่อไม่เคยจิตใจเพื่อนเวลาชวนออกไปเที่ยวนอกบ้านตอนกลางคืน ($t = 4.13$, $r = 0.27$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. เมื่อมีเวลาว่างพ่อแม่ชวนเพื่อนไปทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ เช่น ออกกำลังกาย ($t = 4.78$, $r = 0.37$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. เพื่อนพ่อส่วนใหญ่เป็นคนมีระเบียบวินัย มาตรงเวลานัด ($t = 4.41$, $r = 0.41$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. พ่อกับแม่มักเลือกคบแค่คนที่มีฐานะดีโดยไม่สนใจว่าเขาจะมีนิสัยอย่างไร ($t = 4.64$, $r = 0.30$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. พ่อคบแต่เพื่อนที่ไม่รักษาสุขภาพ เช่น ชอบดูดบุหรี่ ($t = 7.66$, $r = 0.47$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. พ่อจะปฏิเสธเพื่อนๆ เมื่อถูกชวนไปเล่นการพนัน ($t = 7.99$, $r = 0.53$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. พ่อมักคบเพื่อนที่มีความประพฤติดี ($t = 5.89$, $r = 0.52$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนพ่อมักเล่นการพนัน ($t = 9.60$, $r = 0.46$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. เพื่อนของพ่อส่วนใหญ่เป็นคนสุภาพเรียบร้อย ($t = 7.14$, $r = 0.55$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. พ่อแม่มักเล่าประสบการณ์ดีๆ เกี่ยวกับเพื่อนๆ ให้ฉันฟัง ($t = 6.44$, $r = 0.48$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว ($\text{Alpha}=.79$)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
4,5,8,9,11,12	1,2,3,6,7,10	12

ชุดที่ 14 ประสพการณ์ในอดีตของฉันทัน

1. ฉันเคยถูกเพื่อนหลอกหลวง ให้ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม เช่น แกล้งเพื่อนคนอื่น, ยู่ให้ขโมยของ ($t=12.36, r=0.64$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันมักถูกเพื่อนถากถางใส่ร้าย ทั่วๆไปที่ฉันไม่ได้ทำอะไร ($t = 6.99, r = 0.49$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. เพื่อนมักบังคับให้ฉันเข้าร่วมทำลายข้าวของโรงเรียน เช่น ขีดเขียนผนังห้องน้ำ, เขียนโต๊ะหนังสือ ($t=9.31, r=0.58$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เพื่อนมักใช้กำลังกับฉัน เมื่อฉันไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่เค้าต้องการ เช่น ดบหัว, ผลัก ($t = 5.55, r = 0.53$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เพื่อนของฉันมักด่าว่าฉัน เมื่อเค้าหงุดหงิด อารมณ์เสีย เพื่อเป็นการระบายความโกรธ ($t = 5.89, r = 0.56$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. เพื่อนมักบังคับให้ฉันพูดปด หลอกหลวงอาจารย์ ($t = 7.79, r = 0.56$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. เพื่อนมักบังคับฉันให้ลั้ลเล่ขโมยน้อย เพราะคิดว่าเป็นเรื่องท้าทายและตื่นเต้น ($t = 7.78, r = 0.51$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. เพื่อนมักบังคับให้ฉันสูบบุหรี่ทั้งที่ฉันไม่อยากจะสูบ ($t = 6.51, r = 0.42$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. เพื่อนของฉันมักชอบ ริดไถ่เงินฉันเป็นประจำ ($t = 8.89, r = 0.54$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. กลุ่มเพื่อนมักชอบล้อเลียนปมด้อยของฉัน เช่น ล้อว่าเตี้ย, จมูกโต ($t = 3.00, r = 0.37$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. ฉันเคยโดนเพื่อนของฉันขโมยเงินหรือสิ่งของมีค่าต่างๆ เช่น เกมส์ ($t = 7.30, r = 0.47$)

.....					
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. ยามฉันมีทุกข์เพื่อนมักคอยปลอบใจฉันและช่วยแนะนำหนทางที่ถูกต้อง เช่น ฉันสอบตกเพื่อนก็มักยืมหนังสือให้ฉัน ($t = 3.30$, $r = 0.24$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี (Alpha=.86)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
12	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,	12

ชุดที่ 15 สิ่งที่คุณเห็นจากสื่อ

1. ฉันเคยดูละครที่นางเอกมักจะหลีกเลียงเพื่อนที่ไม่ดี ($t = 7.27$, $r = 0.40$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. เนื้อหาในภาพยนตร์ที่ฉันเคยได้ดูมักปรากฏว่า ตัวละครที่ฉันชอบมักชอบไปทำบุญกับเพื่อน ($t = 3.33$, $r = 0.22$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันเคยดูหนังที่แสดงถึงชีวิตของวัยรุ่นที่ประสบความสำเร็จ เพราะหลีกเลียงเพื่อนที่ไม่ดี ($t = 2.27$, $r = 0.20$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ในภาพยนตร์ ฉันมักเห็นตัวละครเอกปฏิเสธการเที่ยวเตร่ตอนกลางคืน ($t = 3.86$, $r = 0.34$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันมักรับรู้จากข่าวในโทรทัศน์ว่า คาราที่ฉันชื่นชอบมักร่วมมือกับเพื่อนๆ ในการบำเพ็ญประโยชน์ ($t=1.96, r=0.22$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6.บ่อยครั้งที่ฉันได้เห็นในภาพยนตร์ว่า ตัวร้ายมักไม่มีใครคบหาด้วย ($t = 4.70$, $r = 0.43$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันมักได้อินข่าวอยู่เสมอเกี่ยวกับคาราที่มีความประพฤติดีชักชวนกันไปทำประโยชน์แก่สังคม ($t=3.04, r=0.32$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. หนังสือที่ฉันเคยดูมีเรื่องเกี่ยวกับการที่คนดี ถูกเพื่อนชวนไปทำความชั่ว เช่น ลักขโมย ทดลองยาเสพติด

($t = 3.39$, $r = 0.32$)

.....
 จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
10. บ่อยครั้งที่ฉันได้เห็นในภาพยนตร์ว่า ตัวละครเอกเป็นคนหัวดี ไม่คบเพื่อนที่ดี ($t = 2.73$, $r = 0.21$)					

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
11. เนื้อหาโฆษณาที่ฉันเห็นส่วนใหญ่แล้วเป็นการสอนให้เราเลือกคบแต่คนดี ($t = 3.76, r = 0.31$)					

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
12. ฉันมักรับรู้จากข่าวว่า คนดีมักไม่มีใครคบหามากนัก ($t = 6.77$, $r = 0.41$)					

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
------------	------	--------------	-----------------	---------	------------

แบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ (Alpha=.70)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1, 2, 3, 4,5,6,11	7,8,9,10,12	12

โปรดตรวจสอบว่า ทำได้ครบถ้วนทุกข้อ ขอขอบคุณที่นักเรียน ให้ความร่วมมือในการตอบ

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มรวม (n = 684)

	ค่าเฉลี่ย	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.14	3.96													
2.ลักษณะมุ่งอนาคต	30.22	6.02	-.041												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.96	5.30	.019	.564**											
4.สุขภาพจิตดี	42.70	9.38	-.008	.149**	.149**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.46	6.67	-.034	.336**	.455**	.424**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.57	9.99	-.131**	.244**	.258**	.208**	.324**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.44	8.01	-.046	.354**	.322**	.139**	.298**	.472**							
8.การยอมรับสิ่งสอน	23.53	7.44	-.218**	.259**	.269**	-.097*	.241**	.477**	.367**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.43	5.07	-.032	.267**	.282**	.116**	.260**	.255**	.269**	.301**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.78	9.80	-.190**	.204**	.207**	.374**	.380**	.438**	.414**	.251**	.235**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อน	29.79	8.16	-.174**	.346**	.250**	.101**	.263**	.354**	.353**	.425**	.286**	.313**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อน	30.19	8.31	-.226**	.293**	.225**	.157**	.308**	.326**	.335**	.403**	.230**	.413**	.631**		
13.ความชอบเลี้ยง	29.08	5.58	-.154**	.315**	.250**	.214**	.229**	.210**	.272**	.174**	.177**	.334**	.426**	.440**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	99.37	34.99	-.142**	.369**	.254**	-.005	.144**	.252**	.293**	.371**	.249**	.195**	.655**	.440**	.327**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มเพศชาย (n = 318)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	11.15	4.40													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.92	5.30	-.003												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.01	5.02	.068	.461**											
4.สุขภาพจิตดี	42.65	9.08	.019	.150**	.149**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	50.20	6.95	.075	.294**	.413**	.361**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	30.87	9.54	-.067	.193**	.141*	.206**	.279**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	35.71	7.74	.045	.296**	.189**	.146**	.224**	.438**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	26.05	7.39	-.205**	.227**	.203**	-.174**	.180**	.374**	.313**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	40.22	5.30	-.030	.208**	.252**	.102	.232**	.186**	.214**	.226**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	36.62	9.49	-.124*	.174**	.236**	.463**	.393**	.491**	.442**	.200**	.296**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนๆ	32.15	8.07	-.161**	.284**	.109	.098	.197**	.254**	.303**	.330**	.228**	.253**			
12.คสม.หลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดีฯ	33.14	8.00	-.167**	.316**	.168**	.179**	.236**	.265**	.299**	.321**	.197**	.299**	.622**		
13.ความชอบเสี่ยง	30.26	5.67	-.176**	.279**	.152**	.266**	.172**	.159**	.225**	.155**	.147**	.332**	.423**	.439**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	106.90	33.65	-.158**	.314**	.160**	.024	.130*	.131*	.203**	.276**	.232**	.181**	.649**	.428**	.271**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มเพศหญิง (n = 366)

	ค่าเฉลี่ย	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.99	3.30													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	29.62	6.52	-.028												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.91	5.53	-.026	.634**											
4.สุขภาพจิตดี	42.75	9.64	-.041	.153**	.148**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	48.83	6.36	-.118*	.361**	.493**	.485**									
6.การยอมรับเลียดู	26.58	9.97	-.108*	.252**	.353**	.222**	.341**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	33.34	8.09	-.074	.377**	.425**	.137**	.344**	.470**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	21.35	6.77	-.097	.251**	.350**	-.036	.263**	.504**	.368**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	38.75	4.76	.042	.297**	.314**	.133*	.267**	.276**	.289**	.320**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	29.47	8.82	-.109*	.184**	.206**	.353**	.349**	.314**	.347**	.108*	.097				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	27.73	7.67	-.069	.371**	.382**	.115*	.293**	.369**	.351**	.415**	.292**	.226**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	27.65	7.72	-.160**	.248**	.290**	.159**	.348**	.287**	.314**	.347**	.196**	.369**	.573**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.06	5.30	-.038	.324**	.340**	.180**	.257**	.191**	.273**	.084	.159**	.244**	.367**	.375**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	92.82	34.85	-.037	.388**	.333**	-.027	.124*	.288**	.327**	.381**	.224**	.092	.626**	.385**	.326**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มอายุน้อย (n = 325)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
ย															
1.สติปัญญา	11.80	4.19													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.03	6.04	-.080												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.83	5.31	.019	.598**											
4.สุขภาพจิตดี	42.73	9.18	-.025	.167**	.155**										
5.เอกลักษณ์แห่งไอ้โก้	49.50	6.22	-.056	.366**	.432**	.442**									
6.การอบรมเลี้ยงดู	28.63	10.10	-.162**	.251**	.261**	.182**	.367**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.24	8.29	-.047	.428**	.346**	.169**	.363**	.482**							
8.การอบรมสั่งสอนฯ	23.21	7.43	-.185**	.291**	.227**	-.099	.277**	.533**	.406**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.20	5.30	-.010	.257**	.236**	.148**	.267**	.282**	.278**	.301**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	33.12	9.89	-.136*	.250**	.258**	.386**	.472**	.454**	.465**	.251**	.276**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.33	8.25	-.191**	.334**	.207**	.062	.286**	.373**	.396**	.426**	.284**	.336**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.71	8.27	-.228**	.307**	.218**	.111*	.328**	.337**	.380**	.426**	.198**	.440**	.670**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.37	5.62	-.135*	.363**	.227**	.194**	.229**	.238**	.282**	.187**	.173**	.379**	.432**	.461**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	97.22	34.53	-.130*	.385**	.251**	.034	.195**	.284**	.317**	.348**	.268**	.213**	.671**	.491**	.387**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มอายุมาก (n = 359)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.45	3.71													
2.มุ่งอนาคตควบคุมตน	30.39	6.01	-.006												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.07	5.29	.016	.533**											
4.สุขภาพจิตดี	42.67	9.57	.009	.133*	.144**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.43	7.06	-.014	.314**	.476**	.411**									
6.การอบรมเลี้ยงดู	28.51	9.92	-.098	.239**	.256**	.231**	.291**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.62	7.76	-.049	.283**	.299**	.112*	.245**	.463**							
8.การอบรมสั่งสอนฯ	23.82	7.44	-.261**	.228**	.305**	-.096	.214**	.427**	.329**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.64	4.85	-.065	.276**	.326**	.087	.258**	.230**	.258**	.299**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.48	9.72	-.243**	.165**	.162**	.365**	.309**	.424**	.367**	.255**	.197**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	30.20	8.05	-.168**	.356**	.289**	.137**	.246**	.338**	.309**	.423**	.286**	.295**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.63	8.33	-.237**	.279**	.229**	.197**	.295**	.317**	.290**	.381**	.259**	.394**	.593**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.82	5.54	-.167**	.274**	.275**	.233**	.230**	.184**	.264**	.166**	.185**	.289**	.427**	.428**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	101.31	35.33	-.165**	.354**	.256**	-.038	.107*	.224**	.270**	.388**	.228**	.184**	.638**	.393**	.281**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มเกรคเฉลี่ยรวมน้อย (n = 349)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	10.95	4.41													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.79	5.60	.006												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.33	5.10	.095	.511**											
4.สุขภาพจิตดี	43.07	9.43	.096	.176**	.145**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	50.43	6.18	-.006	.334**	.389**	.397**									
6.การยอมรับเลียดู	30.80	9.86	-.076	.157**	.199**	.216**	.298**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	35.75	7.80	-.002	.314**	.264**	.136*	.233**	.480**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	25.45	7.60	-.173**	.207**	.196**	-.134*	.173**	.430**	.374**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.81	4.77	-.021	.280**	.246**	.111*	.282**	.239**	.310**	.282**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	35.65	9.74	-.151**	.124*	.156**	.368**	.339**	.411**	.412**	.210**	.249**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนๆ	32.12	8.30	-.103	.359**	.161**	.083	.255**	.212**	.341**	.317**	.256**	.226**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนๆ	33.25	7.93	-.141**	.339**	.152**	.172**	.268**	.238**	.299**	.320**	.207**	.275**	.615**		
13.ความชอบเสี่ยง	30.22	5.63	-.114*	.266**	.189**	.229**	.255**	.189**	.257**	.175**	.199**	.286**	.429**	.445**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	106.24	35.32	-.098	.385**	.240**	.039	.155**	.160**	.313**	.272**	.233**	.162**	.647**	.448**	.316**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มเกรดเฉลี่ยรวมมาก (n = 333)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	13.42	2.87													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	29.68	6.37	-.052												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.61	5.44	-.038	.602**											
4.สุขภาพจิตดี	42.33	9.34	-.135*	.117*	.142**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	48.61	6.69	-.048	.323**	.499**	.482**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	26.29	9.61	-.072	.297**	.301**	.197**	.302**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	33.13	8.00	-.005	.369**	.362**	.135*	.308**	.421**							
8.การยอมรับสั่งสอนฯ	21.58	6.71	-.139*	.282**	.332**	-.083	.241**	.459**	.296**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.05	5.34	.004	.244**	.301**	.114*	.236**	.253**	.216**	.306**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	29.88	8.96	-.068	.246**	.238**	.399**	.371**	.384**	.356**	.158**	.200**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนๆ	27.37	7.27	-.090	.316**	.335**	.109*	.213**	.427**	.302**	.459**	.304**	.274**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนๆ	27.06	7.49	-.122*	.223**	.275**	.134*	.286**	.297**	.294**	.363**	.230**	.421**	.556**		
13.ความชอบเลี้ยง	27.89	5.30	-.073	.344**	.300**	.191**	.167**	.151**	.236**	.065	.133*	.298**	.341**	.348**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	92.24	33.29	-.077	.338**	.255**	-.072	.082	.279**	.222**	.417**	.248**	.125*	.622**	.349**	.277**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มจำนวนพี่น้องน้อย (n = 407)

	ค่าเฉลี่ย	SD	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.44	3.76													
2.มุ่งอนาคตควบคุมตน	30.23	6.05	-.023												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.07	5.13	.051	.545**											
4.สุขภาพจิตดี	42.27	9.71	-.023	.168**	.192**										
5.เอกลักษณ์แห่งใจ	49.40	6.53	-.095	.386**	.488**	.477**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.14	10.09	-.127*	.203**	.226**	.194**	.317**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.02	8.12	-.022	.327**	.261**	.082	.283**	.478**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.44	7.40	-.148**	.222**	.248**	-.111*	.207**	.491**	.396**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.31	5.30	-.069	.256**	.217**	.113*	.240**	.261**	.248**	.317**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.07	9.60	-.124*	.234**	.203**	.350**	.358**	.386**	.444**	.234**	.282**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.12	8.02	-.168**	.285**	.196**	.092	.227**	.287**	.286**	.350**	.301**	.313**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.22	8.14	-.214**	.272**	.215**	.144**	.274**	.322**	.321**	.385**	.262**	.436**	.628**		
13.ความชอบเสียง	28.78	5.64	-.176**	.293**	.207**	.247**	.207**	.193**	.195**	.110*	.154**	.334**	.374**	.401**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	97.41	32.96	-.144**	.285**	.144**	-.039	.097	.194**	.236**	.343**	.227**	.164**	.637**	.446**	.264**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มจำนวนพี่น้องมาก (n = 152)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	11.41	4.35													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.61	6.39	-.056												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.89	6.10	-.020	.652**											
4.สุขภาพจิตดี	43.62	9.09	.054	.050	-.038										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.77	6.87	-.001	.258**	.424**	.307**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	29.34	9.77	-.150	.336**	.345**	.101	.307**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	35.06	7.42	-.087	.440**	.457**	.158	.303**	.491**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	24.23	8.02	-.295**	.322**	.350**	-.135	.251**	.524**	.398**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.81	4.69	-.004	.327**	.393**	-.038	.225**	.230**	.240**	.284**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	34.13	10.67	-.296**	.111	.155	.388**	.349**	.537**	.389**	.239**	.083				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	31.67	8.62	-.200*	.427**	.319**	.105	.305**	.497**	.521**	.592**	.250**	.309**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	32.14	8.24	-.277**	.255**	.216**	.083	.303**	.339**	.358**	.454**	.127	.324**	.645**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.74	5.88	-.128	.346**	.321**	.035	.209*	.249**	.404**	.310**	.114	.225**	.553**	.555**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	105.07	37.61	-.062	.506**	.421**	-.011	.084	.325**	.368**	.358**	.213**	.152	.626**	.324**	.406**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนแรก (n = 235)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.73	3.41													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.33	6.45	.029												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.98	5.54	.019	.616**											
4.สุขภาพจิตดี	42.94	9.90	-.028	.255**	.175**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	50.11	6.54	-.156*	.446**	.526**	.505**									
6.การยอมรับเลียดู	28.53	10.44	-.067	.312**	.294**	.271**	.388**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	33.91	8.23	.045	.380**	.327**	.087	.278**	.566**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.95	8.14	-.131*	.295**	.368**	-.018	.300**	.492**	.397**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.85	4.79	-.025	.301**	.238**	.063	.236**	.321**	.225**	.314**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.21	9.85	-.178**	.244**	.261**	.352**	.371**	.437**	.403**	.225**	.272**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.34	8.08	-.097	.430**	.268**	.142*	.288**	.369**	.338**	.418**	.283**	.283**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.05	8.56	-.222**	.360**	.258**	.144*	.303**	.391**	.354**	.443**	.297**	.414**	.678**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.63	5.43	-.039	.341**	.257**	.156*	.179**	.218**	.183**	.191**	.148*	.203**	.386**	.391**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	98.12	34.58	-.040	.406**	.235**	-.006	.106	.276**	.269**	.319**	.193**	.177**	.585**	.390**	.318**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่เป็นลูกคนที่สองขึ้นไป (n = 321)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	11.74	4.27													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.36	5.92	-.080												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.12	5.27	.037	.542**											
4.สุขภาพจิตดี	42.39	9.32	-.006	.037	.076										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.11	6.66	-.037	.272**	.421**	.376**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.41	9.74	-.189**	.181**	.233**	.091	.263**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.65	7.71	-.094	.336**	.295**	.122*	.303**	.414**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.48	7.15	-.256**	.212**	.198**	-.200**	.152**	.509**	.395**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.19	5.37	-.085	.257**	.281**	.090	.228**	.214**	.274**	.306**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.97	10.03	-.191**	.161**	.123*	.377**	.353**	.427**	.446**	.249**	.210**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนๆ	30.20	8.40	-.236**	.251**	.201**	.080	.234**	.336**	.359**	.434**	.302**	.342**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนๆ	30.76	7.98	-.251**	.189**	.162**	.136*	.284**	.282**	.308**	.380**	.205**	.403**	.613**		
13.ความชอบเลี้ยง	29.36	5.93	-.227**	.290**	.230**	.229**	.237**	.210**	.299**	.161**	.153**	.371**	.458**	.490**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	100.50	34.42	-.174**	.314**	.233**	-.038	.092	.203**	.275**	.378**	.254**	.156**	.676**	.435**	.307**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ไม่ประจำ (n = 200)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	2.29	3.88													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.31	5.96	-.003												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.08	5.22	.020	.494**											
4.สุขภาพจิตดี	42.16	9.19	.016	.067	.096										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	48.90	6.01	-.085	.256**	.468**	.407**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	27.70	9.39	-.014	.200**	.242**	.198**	.282**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.57	7.82	-.014	.351**	.313**	.136	.233**	.428**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.85	7.31	-.194**	.124	.206**	-.182*	.180*	.408**	.309**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.78	4.30	-.036	.134	.214**	.049	.174*	.207**	.134	.232**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.26	9.30	-.142*	.208**	.225**	.343**	.500**	.394**	.393**	.248**	.246**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.82	7.54	-.113	.319**	.258**	.049	.280**	.399**	.393**	.484**	.291**	.306**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.00	8.18	-.148*	.269**	.244**	.124	.306**	.295**	.331**	.420**	.214**	.415**	.645**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.94	4.92	.045	.332**	.233**	.196**	.247**	.149*	.258**	-.003	.123	.280**	.297**	.302**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	101.98	34.72	-.104	.374**	.192**	-.061	.064	.328**	.301**	.403**	.253**	.176*	.602**	.387**	.211**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีรายได้ประจำ (n = 434)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.09	4.00													
2.มุ่งอนาคตควบคุมตน	30.24	6.09	-.047												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.00	5.32	.000	.597**											
4.สุขภาพจิตดี	43.00	9.46	.012	.190**	.167**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.75	6.90	-.028	.397**	.472**	.440**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.70	10.22	-.171**	.276**	.280**	.197**	.328**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.29	8.06	-.064	.360**	.309**	.121*	.313**	.506**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.16	7.40	-.217**	.304**	.314**	-.058	.290**	.515**	.427**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.31	5.38	-.012	.303**	.307**	.131**	.284**	.274**	.300**	.336**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.83	9.96	-.185**	.192**	.207**	.366**	.352**	.443**	.421**	.263**	.232**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.84	8.42	-.212**	.348**	.233**	.096*	.252**	.345**	.322**	.430**	.267**	.303**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.32	8.37	-.258**	.288**	.200**	.150**	.305**	.337**	.330**	.416**	.215**	.407**	.616**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.16	5.75	-.202**	.322**	.265**	.198**	.216**	.221**	.257**	.245**	.161**	.326**	.458**	.478**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	98.04	35.44	-.164**	.353**	.275**	.012	.168**	.224**	.274**	.367**	.240**	.190**	.676**	.462**	.381**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาเป็นรายได้น้อย (n = 355)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.20	3.77													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	29.99	6.20	-.027												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.47	5.31	.038	.560**											
4.สุขภาพจิตดี	42.31	9.55	.026	.086	.125*										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.10	6.52	-.086	.346**	.471**	.509**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.10	9.88	-.130*	.238**	.272**	.252**	.369**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.23	7.72	-.071	.366**	.316**	.111*	.308**	.486**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.26	7.40	-.259**	.282**	.261**	-.133*	.196**	.487**	.408**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.14	4.91	-.086	.294**	.303**	.112*	.294**	.294**	.290**	.348**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.57	9.87	-.175**	.210**	.221**	.436**	.512**	.457**	.465**	.278**	.284**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.71	8.19	-.172**	.356**	.255**	.090	.282**	.403**	.466**	.469**	.349**	.283**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.89	8.40	-.240**	.300**	.204**	.128*	.292**	.369**	.416**	.423**	.233**	.372**	.657**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.90	5.56	-.108*	.347**	.257**	.199**	.280**	.205**	.314**	.210**	.247**	.328**	.426**	.459**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	97.79	35.10	-.144**	.403**	.251**	.048	.174**	.307**	.366**	.401**	.308**	.182**	.668**	.507**	.329**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาเป็นรายได้ประจำ (n = 309)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.15	4.15													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.50	5.87	-.038												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.54	5.22	.004	.567**											
4.สุขภาพจิตดี	42.97	9.08	-.010	.229**	.164**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.90	6.64	-.003	.362**	.446**	.342**									
6.การยอมรับเลียดู	28.86	10.03	-.136*	.242**	.238**	.155**	.267**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.61	8.16	-.007	.352**	.313**	.129*	.275**	.469**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.70	7.48	-.178**	.221**	.278**	-.049	.310**	.452**	.345**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.80	5.27	.026	.234**	.247**	.097	.229**	.233**	.226**	.285**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.91	9.75	-.183**	.176**	.176**	.281**	.254**	.413**	.356**	.216**	.187**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.96	8.22	-.167**	.322**	.233**	.107	.258**	.311**	.230**	.395**	.215**	.328**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.44	8.23	-.202**	.268**	.221**	.175**	.331**	.275**	.229**	.395**	.214**	.445**	.592**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.23	5.51	-.194**	.285**	.237**	.214**	.193**	.246**	.208**	.173**	.071	.339**	.416**	.403**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	100.94	35.03	-.114*	.316**	.245**	-.087	.105	.172**	.199**	.328**	.187**	.179**	.634**	.342**	.321**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย (n = 385)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.00	3.96													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.04	5.83	-.037												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.79	5.24	-.038	.548**											
4.สุขภาพจิตดี	42.80	9.01	.009	.139**	.120*										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.45	6.72	-.074	.368**	.443**	.442**									
6.การยอมรับเลียดู	28.13	9.68	-.146**	.253**	.289**	.144**	.361**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.87	7.86	-.041	.376**	.349**	.111*	.291**	.476**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.75	7.46	-.227**	.246**	.287**	-.116*	.252**	.500**	.354**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.28	4.87	-.012	.246**	.315**	.081	.258**	.284**	.292**	.289**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.83	9.33	-.143**	.240**	.254**	.355**	.478**	.367**	.409**	.248**	.264**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	30.11	8.10	-.177**	.337**	.275**	.052	.309**	.374**	.327**	.465**	.321**	.319**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.71	8.07	-.155**	.317**	.264**	.163**	.348**	.315**	.297**	.404**	.259**	.450**	.603**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.98	5.49	-.096	.365**	.300**	.188**	.289**	.221**	.294**	.183**	.225**	.375**	.414**	.453**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	100.62	34.71	-.102*	.368**	.274**	-.048	.125*	.249**	.287**	.395**	.290**	.222**	.653**	.430**	.308**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษามาก ($n = 250$)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.40	3.95													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.59	6.34	-.036												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.39	5.34	.068	.587**											
4.สุขภาพจิตดี	42.63	9.91	.019	.172**	.179**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.55	6.51	.000	.339**	.512**	.418**									
6.การยอมรับเลี้ยงดู	28.77	10.38	-.103	.251**	.236**	.270**	.254**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	33.63	8.11	-.048	.342**	.269**	.143*	.289**	.497**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	22.79	7.20	-.174**	.263**	.283**	-.075	.263**	.461**	.441**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.72	5.34	-.030	.268**	.228**	.140*	.249**	.212**	.217**	.348**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.33	10.38	-.214**	.145*	.157*	.364**	.272**	.514**	.413**	.271**	.198**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.42	8.21	-.187**	.347**	.197**	.125*	.183**	.342**	.361**	.406**	.208**	.280**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.43	8.61	-.322**	.248**	.151*	.114	.244**	.347**	.363**	.430**	.162*	.358**	.646**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.24	5.53	-.198**	.267**	.186**	.212**	.120	.176**	.204**	.166**	.046	.234**	.420**	.404**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	97.28	35.93	-.201**	.353**	.224**	.035	.154*	.259**	.272**	.350**	.187**	.131*	.653**	.442**	.368**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาน้อย (n = 449)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.09	3.95													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.21	6.14	-.046												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	31.81	5.34	.001	.560**											
4.สุขภาพจิตดี	42.72	9.40	-.001	.146**	.114*										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.33	6.72	-.107*	.382**	.448**	.440**									
6.การยอมรับเลียดู	28.94	10.12	-.143**	.258**	.284**	.212**	.394**								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	34.90	7.71	-.110*	.364**	.324**	.101*	.320**	.481**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.52	7.48	-.239**	.266**	.290**	-.119*	.263**	.482**	.381**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.32	4.74	-.058	.298**	.312**	.092	.286**	.280**	.299**	.336**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.96	9.72	-.165**	.206**	.205**	.358**	.429**	.422**	.420**	.250**	.249**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	30.05	8.51	-.173**	.353**	.240**	.078	.312**	.373**	.373**	.439**	.304**	.282**			
12.คสม. ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	30.25	8.41	-.201**	.325**	.238**	.127**	.349**	.317**	.337**	.400**	.264**	.382**	.647**		
13.ความชอบเสี่ยง	28.98	5.42	-.116*	.384**	.273**	.166**	.261**	.209**	.302**	.196**	.223**	.326**	.465**	.479**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	100.59	36.30	-.122**	.393**	.238**	-.032	.159**	.248**	.299**	.374**	.280**	.161**	.644**	.446**	.392**

หมายเหตุ: * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษามาก (n = 215)

	ค่าเฉลี่ย	SD.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.สติปัญญา	12.34	3.94													
2.มุ่งอนาคตควบคุมคน	30.27	5.85	-.003												
3.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	32.30	5.19	.061	.575**											
4.สุขภาพจิตดี	42.40	9.21	.032	.161*	.216**										
5.เอกลักษณ์แห่งอิโก้	49.77	6.30	.091	.287**	.495**	.421**									
6.การยอมรับเลียดู	27.44	9.51	-.105	.204**	.214**	.200**	.160*								
7.การเห็นแบบอย่างผู้ปกครอง	33.38	8.29	.108	.359**	.316**	.155*	.249**	.463**							
8.การยอมรับสิ่งสอนฯ	23.35	7.35	-.176**	.231**	.233**	-.038	.223**	.448**	.375**						
9.การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	39.72	5.74	.015	.215**	.226**	.137*	.229**	.256**	.208**	.294**					
10.ประสบการณ์ที่ไม่ดี	32.25	9.99	-.204**	.171*	.199**	.386**	.312**	.468**	.397**	.246**	.226**				
11.ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนฯ	29.37	7.51	-.160*	.314**	.268**	.146*	.174*	.324**	.308**	.425**	.261**	.355**			
12.คสม.ในการหลีกเลี่ยงเพื่อนฯ	29.93	8.15	-.265**	.198**	.166*	.200**	.224**	.346**	.309**	.433**	.163*	.455**	.580**		
13.ความชอบเสี่ยง	29.20	5.77	-.218**	.188**	.200**	.288**	.200**	.267**	.201**	.191**	.067	.350**	.335**	.345**	
14.การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน	96.48	32.29	-.144*	.299**	.294**	.035	.111	.228**	.251**	.355**	.211**	.225**	.671**	.400**	.191**

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสี่ยง พิจารณาตาม การอบรมเลี้ยงดู และ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มการศึกษานาน้อย

การอบรมเลี้ยงดู	ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อน	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12 (29.13)	21 (27.52)	11 (27.42)
มาก	มาก	107	22	31.58	2.45	4.06*	4.16*
น้อย	มาก	80	12	29.13		1.61	1.71
มาก	น้อย	49	21	27.52			0.1
น้อย	น้อย	68	11	27.42			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสี่ยง พิจารณาตาม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดู และ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี ในกลุ่มการศึกษานาน้อย

มุ่งอนาคต ๆ	การอบรมเลี้ยงดู ๆ	คสม. หลีกเลี่ยง เพื่อนๆ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	122 (30.07)	212 (29.61)	211 (28.93)	112 (28.65)	221 (27.84)	121 (27.20)	111 (25.91)
มาก	มาก	มาก	63	222	33.10	3.03	3.49*	4.17*	4.45*	5.26*	5.90*	7.19*
น้อย	มาก	มาก	45	122	30.07		0.46	1.14	1.42	2.23	2.87	4.16*
มาก	น้อย	มาก	43	212	29.61			0.68	0.96	1.77	2.41	3.70*
มาก	น้อย	น้อย	43	211	28.93				0.28	1.09	1.73	3.02
น้อย	น้อย	มาก	43	112	28.65					0.81	1.45	2.74
มาก	มาก	น้อย	31	221	27.84						0.64	1.93
น้อย	มาก	น้อย	20	121	27.20							1.29
น้อย	น้อย	น้อย	91	111	25.91							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตาม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาเป็นรายได้ไม่ประจำ

มุ่งอนาคตฯ	การอบรมเลี้ยงดูฯ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21 (102.30)	11 (92.22)	12 (89.94)
มาก	มาก	85	22	114.03	11.73*	21.81*	24.09*
มาก	น้อย	77	21	102.30		10.08*	12.36*
น้อย	น้อย	121	11	92.22			2.28
น้อย	มาก	69	12	89.94			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และสุขภาพจิตดี ในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องมาก

การอบรมสั่งสอน จากผู้ปกครอง	สุขภาพจิตดี	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21 (33.65)	12 (27.48)	11 (26.65)
มาก	มาก	37	22	39.49	5.84*	12.01*	12.84*
มาก	น้อย	36	21	33.65		6.17*	7*
น้อย	มาก	41	12	27.48			0.83
น้อย	น้อย	37	11	26.65			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มรวม

สุขภาพจิตดี	การมีแบบอย่างที่ดี จากสื่อ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12 (30.60)	21 (30.34)	11 (27.18)
มาก	มาก	191	22	31.43	0.83	1.09	4.25*
น้อย	มาก	156	12	30.60		0.26	3.42*
มาก	น้อย	156	21	30.34			3.16*
น้อย	น้อย	174	11	27.18			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ

การอบรมสั่งสอน จากผู้ปกครอง	การมีแบบอย่างที่ดี จากสื่อ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
					(32.71)	(30.28)	(25.49)
มาก	น้อย	66	21	32.98	0.27	2.7	7.49*
มาก	มาก	106	22	32.71		2.43	7.22*
น้อย	มาก	65	12	30.28			4.79*
น้อย	น้อย	116	11	25.49			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม สุขภาพจิตดี และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาไม่มีรายได้ไม่ประจำ

สุขภาพจิตดี	การมีแบบอย่างที่ดี จากสื่อ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
					(31.48)	(30.24)	(26.49)
มาก	น้อย	42	21	33.04	1.56	2.8	6.55*
มาก	มาก	54	22	31.48		1.24	4.99*
น้อย	มาก	48	12	30.24			3.75
น้อย	น้อย	55	11	26.49			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความชอบเลี้ยง พิจารณาตาม การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาไม่มีรายได้ประจำ

การอบรมสั่งสอน จากผู้ปกครอง	การมีแบบอย่างที่ดี จากสื่อ	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	11
					(30.43)	(29.40)	(26.94)
มาก	น้อย	71	21	30.67	0.24	1.27	3.73*
มาก	มาก	131	22	30.43		1.03	3.49*
น้อย	มาก	88	12	29.40			2.46
น้อย	น้อย	140	11	26.94			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความชอบเสี่ยง พิจารณาตาม การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง สุขภาพจิตดี และ การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยรวมมาก

การอบรมสั่งฯ	สุขภาพจิต	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	122 (30.82)	112 (28.75)	212 (28.13)	222 (27.79)	211 (27.00)	121 (26.48)	111 (26.32)
มาก	มาก	น้อย	18	221	30.83	0.01	2.08	2.7	3.04	3.83*	4.35*	4.51*
น้อย	มาก	มาก	44	122	30.82		2.07	2.69	3.03	3.82*	4.34*	4.5*
น้อย	น้อย	มาก	36	112	28.75			0.62	0.96	1.75	2.27	2.43
มาก	น้อย	มาก	38	212	28.13				0.34	1.13	1.65	1.81
มาก	มาก	มาก	38	222	27.79					0.79	1.31	1.47
มาก	น้อย	น้อย	31	211	27.00						0.52	0.68
น้อย	มาก	น้อย	58	121	26.48							0.16
น้อย	น้อย	น้อย	69	111	26.32							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตาม การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และการมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ ในกลุ่มนักเรียนเป็นลูกคนแรก

การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ	จำนวนคน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21 (96.09)	11 (90.26)	12 (85.71)
มาก	มาก	75	22	113.74	17.65*	23.48*	28.03*
มาก	น้อย	46	21	96.09		5.83*	10.38*
น้อย	น้อย	66	11	90.26			4.55*
น้อย	มาก	45	12	85.71			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ สถิติปัญญา พิจารณาตาม เพศของนักเรียน และ เกรดเฉลี่ยรวม ในกลุ่มรวม

เพศ	เกรดเฉลี่ยรวม	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12	21	11
		คน			(13.12)	(12.07)	(10.29)
หญิง	มาก	215	22	13.63	0.51	1.56*	3.34*
ชาย	มาก	98	12	13.12		1.05*	2.83*
หญิง	น้อย	124	21	12.07			1.78*
ชาย	น้อย	196	11	10.29			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน พิจารณาตาม เพศของนักเรียน และ เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน ในกลุ่มรวม

เพศ	เกรดเฉลี่ยรวม	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	22
		คน			(31.04)	(30.61)	(29.32)
ชาย	มาก	97	12	31.05	0.01	0.44	1.73*
หญิง	น้อย	122	21	31.04		0.43	1.72*
ชาย	น้อย	193	11	30.61			1.29*
หญิง	มาก	215	22	29.32			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตาม เพศของนักเรียน และ เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน ในกลุ่มรวม

เพศ	เกรดเฉลี่ยรวม	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12	11	22
		คน			(32.30)	(31.88)	(31.53)
หญิง	น้อย	121	21	33.30	1.0*	1.42*	1.77*
ชาย	มาก	96	12	32.30		0.42	0.77
ชาย	น้อย	195	11	31.88			0.35
หญิง	มาก	215	22	31.53			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ เอกลักษณ์แห่งอีโก้ พิจารณาตาม เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เกรดเฉลี่ยรวม	กศ.บิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	21
		คน			(49.85)	(49.78)	(48.30)
น้อย	น้อย	205	11	50.75	0.9*	0.97*	2.45*
มาก	มาก	136	22	49.85		0.07	1.55*
น้อย	มาก	110	12	49.78			1.48*
มาก	น้อย	175	21	48.30			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง พิจารณาตาม เพศ และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	กศ.บิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12	22	21
		คน			(24.18)	(21.81)	(21.37)
ชาย	น้อย	171	11	26.55	2.37*	4.74*	5.18*
ชาย	มาก	122	12	24.18		2.37*	2.81*
หญิง	มาก	128	22	21.81			0.44
หญิง	น้อย	211	21	21.37			

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ พิจารณาตาม เพศ และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	กศ.บิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12	22	21
		คน			(39.72)	(39.47)	(38.60)
ชาย	น้อย	170	11	40.60	0.88*	1.13*	2.0*
ชาย	มาก	121	12	39.72		0.25	1.12*
หญิง	มาก	128	22	39.47			0.87*
หญิง	น้อย	211	21	38.60			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ พิจารณาตาม เพศของนักเรียน เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	เกรด	กศ.บิดา	จำ นวน	รหัส	ค่า เฉลี่ย	112 (40.68)	111 (39.97)	222 (39.69)	211 (39.28)	212 (39.26)	122 (38.76)	221 (37.69)
ชาย	มาก	น้อย	49	121	41.22	0.54	1.25	1.53	1.94	1.96	2.46*	3.53*
ชาย	น้อย	มาก	72	112	40.68		0.71	0.99	1.4	1.42	1.92	2.99*
ชาย	น้อย	น้อย	121	111	39.97			0.28	0.69	0.71	1.21	2.28
หญิง	มาก	มาก	89	222	39.69				0.41	0.43	0.93	2.0
หญิง	น้อย	น้อย	85	211	39.28					0.02	0.52	1.59
หญิง	น้อย	มาก	39	212	39.26						0.5	1.57
ชาย	มาก	มาก	49	122	38.76							1.07
หญิง	มาก	น้อย	126	221	37.69							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม เพศ และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	กศ.บิดา	จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11 (34.97)	21 (30.78)	22 (28.14)
ชาย	มาก	121	12	36.44	1.47*	5.66*	8.3*
ชาย	น้อย	170	11	34.97		4.19*	6.83*
หญิง	น้อย	211	21	30.78			2.64*
หญิง	มาก	128	22	28.14			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ทักษะคิดที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม เพศ และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	กศ.บิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	12	22	21
		คน			(30.20)	(29.01)	(27.88)
ชาย	น้อย	172	11	32.49	2.29*	3.48*	4.61*
ชาย	มาก	121	12	30.20		1.19*	2.32*
หญิง	มาก	128	22	29.01			1.13*
หญิง	น้อย	211	21	27.88			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อน พิจารณาตาม เพศ และ การศึกษาของบิดา ในกลุ่มรวม

เพศ	กศ.บิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	22	12	21
		คน			(99.21)	(98.56)	(92.72)
ชาย	น้อย	172	11	110.48	11.27*	11.92*	17.76*
หญิง	มาก	128	22	99.21		0.65	6.49*
ชาย	มาก	122	12	98.56			5.84*
หญิง	น้อย	211	21	92.72			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การอบรมเลี้ยงดู พิจารณาตาม การศึกษามารดา และ จำนวนพี่น้องของนักเรียน
ในกลุ่มรวม

กศ.มารดา	จน.พี่น้อง	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	21	22
		คน			(27.93)	(26.76)	(24.52)
น้อย	พี่น้องมาก	102	12	30.43	2.5*	3.67*	5.91*
น้อย	พี่น้องน้อย	243	11	27.93		1.17*	3.41*
มาก	พี่น้องน้อย	135	21	26.76			2.24*
มาก	พี่น้องมาก	40	22	24.52			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง พิจารณาตาม จำนวนพี่น้องของนักเรียน และ อาชีพของบิดา ในกลุ่มรวม

จน.พี่น้อง	อาชีพบิดา	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	11	12	21
		คน			(24.34)	(22.71)	(21.53)
พี่น้องมาก	ประจำ	86	22	24.80	0.46	2.09*	3.27*
พี่น้องน้อย	ไม่ประจำ	108	11	24.34		1.63*	2.81*
พี่น้องน้อย	ประจำ	271	12	22.71			1.18*
พี่น้องมาก	ไม่ประจำ	56	21	21.53			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม การศึกษามารดา และ จำนวนพี่น้องของนักเรียน ในกลุ่มรวม

กศ.มารดา	จน.พี่น้อง	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	22
		คน			(32.21)	(31.60)	(28.97)
น้อย	พี่น้องมาก	102	12	35.37	3.16*	3.77*	6.4*
มาก	พี่น้องน้อย	133	21	32.21		0.61	3.24*
น้อย	พี่น้องน้อย	244	11	31.60			2.63*
มาก	พี่น้องมาก	40	22	28.97			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม การศึกษามารดา และ จำนวนพี่น้องของนักเรียน ในกลุ่มรวม

กศ.มารดา	จน.พี่น้อง	จำนวน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	21	11	22
		คน			(29.85)	(28.88)	(28.42)
น้อย	พี่น้องมาก	102	12	32.89	3.04*	4.01*	4.47*
มาก	พี่น้องน้อย	135	21	29.85		0.97	1.43*
น้อย	พี่น้องน้อย	243	11	28.88			0.46
มาก	พี่น้องมาก	40	22	28.42			

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ การอบรมเลี้ยงดู พิจารณาตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และ เกรดเฉลี่ยรวมของ นักเรียน ในกลุ่มรวม

อาชีพ มารดา	ลำดับ การ เกิด	เกรด เฉลี่ย	จำ นวน	รหัศ เฉลี่ย	ค่า เฉลี่ย	111 (31.76)	211 (30.35)	121 (29.44)	212 (27.23)	122 (25.90)	222 (25.38)	112 (24.78)
ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	น้อย	75	221	32.04	0.28	1.69	2.60*	4.81*	6.14*	6.66*	7.26*
ไม่ประจำ	ลูกคน แรก	น้อย	45	111	31.76		1.41	2.32	4.53*	5.86*	6.38*	6.98*
ประจำ	ลูกคน แรก	น้อย	54	211	30.35			0.91	3.12*	4.45*	4.97*	5.57*
ไม่ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	น้อย	104	121	29.44				2.21	3.54*	4.06*	4.66*
ประจำ	ลูกคน แรก	มาก	62	212	27.23					1.33	1.85	2.45
ไม่ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	มาก	79	122	25.90						0.52	1.12
ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	มาก	61	222	25.38							0.6
ไม่ประจำ	ลูกคน แรก	มาก	67	112	24.78							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ ประสพการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่ดี พิจารณาตาม อาชีพของมารดา ลำดับการเกิด และ เกรดเฉลี่ยรวมของนักเรียน ในกลุ่มรวม

อาชีพ มารดา	ลำดับ การ เกิด	เกรด เฉลี่ย	จำ นวน	รหัศ เฉลี่ย	ค่า เฉลี่ย	221 (36.41)	121 (36.41)	211 (34.77)	212 (30.43)	122 (29.94)	222 (29.28)	112 (27.99)
ไม่ประจำ	ลูกคน แรก	น้อย	45	111	36.82	0.41	1.89	2.05	6.39*	6.88*	7.54*	8.83*
ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	น้อย	70	221	36.41		1.48	1.64	5.98*	6.47*	7.13*	8.42*
ไม่ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	น้อย	104	121	34.93			0.16	4.50*	4.99*	5.65*	6.94*
ประจำ	ลูกคน แรก	น้อย	53	211	34.77				4.34*	4.83*	5.49*	6.78*
ประจำ	ลูกคน แรก	มาก	62	212	30.43					0.49	1.15	2.44
ไม่ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	มาก	79	122	29.94						0.66	1.95
ประจำ	ไม่ใช่ ลูกคน	มาก	61	222	29.28							1.29
ไม่ประจำ	ลูกคน แรก	มาก	67	112	27.99							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05

ตารางที่ 46 ผลการทำนายของทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม และ สถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวนคน	ชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(1-5)			ชุดที่ 2 สถานการณ์ (6-10)			ชุดที่ 3 รวม(1-10)			%
		%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	แตกต่าง
รวม	666	17.3	2,5,1	.29,.16,-.16	26.4	8,10,7,9	.30,.15,.14,.1	30.3	8,2,10,9,7,1	.26,.19,.13,.10,.10	3.9
ชาย	305	12.9	2,5,1	.25,.12,-.19	17.8	8,7,9	.25,.19,.13	22.2	8,2,10,7,1	.20,.18,.11,.14,-	4.4
หญิง	360	18.9	2,3,5	.21,.18,.13	25.7	8,7,9,10	.30,.16,.14,.1	30.1	8,2,6,10,9	.25,.23,.11,.11,.11	4.4
อายุน้อย	312	18.0	2,5,1	.26,.18,-.17	27.5	8,7,10,9	.29,.17,.15,.10	31.3	8,10,2,9,1	.28,.18,.17,.11,-	3.8
อายุมาก	353	18.0	2,5,1	.31,.15,-.16	25.4	8,10,9,7	.31,.15,.13,.1	30.3	8,2,10,9	.30,.23,.16,.10	4.9
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	334	17.1	2,5,1	.31,.16,-.12	17.7	7,8,9	.21,.21,.13	25.5	2,8,7,5	.24,.20,.16,.11	7.8*
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	330	14.0	3,2	.23,.18	30.5	8,6,9,10	.30,.21,.14,.1	32.6	8,6,3,9,10	.28,.20,.13,.11,.10	2.1
มีพี่น้องน้อย	396	12.5	2,5,1	.24,.13,-.16	20.5	8,10,9	.25,.21,.16	24.4	8,10,2,9,1	.22,.18,.16,.14,-	3.9
มีพี่น้องมาก	148	25.5	2,5,1	.36,.21,-.18	47.3	8,7,6	.41,.29,.15	52.5	8,7,4,2	.48,.25,.16,.15	5.2*
เป็นลูกคนแรก	229	20.7	2	.43	24.6	8,7,10,9	.30,.14,.13,.1	32.1	2,8,10	.31,.30,.15	7.5*
ไม่ใช่ลูกคนแรก	312	14.6	2,5,1	.19,.18,-.22	27.9	8,10,9	.34,.22,.15	31.3	8,10,9,2,1	.30,.21,.13,.12,-	3.4
อาชีพบิดามีรายได้ไม่ประจำ	195	15.7	2,5	.27,.21	33.9	8,7,9,6	.32,.21,.16,.1	37.4	8,7,2,9	.36,.20,.18,.15	3.5
อาชีพบิดามีรายได้ประจำ	423	17.7	2,5,1	.29,.12,-.20	24.3	8,10,9	.35,.19,.11	29.1	8,2,10,1	.30,.22,.17,-.11	4.8
อาชีพมารดามีรายได้ไม่	347	18.3	2,5,1	.30,.17,-.16	33.6	7,8,9	.30,.29,.16	37.1	8,7,2,9,4	.30,.24,.14,.13,.11	3.5
อาชีพมารดามีรายได้ประจำ	300	15.2	2,5,1	.26,.15,-.16	23.2	8,10	.35,.19,.11	27.8	8,10,2	.31,.23,.22	4.6
การศึกษานิดาน้อย	376	18.5	2,5,1	.26,.19,-.16	29.5	8,10,9,6	.33,.16,.15,.1	32.6	8,2,10,9	.35,.18,.15,.13	3.1
การศึกษานิดามาก	243	16.5	2,1	.35,-.17	22.6	8,7,10	.29,.18,.13	28.8	8,2,10	.29,.25,.18	6.2*
การศึกษามารดาน้อย	440	18.4	2,5,1	.28,.19,-.14	27.2	8,7,9,6	.28,.17,.12,.1	31.0	8,2,7,5,9	.29,.16,.14,.11,.09	3.8
การศึกษามารดามาก	207	14.9	2,1	.31,-.17	26.3	8,10	.36,.27	30.8	8,10,2	.32,.25,.20	4.5

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ *มีความแตกต่างอย่างน้อย 5%

1 = สติปัญญา

2 = ลักษณะมั่งนาคควบคุมคน

3 = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4 = สุขภาพจิตดี

5 = เอกลักษณะแห่งอีโก้

6 = การอบรมเลี้ยงดู

7 = การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว

8 = การอบรมสั่งสอนจากพี่ปกครอง

9 = การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ

10 = ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่

ตารางที่ 47 ผลการทำนายของความสามารถในการหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ดี โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม และ สถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน	ชุดที่ 1 จิตลักษณะเดิม(1-5)			ชุดที่ 2 สถานการณ์ (6-10)			ชุดที่ 3 รวม(1-10)			% แตกต่าง
		%ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	% ทำนาย	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
รวม	666	18.2	5,2,1	.23,.21,-.20	27.5	10,8,7	.30,.28,.11	31.4	10,8,2,5,1	.27,.25,.14,.10,-	3.9
ชาย	305	15.7	2,5,1	.27,.15,-.18	17.9	8,10,7	.23,.19,.15	23.6	8,2,4,7,1	.22,.19,.18,.16,	5.7*
หญิง	360	16.3	5,2,1	.29,.15,-.11	24.0	10,8,7	.30,.27,.11	27.8	10,8,5	.28,.26,.19	3.8
อายุน้อย	312	19.0	5,2,1	.24,.21,-.19	30.8	10,8,7	.31,.29,.13	34.5	10,8,2,1	.33,.27,.14,-.12	3.7
อายุมาก	353	18.6	2,5,4,1	.21,.18,.11,-	25.5	10,8,7	.30,.26,.12	29.9	8,10,2,4,1	.27,.22,.16,.14-	4.4
เกรดเฉลี่ยรวมน้อย	334	18.4	2,5,4,1	.28,.13,.12,-	16.5	8,10,7	.22,.17,.15	26.5	8,2,4,10	.26,.25,.16,.14	8.1*
เกรดเฉลี่ยรวมมาก	330	12.1	5,3,1	.19,.18,-.11	27.7	10,8	.37,.30	28.9	10,8,3	.35,.28,.10	1.2
มีเพื่อนน้อย	396	15.0	2,5,1	.20,.19,-.19	27.7	10,8	.37,.29	32.0	10,8,2,1	.34,.25,.14,-.13	4.3
มีเพื่อนมาก	148	19.2	5,2,1	.26,.18,-.26	27.0	8,10	.40,.23	31.3	8,10,7	.35,.17,.16	4.3
เป็นลูกคนแรก	229	19.6	2,1	.37,-.23	31.3	8,10	.36,.33	36.2	8,10,2,1	.30,.27,.21,-.15	4.9
ไม่ใช่ลูกคนแรก	312	15.6	5,2,1	.25,.11,-.22	24.8	10,8	.33,.29	29.9	8,10,4,5,1	.30,.23,.12,.11,	5.1*
อาชีพบิดามีรายได้ไม่ประจำ	195	14.7	5,2	.25,.21	29.1	8,10	.34,.33	32.2	8,10,2	.33,.30,.17	3.1
อาชีพบิดามีรายได้ประจำ	423	19.3	5,2,1	.21,.20,-.25	27.1	8,10	.33,.32	32.4	10,8,2,1	.29,.26,.15,-.15	5.3*
อาชีพมารดามีรายได้ไม่ประจำ	347	18.3	2,5,1	.23,.20,-.21	28.1	8,7,10	.28,.21,.20	32.5	8,7,4,2,10,1	.27,.18,.13,.13,.	4.4
อาชีพมารดามีรายได้ประจำ	300	17.2	5,2,1	.26,.16,-.19	29.3	10,8	.38,.31	33.6	10,8,5	.35,.26,.17	4.3
การศึกษาบิดาน้อย	376	17.8	5,2,1	.25,.22,-.12	29.7	10,8	.37,.31	32.4	10,8,2	.34,.28,.17	2.7
การศึกษามิдамมาก	243	20.3	5,2,1	.19,.18,-.32	26.2	8,10,7	.31,.22,.14	33.9	8,10,2,1	.29,.23,.14,-.22	7.7*
การศึกษามิдамน้อย	440	19.3	5,2,1	.24,.23,-.16	25.9	8,10	.29,.26,.12	30.8	8,10,2,5	.27,.24,.16,.12	4.9
การศึกษามิдамมาก	207	16.1	5,2,1	.21,.14,-.28	31.4	10,8	.37,.33	35.1	10,8,1	.35,.32,-.13	3.7

หมายเหตุ : ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ *มีความแตกต่างอย่างน้อย 5%

1 =	สติปัญญา	4 =	สุขภาพจิตดี	7 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากครอบครัว	10 =	ประสบการณ์ที่ไม่ดีเกี่ยวกับเพื่อนที่ไม่
2 =	ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	5 =	เอกลักษณ์แห่งอิโก้	8 =	การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง		
3 =	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	6 =	การอบรมเลี้ยงดู	9 =	การมีแบบอย่างที่ดีจากสื่อ		

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น
(Path Analysis)

DATE: 8/21/2010

TIME: 15:17

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog and Dag Sörbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file **C:\Documents and Settings\Administrator\Desktop\pa1\model.SPJ:**

Raw Data from file 'C:\and Settings

Sample Size = 684

Relationships

VAR1 = VAR3 VAR4

VAR2 = VAR1 VAR3

VAR3 = VAR4

VAR1 = VAR5 VAR6 VAR13

VAR2 = VAR5 VAR6 VAR11

VAR3 = VAR5 VAR7 VAR11 VAR12 VAR13 VAR14

VAR4 = VAR5 VAR7 VAR9 VAR11 VAR13

Path Diagram

lisrel output: SS SC EF RS

End of Problem

model

Covariance Matrix

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	31.13					
VAR2	63.31	1223.99				
VAR3	19.44	191.75	66.51			
VAR4	20.15	131.24	42.31	68.84		
VAR5	10.63	73.85	16.59	14.77	35.80	
VAR6	11.52	0.96	8.04	11.71	7.89	87.19
VAR7	-3.28	-22.83	-5.91	-7.84	-0.89	-1.35
VAR9	8.93	37.30	14.61	17.18	14.15	27.93
VAR11	7.29	100.45	25.90	24.70	11.91	-7.24
VAR12	11.96	83.55	22.66	21.42	16.91	10.61
VAR13	18.03	73.50	24.79	32.70	12.73	34.00
VAR14	5.03	44.56	11.62	9.52	7.96	4.44

Covariance Matrix

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR7	15.66					
VAR9	-2.27	43.87				
VAR11	-7.05	11.55	55.24			
VAR12	-1.60	15.96	21.61	63.91		
VAR13	-8.60	25.38	17.79	32.03	95.31	

VAR14 -0.39 8.64 11.58 10.78 11.55 25.48
model

Parameter Specifications

BETA

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
	-----	-----	-----	-----
VAR1	0	0	1	2
VAR2	3	0	4	0
VAR3	0	0	0	5
VAR4	0	0	0	0

GAMMA

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	6	7	0	0	0	0
VAR2	9	10	0	0	11	0
VAR3	12	0	13	0	14	15
VAR4	18	0	19	20	21	0

GAMMA

	VAR13	VAR14
	-----	-----
VAR1	8	0
VAR2	0	0
VAR3	16	17
VAR4	22	0

PHI

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR5	23					
VAR6	24	25				
VAR7	26	27	28			
VAR9	29	30	31	32		
VAR11	33	34	35	36	37	
VAR12	38	39	40	41	42	43
VAR13	44	45	46	47	48	49
VAR14	51	52	53	54	55	56

PHI

	VAR13	VAR14
-----	-----	-----
VAR13	50	
VAR14	57	58

PSI

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----
59	60	61	62

model

Number of Iterations = 5

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

BETA

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----

VAR1	--	--	0.14	0.14
			(0.03)	(0.03)
			4.77	4.63

VAR2	0.22	--	2.50	--
	(0.20)		(0.14)	
	1.09		17.33	

VAR3	--	--	--	0.48
			(0.03)	
			14.42	

VAR4	--	--	--	--
------	----	----	----	----

GAMMA

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.14	0.06	--	--	--	--
	(0.03)	(0.02)				
	4.25	2.99				
VAR2	0.76	-0.28	--	--	0.41	--
	(0.18)	(0.11)			(0.15)	
	4.28	-2.61			2.80	
VAR3	0.15	--	-0.05	--	0.16	0.08
	(0.04)		(0.06)		(0.04)	(0.03)
	3.40		-0.73		4.34	2.28
VAR4	0.19	--	-0.23	0.12	0.28	--

(0.05)	(0.07)	(0.05)	(0.04)
3.86	-3.23	2.63	7.26

GAMMA

VAR13	VAR14
-----	-----
VAR1	0.07 --
(0.02)	
2.98	

VAR2	-- --
------	----------

VAR3	0.00 0.12
(0.03) (0.05)	
0.03 2.48	

VAR4	0.21 --
(0.03)	
6.89	

Covariance Matrix of Y and X

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	31.06					
VAR2	63.74	1224.21				
VAR3	19.24	191.26	66.14			
VAR4	20.01	127.86	41.93	68.84		
VAR5	10.63	73.85	16.59	14.77	35.80	
VAR6	11.11	-3.18	6.42	10.35	7.89	87.19
VAR7	-2.66	-18.57	-5.91	-7.84	-0.89	-1.35

VAR9	9.75	46.32	14.60	17.18	14.15	27.93
VAR11	9.32	100.89	25.90	24.70	11.91	-7.24
VAR12	10.57	74.28	21.23	18.42	16.91	10.61
VAR13	18.03	73.43	24.79	32.70	12.73	34.00
VAR14	4.82	38.37	11.07	8.37	7.96	4.44

Covariance Matrix of Y and X

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR7	15.66					
VAR9	-2.27	43.87				
VAR11	-7.05	11.55	55.24			
VAR12	-1.60	15.96	21.61	63.91		
VAR13	-8.60	25.38	17.79	32.03	95.31	
VAR14	-0.39	8.64	11.58	10.78	11.55	25.48

PHI

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR5	35.80					
	(1.95)					
	18.37					
VAR6	7.89	87.19				
	(2.17)	(4.75)				
	3.63	18.37				
VAR7	-0.89	-1.35	15.66			
	(0.91)	(1.42)	(0.85)			
	-0.97	-0.95	18.37			

VAR9 14.15 27.93 -2.27 43.87
 (1.62) (2.61) (1.01) (2.39)
 8.73 10.69 -2.24 18.37

VAR11 11.91 -7.24 -7.05 11.55 55.24
 (1.77) (2.69) (1.16) (1.95) (3.01)
 6.72 -2.70 -6.06 5.93 18.37

VAR12 16.91 10.61 -1.60 15.96 21.61 63.91
 (1.95) (2.90) (1.22) (2.13) (2.43) (3.48)
 8.66 3.66 -1.31 7.50 8.88 18.37

VAR13 12.73 34.00 -8.60 25.38 17.79 32.03
 (2.30) (3.74) (1.52) (2.67) (2.88) (3.25)
 5.53 9.08 -5.64 9.49 6.19 9.86

VAR14 7.96 4.44 -0.39 8.64 11.58 10.78
 (1.20) (1.82) (0.77) (1.33) (1.51) (1.61)
 6.62 2.44 -0.51 6.50 7.66 6.71

PHI

VAR13 VAR14

VAR13 95.31
 (5.19)
 18.37

VAR14 11.55 25.48
 (1.95) (1.39)
 5.93 18.37

PSI

Note: This matrix is diagonal.

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----
22.31	632.70	36.16	48.23
(1.21)	(34.44)	(1.97)	(2.63)
18.37	18.37	18.37	18.37

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----
0.28	0.48	0.45	0.30

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----
0.20	0.23	0.29	0.30

Reduced Form

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.20	0.06	-0.05	0.02	0.08	0.01
	(0.03)	(0.02)	(0.02)	(0.01)	(0.01)	(0.01)
	5.91	2.99	-2.98	2.50	6.43	2.05
VAR2	1.40	-0.27	-0.40	0.15	1.17	0.20
	(0.21)	(0.11)	(0.18)	(0.06)	(0.17)	(0.09)
	6.63	-2.52	-2.21	2.56	6.83	2.26
VAR3	0.24	--	-0.15	0.06	0.30	0.08
	(0.05)		(0.07)	(0.02)	(0.04)	(0.03)

4.88 -2.20 2.59 7.35 2.28

VAR4 0.19 - - -0.23 0.12 0.28 - -
 (0.05) (0.07) (0.05) (0.04)
 3.86 -3.23 2.63 7.26

Reduced Form

VAR13 VAR14

VAR1 0.11 0.02
 (0.02) (0.01)
 4.94 2.20

VAR2 0.28 0.31
 (0.08) (0.13)
 3.43 2.46

VAR3 0.10 0.12
 (0.03) (0.05)
 3.32 2.48

VAR4 0.21 - -
 (0.03)
 6.89

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 16

Minimum Fit Function Chi-Square = 17.99 (P = 0.32)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 18.00 (P = 0.32)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 2.00

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 16.68)

Minimum Fit Function Value = 0.026

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0030

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.025)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.014

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.039)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.99

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.21

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.21 ; 0.23)

ECVI for Saturated Model = 0.23

ECVI for Independence Model = 6.00

Chi-Square for Independence Model with 66 Degrees of Freedom = 4027.97

Independence AIC = 4051.97

Model AIC = 142.00

Saturated AIC = 156.00

Independence CAIC = 4118.30

Model CAIC = 484.73

Saturated CAIC = 587.18

Normed Fit Index (NFI) = 1.00

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.24

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.98

Critical N (CN) = 1216.14

Root Mean Square Residual (RMR) = 1.89

Standardized RMR = 0.014

Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.20

model

Fitted Covariance Matrix

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	31.06					
VAR2	63.74	1224.21				
VAR3	19.24	191.26	66.14			
VAR4	20.01	127.86	41.93	68.84		
VAR5	10.63	73.85	16.59	14.77	35.80	
VAR6	11.11	-3.18	6.42	10.35	7.89	87.19
VAR7	-2.66	-18.57	-5.91	-7.84	-0.89	-1.35
VAR9	9.75	46.32	14.60	17.18	14.15	27.93
VAR11	9.32	100.89	25.90	24.70	11.91	-7.24
VAR12	10.57	74.28	21.23	18.42	16.91	10.61
VAR13	18.03	73.43	24.79	32.70	12.73	34.00
VAR14	4.82	38.37	11.07	8.37	7.96	4.44

Fitted Covariance Matrix

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR7	15.66					
VAR9	-2.27	43.87				
VAR11	-7.05	11.55	55.24			
VAR12	-1.60	15.96	21.61	63.91		
VAR13	-8.60	25.38	17.79	32.03	95.31	
VAR14	-0.39	8.64	11.58	10.78	11.55	25.48

Fitted Residuals

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
VAR1	0.07					
VAR2	-0.44	-0.22				
VAR3	0.20	0.49	0.36			
VAR4	0.14	3.39	0.38	0.00		
VAR5	0.00	0.00	--	--	--	
VAR6	0.41	4.14	1.62	1.37	--	--
VAR7	-0.62	-4.26	0.00	--	--	--
VAR9	-0.82	-9.02	0.01	--	--	--
VAR11	-2.04	-0.44	--	0.00	--	0.00
VAR12	1.39	9.27	1.44	3.00	--	--
VAR13	--	0.08	0.00	--	--	--
VAR14	0.21	6.20	0.55	1.15	--	--

Fitted Residuals

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
VAR7	--					
VAR9	--	--				
VAR11	--	--	--			
VAR12	--	--	--	--		
VAR13	--	--	--	--	--	
VAR14	--	--	--	--	--	--

Summary Statistics for Fitted Residuals

Smallest Fitted Residual = -9.02

Median Fitted Residual = 0.00

Largest Fitted Residual = 9.27

Stem leaf Plot

[illegible]

Standardized Residuals

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
VAR1	1.14					
VAR2	-0.78	-0.07				
VAR3	1.37	0.63	1.76			
VAR4	1.04	0.56	1.76	--		
VAR5	--	--	--	--	--	
VAR6	0.83	0.75	0.74	0.66	--	--
VAR7	-0.90	-1.15	--	--	--	--
VAR9	-0.83	-1.46	0.01	--	--	--
VAR11	-1.77	-1.77	--	--	--	--
VAR12	1.07	1.30	1.68	1.68	--	--
VAR13	--	0.01	--	--	--	--
VAR14	0.24	1.30	0.93	0.93	--	--

Standardized Residuals

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
VAR7	--					
VAR9	--	--				
VAR11	--	--	--			
VAR12	--	--	--	--		
VAR13	--	--	--	--	--	
VAR14	--	--	--	--	--	--

Summary Statistics for Standardized Residuals

Smallest Standardized Residual = -1.77

Median Standardized Residual = 0.00

Largest Standardized Residual = 1.76

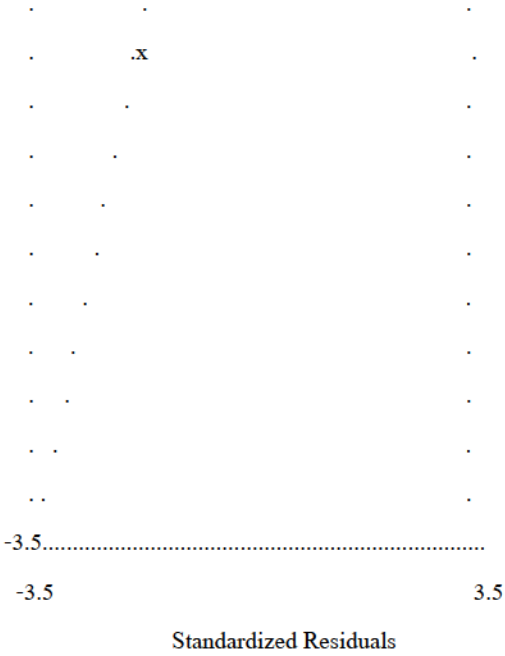
Stemleaf Plot

[illegible]

model

Q plot of Standardized Residuals

3.5.....

Standardized Solution

BETA

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
VAR1	--	--	0.20	0.20
VAR2	0.03	--	0.58	--
VAR3	--	--	--	0.49
VAR4	--	--	--	--

GAMMA

VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
-----	-----	-----	-----	-----	-----

VAR1	0.15	0.11	--	--	--	--
VAR2	0.13	-0.08	--	--	0.09	--
VAR3	0.11	--	-0.02	--	0.15	0.08
VAR4	0.14	--	-0.11	0.10	0.25	--

GAMMA

	VAR13	VAR14
	-----	-----
VAR1	0.11	--
VAR2	--	--
VAR3	0.00	0.08
VAR4	0.25	--

Correlation Matrix of Y and X

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4	VAR5	VAR6
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	1.00					
VAR2	0.33	1.00				
VAR3	0.42	0.67	1.00			
VAR4	0.43	0.44	0.62	1.00		
VAR5	0.32	0.35	0.34	0.30	1.00	
VAR6	0.21	-0.01	0.08	0.13	0.14	1.00
VAR7	-0.12	-0.13	-0.18	-0.24	-0.04	-0.04
VAR9	0.26	0.20	0.27	0.31	0.36	0.45
VAR11	0.23	0.39	0.43	0.40	0.27	-0.10
VAR12	0.24	0.27	0.33	0.28	0.35	0.14
VAR13	0.33	0.21	0.31	0.40	0.22	0.37
VAR14	0.17	0.22	0.27	0.20	0.26	0.09

Correlation Matrix of Y and X

	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12	VAR13	VAR14
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR7	1.00					
VAR9	-0.09	1.00				
VAR11	-0.24	0.23	1.00			
VAR12	-0.05	0.30	0.36	1.00		
VAR13	-0.22	0.39	0.25	0.41	1.00	
VAR14	-0.02	0.26	0.31	0.27	0.23	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
-----	-----	-----	-----
0.72	0.52	0.55	0.70

Regression Matrix Y on X (Standardized)

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.21	0.11	-0.04	0.03	0.11	0.02
VAR2	0.24	-0.07	-0.05	0.03	0.25	0.05
VAR3	0.17	--	-0.08	0.05	0.27	0.08
VAR4	0.14	--	-0.11	0.10	0.25	--

Regression Matrix Y on X (Standardized)

	VAR13	VAR14
	-----	-----
VAR1	0.19	0.02
VAR2	0.08	0.05

VAR3 0.12 0.08

VAR4 0.25 - -

model

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on Y

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.20	0.06	-0.05	0.02	0.08	0.01
	(0.03)	(0.02)	(0.02)	(0.01)	(0.01)	(0.01)
	5.91	2.99	-2.98	2.50	6.43	2.05
 VAR2	 1.40	 -0.27	 -0.40	 0.15	 1.17	 0.20
	(0.21)	(0.11)	(0.18)	(0.06)	(0.17)	(0.09)
	6.63	-2.52	-2.21	2.56	6.83	2.26
 VAR3	 0.24	 - -	 -0.15	 0.06	 0.30	 0.08
	(0.05)	(0.07)	(0.02)	(0.04)	(0.03)	
	4.88	-2.20	2.59	7.35	2.28	
 VAR4	 0.19	 - -	 -0.23	 0.12	 0.28	 - -
	(0.05)	(0.07)	(0.05)	(0.04)		
	3.86	-3.23	2.63	7.26		

Total Effects of X on Y

	VAR13	VAR14
	-----	-----
VAR1	0.11	0.02
	(0.02)	(0.01)
	4.94	2.20

VAR2 0.28 0.31
 (0.08) (0.13)
 3.43 2.46

VAR3 0.10 0.12
 (0.03) (0.05)
 3.32 2.48

VAR4 0.21 --
 (0.03)
 6.89

Indirect Effects of X on Y

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.06	--	-0.05	0.02	0.08	0.01
	(0.01)		(0.02)	(0.01)	(0.01)	(0.01)
	4.49		-2.98	2.50	6.43	2.05
VAR2	0.64	0.01	-0.40	0.15	0.76	0.20
	(0.13)	(0.01)	(0.18)	(0.06)	(0.11)	(0.09)
	4.85	1.03	-2.21	2.56	6.87	2.26
VAR3	0.09	--	-0.11	0.06	0.14	--
	(0.02)		(0.03)	(0.02)	(0.02)	
	3.73		-3.15	2.59	6.48	

VAR4 -- -- -- -- -- --
 Indirect Effects of X on Y

VAR13 VAR14

VAR1	0.04	0.02
	(0.01)	(0.01)
	4.79	2.20

VAR2	0.28	0.31
	(0.08)	(0.13)
	3.43	2.46

VAR3	0.10	--
	(0.02)	
	6.22	

VAR4	--	--
------	----	----

Total Effects of Y on Y

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
	-----	-----	-----	-----
VAR1	--	--	0.14	0.20
		(0.03)	(0.03)	
		4.77	8.04	
VAR2	0.22	--	2.53	1.24
	(0.20)	(0.14)	(0.11)	
	1.09	18.30	11.45	
VAR3	--	--	--	0.48
			(0.03)	
			14.42	
VAR4	--	--	--	--

Largest Eigenvalue of B*B' (Stability Index) is 6.326

Indirect Effects of Y on Y

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
VAR1	--	--	--	0.07 (0.01) 4.53
VAR2	--	--	0.03 (0.03) 1.07	1.24 (0.11) 11.45
VAR3	--	--	--	--
VAR4	--	--	--	--

model

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on Y

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
VAR1	0.21	0.11	-0.04	0.03	0.11	0.02
VAR2	0.24	-0.07	-0.05	0.03	0.25	0.05
VAR3	0.17	--	-0.08	0.05	0.27	0.08
VAR4	0.14	--	-0.11	0.10	0.25	--

Standardized Total Effects of X on Y

VAR13	VAR14
-----	-----

VAR1	0.19	0.02
VAR2	0.08	0.05
VAR3	0.12	0.08
VAR4	0.25	--

Standardized Indirect Effects of X on Y

	VAR5	VAR6	VAR7	VAR9	VAR11	VAR12
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
VAR1	0.06	--	-0.04	0.03	0.11	0.02
VAR2	0.11	0.00	-0.05	0.03	0.16	0.05
VAR3	0.07	--	-0.05	0.05	0.12	--
VAR4	--	--	--	--	--	--

Standardized Indirect Effects of X on Y

	VAR13	VAR14
	-----	-----
VAR1	0.08	0.02
VAR2	0.08	0.05
VAR3	0.12	--
VAR4	--	--

Standardized Total Effects of Y on Y

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
	-----	-----	-----	-----
VAR1	--	--	0.20	0.30
VAR2	0.03	--	0.59	0.29
VAR3	--	--	--	0.49
VAR4	--	--	--	--

Standardized Indirect Effects of Y on Y

	VAR1	VAR2	VAR3	VAR4
	-----	-----	-----	-----
VAR1	--	--	--	0.10
VAR2	--	--	0.01	0.29
VAR3	--	--	--	--
VAR4	--	--	--	--

Time used: 0.063 Seconds

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาววรรณลดา กันต์โหม

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2550

ที่อยู่ปัจจุบัน

68 ถ.พิทักษ์ ตำบลหล่มสัก
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
67110